

**Evropo razburja problem, če se bo
diktator Hitler podal v dolgotrajno in
usodepolno borbo s sveto stolico**

London, 23. marca. Papež Pij je te dni odločno povedal diktatorju Hitlerju kako daleč sme iti glede nemških katoličanov. Obenem mu je povedal, da če je mož, da mora spoštovati podpisane pogodbe.

Diktator Hitler je sklical svoje zaupnike k tajnemu posvetovanju, ki naj odloči, kako naj se odgovori na papežovo poslanico katolikom v Nemčiji.

Evropa je ponovno vznemirjena, ker se pričakuje, da Hitler ne bo odnehal, a tudi papež je v zelo ostrih besedah povedal svoje mnenje o Hitlerju.

Odkar je Hitler prišel v Nemčiji na površje kot diktator, se je nahajal v skoro neprestanem sporu s sveto stolico. Pregarjanje katoličanov in njih organizacij je bilo v Nemčiji na dnevnem redu.

Predvsem se je šlo za versko

vzgojo nemške mladine. Nemčija je v letu 1933 podpisala s papežem pogodbo, v kateri obljubljuje, da ne bo nikdar nasprotovala katoliški verski vzgoji mladine, toda kar se tiče državljanске vzgoje, je to prepuščeno državi.

Katoliška cerkev je tudi tedaj dovolila, da se je razpustila nemška katoliška politična stranka in je prepovedala duhovnikom vtikati se v politične razmere. Na drugi strani se je pa Hitler zavezal, da ne bo preganjal katoliških verskih društev in da bo država dovolila obstoj katoliških šol.

Kljub temu je pa nazijska vlada v Nemčiji dosledno preganjala nemške sportne in vzgojevalne katoliške organizacije in to s takim nasiljem, da je bil sedaj papež prisiljen dvigniti slovesen glas protesta.

Kitajske bolhe ...

Honolulu, Havajsko otočje, 24. marca. Sem je dopel Tong Song Čang, Kitajec, ki vežba kitajske bolhe "za nastop" v cirkusih. Mr. Čang je namenjen v Zedinjene države. Toda ko so colninski uradniki zvedeli, da ima s seboj kitajske bolhe, so jih nemudoma zaplenili in s strupenimi plini podušili. Mr. Čang je dospel sem na parniku "President Hoover." "Če želi dr. Čang imeti predstave v bolhami v Zedinjenih državah," so rekli colninski uradniki, tedaj bo moral rabiti ameriške bolhe. Kitajske bolhe širijo boleznijo kot kugo in razne kožne izbruhe." Mr. Čang je silno žalosten, ker so mu bolhe zaplenili. Povedal je, da bi že dobil ameriške bolhe, toda ker zna govoriti samo kitajsko, bi ga ameriške bolhe najbrž ne razumele pri treniranju.

**Lewis in Chrysler se snide-
ta danes v Detroitu**

Detroit, 23. marca. Governerju države Michigan se je posredilo pripraviti sestanek med Walter Chryslerjem, načelnikom Chrysler korporacije, in med John Lewisom, predsednikom C. I. O. organizacije. Sestanek se vrši v sredo v Lansingu, glavnem mestu države Michigan. V Chrysler tovarnah v Detroitu se nahaja že 16 dni kakih 6,000 sedečih štrajkarjev. V Lansingu doje tudi zvezni delavski posredovalec Joseph Dewey, ki je precej spretno vodil pogajanja za spravo pri General Motors. Ob istem času je governer države Michigan, Frank Murphy indirektno namignil, da zna država s pomočjo vojaštva izgnati sedeče štrajkarje iz Chrysler tovarnen, kajti, je dejal governer: "avtoriteta države mora biti ohranjena."

Horace Jones umrl

Te dni je umrl v Cantonu J. Horace Jones, ki je poznan stotinam starejših Slovencev v Clevelandu, ko je vodil prvo banko ki smo jo imeli svojočasno v naselbinah na 55. cesti in St. Clair Ave. Banka je bila tedaj poznana pod imenom Lake Shore Banking & Trust Co., in so vsi Slovenci poslovali z njo. Ta banka je dajala trgovcem in delavcem našega rodu prva posojila. Horace Jones je bil ravnatelj banke. Pozneje se je banka združila s Cleveland Trust banko. Mr. Jones je bil star 69 let, ko je umrl.

Ogenj na Euclidu

Danes jutraj ob 1. uri je začelo goreti v poslopju na 10408 Euclid Ave. V hiši je prebivalo 114 oseb. Pri reševanju oseb iz gorečega poslopja je skočilo nekaj 13-letno dekle iz tretjega nadstropja 50 čevljev navzdol. Bila je takoj ubita. Poškodbe so dobile tudi štiri druge osebe. Ogenj je divjal več ur, predno so ga spravili pod kontrolo. Škoda znaša \$30,000.

Postavljači keglav

Na sedeči štrajk so odšli postavljaci keglav pri Doan Recreation Co. na E. 105th St. Fantiči zahtevajo, da smejo igrati karte v prostorih, kadar so prosti, da smejo keglati zastoj in minimalno plačo \$8.00 na teden. Lastniki prostorov so se izjavili, da jim je nemogoče ugoditi tem zahtevam.

VELIKONOČNA ZAHVALA

Čenjenim naročnikom podajamo današnjo velikonočno številko, ki obsega 20 strani lepega, koristnega in zdravega, največ originalnega čtiva, obenem pa podajajo naši slovenski trgovci svoja velikonočna voščila in priporočila svojim rojakom. Tako obsežne velikonočne številke nismo imeli že več let, za kar gre iskrena zahvala našim cenjenim naročnikom za njih lepe prispevke, a seveda tudi našim trgovcem, ki so se z obilnimi oglasi spomnili svojega časopisa, ki stoji vedno na strani za interese domačega trgovanja. Zavednim Slovincem ne bo potrebno še posebej poudarjati, da za praznike kupijo vse svoje potreščine v naših domačih slovenskih trgovinah.

Vsem skupaj, našim lojalnim naročnikom kot našim slovenskim trgovcem, iskrena velikonočna hvala. V skupnem sodelovanju bomo pomagali eden drugemu k večjemu napredku slovenskega življa v Clevelandu. Iskrena hvala!

**Generalnega štrajka v Detroitu ne bo.
Chrysler korporacija je imela vohune**

Detroit, 23. marca. Predsednik unije avtomobilskih delavcev je danes obtožil Chrysler korporacijo, da je zahtevalo poslovala proti unijskim delavcem in pošiljala za njimi vohune.

V imenu kompanije je predsednik finančnega oddelka korporacije Hutchinson odločno zaničal trditve predsednika avtne unije.

Pretinja, da nastane v Detroitu generalni štrajk, je zginila. Zupan Couzens se je posvetoval z unijskimi uradniki in jim izjavil, da policija ne bo preganjala sedečih štrajkarjev, če se slednji mirno zadržijo.

Medtem je pa mestna zbornica zavrnila prošnjo unijskih uradnikov za javni shod unijskega delavstva. Ko je zupan slišal o tem, je izjavil, da nima ničesar proti mirnemu zborovanju, kajti tako zborovanje je po ustavi garantirano vsem državljanom.

Zborovanje se je vršilo v torek večer. Udeležilo se ga je nekako 100,000 delavcev. Unija je s tem zborovanjem hotela pokazati svojo moč. Vse se je izvršilo v najlepšem redu.

**Postava o urah in plačah
potrebna za delavce**

Detroit, 23. marca. Rev. Charles Coughlin je zatrjeval v svojem govoru, da so poglavitni vzroki avtomobilskih štrajkov v Michiganu v tem, ker je državna postavodaja preveč zaničerna, da bi naredila postavbe glede minimalnih delavskih ur in maksimalnih plač. "Bog je dal delavcu pravice, katerih pa država Michigan neče priznati," je rekel Rev. Coughlin. "Državna postavodaja države Michigan se nahaja tozadevno na sedečem štrajku. Državljeni države Michigan bi morali potopiti petico prisiliti postavodajo, da stori svojo dolžnost. In če državna postavodaja tega ne naredi, tedaj očitno vabi k diktatorstvu komuniste in fašiste. Sedeči štrajkarji v Chrysler tovarnah v Detroitu in drugod bi prvi trenutek zapustili tovarne in ne bi se prelila niti kapljica krvi, če bi državna postavodaja garantirala, da bo tekom 60 dni toliko naredila za delavca, kot je naredila za kapitalista."

Dohodninski davek

Zvezna vlada je dobila v marcu mesecu \$18,061,651 od dohodninskega davka, kar je še enkrat toliko kot je znašal davek v letu 1935. Omenjena svota predstavlja samo eno četrtno dohodninskega davka, ki ga bo plačal clevelandski distrikt.

Bankni profiti

Iz Washingtona poročajo, da so ameriške banke, ki so včlanjene pri Federal Deposit Insurance Corporation, naredile v letu 1936 čistega dobička v vsoti \$76,000,000, dočim so imele iste banke še v letu 1935 zgube \$5,000,000.

* 16 vasi in manjših mest je bilo večeraj popolnoma poplavljenih v Angliji.

**Unije so prepričane, da bodo ameriške
sodnije priznale veljavnosti sedečih
štrajkov, ki se širijo zadnje čase v Ameriki**

New York, 23. marca. Dasi je javno mnenje po Ameriki v očitnem nasprotju s sedečimi štrajki, vsaj kolikor kažejo razna slavnata glasovanja, pa so unijski voditelji mnenja, da bodo ameriške sodnije priznale sedeče štrajke.

Homer Martin, predsednik unije avtne delavcev, ki je vodil doslej največ sedečih štrajkov, je prepričan, da bodo unije zmagale.

"Kakor je dolgo vzelo ameriške sodnije, da so priznale delavcem pravico do organiziranja, tako bo tudi vzelo nekaj časa, da

priznajo sodnije delavcem pravico do sedečih štrajkov, je izjavil Martin.

"Sedeči štrajk ni drugzega kot novo in uspešno orožje pravice do štrajka. Lastninske pravice, ki se baje pri tem kršijo, odtehtajo delavske pravice. Če bi delavci v Ameriki čakali na sodnije, da jim podeli kake pravice, tedaj bi še vsi v Ameriki danes živeli v sužnjosti.

"Vendar," je končal Martin, "ameriške sodnije so danes precej naklonjene delavstvu, in nečem pravico do organiziranja, tako bo tudi vzelo nekaj časa, da

**Kongres je za veliko bojno mornarico. Pol
milijarde dolarjev za nove bojne ladje**

Washington, 23. marca. Senatska zbornica je že prej odobrila omenjeno svoto, toda v načrtih senatne zbornice so nekatere manjše razlike, katere bo sedaj skupni odsek obeh zbornic skušal izravnati, nakar bo predsednik podpisal postavbo.

Opozicijo v senatni zbornici je vodil senator Frazier, ki je dejal, da čim več mirovnih pogodb podpisemo, toliko bolj se borožujemo. Zedinjene države pripravljajo mir a obenem se strogo pripravljajo za vojno.

Poslanska zbornica je že prej odobrila omenjeno svoto, toda v načrtih senatne zbornice so nekatere manjše razlike, katere bo sedaj skupni odsek obeh zbornic skušal izravnati, nakar bo predsednik podpisal postavbo.

Opozicijo v senatni zbornici je vodil senator Frazier, ki je dejal, da čim več mirovnih pogodb podpisemo, toliko bolj se borožujemo. Zedinjene države pripravljajo mir a obenem se strogo pripravljajo za vojno.

"Paradiž" brez pive

Helena, Montana, 23. marca. Okraj v severnem delu države Montane, ki se imenuje "Paradise," bo še v nadalje brez pive, brez kock, žganja in nemoralnih deklet. Tako je odločila najvišja sodnja države Montane. Ko je neka železniška družba pred mnogimi leti izboljšala ondoto zemljo, je prepovedala vsako pijačo in nemoralnost, in ko so ljudje skušali sedaj to prepoved odpraviti, jih je najvišja sodnja zavrnila.

**John Lewis bil baje v zvezi
s komunisti?**

Podpolkovnik Orvel Johnson je imel te dni v Clevelandu zanimiv govor, tekom katerega je trdil, da je bila Lewisova kampanja za organiziranje delavstva baje ustvarjena v Moskvi in da je bila financirana od boljševikov. Komunistična stranka je baje dobila za Lewisa 2,500 protovoljnih organizatorjev. Earl Browder, ki je bil komunistični kandidat za predsednika lanskega leta, je baje izjavil, da je C. I. O. organizacija "naša zadeva." "Vprašanje danes ni," je rekel Col. Johnson, "če obstoji nevarnost, da komunisti prevzamejo ameriško vlado, kajti oni jo že kontrolirajo. Vprašanje je, kako je mogoče, da komunistom zopet iztrgamo našo vlado iz njih rok."

Več žita

Kot poroča poljedelski oddelk zvezne vlade so ameriški farmarji posejali lšos kakih 1,500,000 več akrov s pšenico in koruzo kot lansko leto.

Mrs. Copenhagen umrla

Mrs. Joseph Copenhagen, soproga bivšega vrednega vodje demokratske stranke v 32. var-di, je v ponedeljek preminula na svojem domu.

**Naziji so dali zapleniti pi-
sma papeža**

Berlin, 23. marca. Tajna nazijska policija je sinoči vdrla v škofovo poslopje berlinskega katoliškega škofa in je odnesla lastnoročno papežovo pismo, katero je papež poslal v Nemčijo in obdolžil Hitlerjevo vlado, da je prelomila pogodbo z Vatikanom. Trdi se obenem, da nemška vlada ne bo dovolila nemškemu katoliškemu časopisu, da bi tiskalo papežovo pismo. Ostalo nemško časopisje ni dosedaj prineslo nobenega komentarja o pismu papeža. Videti pa je, da je nemški vladi silno neprijetno, ker je papež s svojim pismom dregnil v srčeno gnezdo Hitlerjevih pristašev.

Odvetniška zbornica

Odvetniška zbornica v Clevelandu bo v kratkem pričela z obširno kampanjo, da pridobi javno mnenje proti predlogu predsednika Roosevelta za reorganizacijo zveznih sodnij. Odvetniki trdijo, da če se sprejme predsednikov predlog, da sodnijski cdelek naše vlade ne bo mogel vedno poslovati in da bo Amerika kmalu dobila diktatorja. Odvetniška zbornica bo priredila več radio govorov in javnih shodov proti načrtu predsednika Roosevelta.

"Napredek" vabi

Društvo Napredek št. 182 J. S. K. J. vabi vse članstvo na sestanek v sredo večer ob 7:30 v S. društveni dom.

Mr. Anton Debevc

Po dolgem času enkrat se je zopet zglasil v Clevelandu in nas obiskal poznani slovenski farmar Mr. Anton Debevc iz Madisona.

Stenski papir

Kompanije, ki izdelujejo stenski papir, izjavljajo, da se bo papir po 10. aprila zvišal za 10 odstotkov v ceni.

Delavske novice

Providence, R. I., 23. marca. Štrajk odjemalcev v tem mestu napram mestnim trgovinam je trajal samo en dan. Lastniki trgovin so obljubili, da zvišajo plače svojih uslužbencev in da priznajo C. I. O. unijo.

Anderson, Ind., 23. marca. Receiver Indiana železniške družbe je odklonil zahteve uslužbencev za zvišanje plač. 200 delavcev, ki so uslužbeni v elektrarni, je odšlo včeraj na štrajk.

Chicago, 23. marca. Kakih 850 sedečih štrajkarjev pri Wilson-Jones Co. je včeraj mirno odšlo iz delavnice, potem ko je policija porušila zabarikadirana vrata in pozvala ljudi, da odidejo iz tovarne, ali bodo pa aretirani.

New York, 23. marca. Western Union Telegraph Co. je naznanila včeraj, da se je pobotala s svojimi uslužbenci glede plač. 30,000 uslužbencev kompanije bo dobilo letno za dva in pol milijona dolarjev zvišane plače.

Willard Storage Co.

Med unijskimi delavci, ki so zaposleni pri Willard Storage Battery Co. in med kompanijo je prišlo do sporazuma. Kompanija je priznala unijo za kolektivna pogajanja. Delavci dobijo nadurno plačo za dela ob sobotah popoldne, ob nedeljah in praznikih. Priznane so vse senioritetne pravice. Sedem dni počitnice s plačo v letu. Pri omejenih kompaniji je že dolga leta zaposlenih mnogo naših ljudi.

Kegljanje nocoj

Članice podružnice 25 in 50 SZZ, ki se želijo pridružiti kegljanju, lahko začnejo nocoj v Norwood kegljišču, 6125 St. Clair Ave. Meseca aprila se bo vršila kegljaška tekma in treba se je pripraviti. Kegljanje se prične ob osmih, takoj po cerkveni pobožnosti.

Nova cesta

Takoj po veliki noči začne država Ohio graditi nov del znane Lake ceste na zapadni strani Clevelanda. Delo bo veljalo \$395,000 in je pod osebnim nadzorstvom našega inženirja Mr. Louis Drašlerja.

**Je molil za denar in ga
tudi dobil**

Willisville, Ill., 23. marca. August Campanella, ki je po poklicu natakav v gostilni in ki je bil še pred enim letom na relifu, je prošil Boga, da bi mu podelil \$150,000. Molil je nepretrgano. Campanella ima danes denar. Bil je eden glavnih dobiteljev pri konjskih dirkah, ki so se vršile na Irskem. Ko je Campanella začel novico, je hitel v cerkev in dve uri molil zahvalne molitve.

**Mussolini je bil prisiljen za-
pustiti Afriko**

Paris, 23. marca. V francoskih krogih se zatrjuje, da je Mussolini tako nepričakovano prekinil svoj obisk v Afriki, ker je slišal o porazu laških čet na španski fronti. Mussolini se bo moral baje te dni odločiti ali naj v bodoče odtegne svojo pomoč generalu Francu ali pa ga podpre z bolj številnimi četami. V Rimu odločno zanikajo, da bi bila vrnitev Mussolinija v sploh kakšni zvezi s španskim položajem. Mussolini se je vrnil, pravijo v Rimu, da je navzoč pri slavnostih ob priliki praznovanja osemnajste obletnice ustanovitve fašistične stranke.

John Babka umrl

Včeraj je preminul dobro poznani voditelj čehov v Clevelandu, bivši kongresman iz 21. okraja, naš dobri prijatelj in svetovalec, John J. Babka. Bil je prvi Slovan, ki je bil v državi Ohio izvoljen v kongres. Pogreb pokojnega se vrši v četrtek. Za nosilce krste pokojnega so določeni sledeči Common Pleas sodniki: Frank J. Lausche, Frank J. Merrick, Joy Seth Hurd, Samuel Silbert, Frederick Walther in mestni sodnik Artl. Pokojni je bil star 53 let. Bil je predsednik Češkega kulturnega vrta in velik prijatelj Slovencev. Naj mu bo ohranjen časten spomin!

Avto nezgoda

Na 185. cesti in Lake Shore Boulevard je prišlo do kolizije dveh avtomobilov. Pri tem je dobil rojak Frank Schmaltz, 21481 Nauman Ave. poškodbe, da je moral v bolnico.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVECO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 6th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio under the Act of March 3d, 1879.

68 No. 69, Wed., March 24, 1937

Velika noč

Mlado življenje je v novi moči zavalovalo preko zemlje. Vstala je narava, gnana od tajnih sil življenja, iz zimskega spanja in tiho, nevidno in brez hrupa se obdaja s svežim zelenjem in novimi barvami. Tako tajinstveno silno je to gibanje vstajajočega življenja in tako močno, da zgrabi vsakogar, ki doživlja čudež vstajenja v spomlad. Ob prebujanju narave vstaja v mladem človeku, pa tudi v starem, novo življenje, nove misli, nova vera.

V človeku vstaja živa vera v vsepremagujočo moč življenja in naravnem, človeškem in nadnaravnem božjem svetu. Vsi, ki iščejo v naravi zakone življenja, spoznajo, kako si v gotovem redu sledita propadanje in vstajenje, umiranje in življenje. Dvig in propad, umiranje in vstajenje se v gotovem redu menjavata, gnana od duha, ki ju oživlja in nosi. Zato pa se človek, ki veruje v moč življenja in duha, ne da begati od trenutnih pojavov splošnega propada in vsestranskega poraza na vseh poljih človeškega udejstvovanja, ampak si ohrani svojo vero v življenje in svoje pomladansko gledanje v lepšo in bolj sončno bodočnost.

Danes se nahajamo na razdobju dveh po svojem duhu in usmerjenosti nasprotujočih si časov. Mi občutimo in doživljamo propadanje in razpadanje vsega starega sveta, ki ga je pozivljaj in gibal razdirajoči gnili duh sebičnosti in vsestranske svobode. Saj nam pričajo o razkroju vse te krize, začeni od tako občutljive gospodarske, mimo politične, socialne, kulturne pa do usodepolne in dalekosežne verske krize. Izgleda, kot da bi bilo človeštvo obsojeno na umiranje in trohnenje, ker nima več v sebi zdrave življenske moči in nobenega upanja v lepšo bodočnost.

V nemirnem strahu pred vsem tem, kar utegne priti še hujšega, se trudijo vsi resnični in lažnivi voditelji človeštva, da bi našli povzročitelja nereda in uspešnega zdravila proti boleznim naših kriz. Usodepolno je, da mnogi teh poskusov ne prinašajo vstajenja, pač pa ženejo narod v še bolj pogubne stiske. Saj je razumljivo, da mora človeštvo, ki je zavrglo Kristusa, končati pod razvalinami svojega lastnega brezbožnega dela. Iz ponižanega in po žalostnih izkušnjah prevaranega človeka se mora iztrgati odrešilni krik po Bogu!

Njegov Duh in Njegovo božje življenje ni nekaj, kar je že pred davnimi časi bilo in nam ostaja le še spomin in premišljevanje tega velikega človeka in njegovega dela. Kristus nam mora postati sodobna veličina. Neposredno med nami se nahajajoča božja moč in v nas bivajoča življenska sila nam mora biti On, če hočemo graditi po božjih večnih načrtih.

Vrednote in sile življenja so sredi med nami. Podobni smo slepcem, ki gledajo, pa ne vidijo, in gluhi, ki poslušajo in ne slišijo. Treba jih je le poiskati žile zdravega življenja, jih izkopati in jim odpreti pot iz kamenitega groba nevernega človeškega srca. Pozabljen in zakopan je bil Krist, močno je bil zastražen po domišljavih stvarh, da ne bi razgibal in vzemirjal ljudstva ali se celo vmešaval v najbolj različna javna vprašanja človeškega življenja.

K vstajanju nove dobe, ki naj bo narekovana in oblikovana po Kristovem duhu, pa stopa ravno pred kristijana velika dolžnost in odgovornost pri ustvarjanju lepših dni. Kar je duša človeškemu telesu, to so Kristjani v velikem svetlu človeštva. Človeštvo pada in vstaja z dvigom in pojemanjem živega krščanstva. Nad vse vzvišeni Duh Kristov ne bo miroval v človeštvu, dokler ne bodo vsi življenski odnošaji urejeni in prenovljeni.

Nova bodočnost je odvisna od prebujenja in vladanja novega duha v posamezniku in v družbi. Zato bi morala postati bolj živa zavest, da smo ravno po velikonočnih skrivnostih učenjeni v novi bogočloveški svet, ki nosi v sebi vseprenavljajočo moč življenja. To novo življenje v Kristu, ki se je porodilo v nas, sili, da neutrudljivo delamo na obnovi vsega življenja.

Ko bomo v letošnji Veliki noči zrli na velikonočno procesijo, se živo zavedajmo, da je moč novega življenja v nas in med nami. Treba nam je le z novim veseljem in božjim optimizmom na delo, da prinesemo novo pomladno vstajenje v človeško družino.

Kaj pravite?

V nekem mestu v Kaliforniji je barvar barval neko stanovanje. Delal si je kratek čas s tem, da je pri delu veselo prepeval. Imel je tako lep glas, da se je zbralo spodaj na ulici polno ljudi, ki so z zanimanjem poslušali. Prišel pa je barvarjev boss, ki mu je rekel, naj ali pusti delo, ali pa petje. Barvar je pustil — delo.

Kmet iz južne Srbije pride v Beograd in se ne more načuditi električnim lučim. "Bogami," reče, "tu imadu pa sunce na traku!" Tako mu je bilo to sunce na traku všeč, da je kupil žarnico in kos žice, pa nesel domov, da bo to sunce tudi v njegovi hiši svetilo. Možak je bil najbrže razočaran, bi rekli.

BESEDA IZ NARODA

Moderen pogrebni zavod

Želetov pogrebni zavod je splošno znan kot najboljši opremljen in moderen slovenski pogrebni zavod v Ameriki. Od kar je prenovil pročelje poslopja in del notranjosti, je pa sploh najudobnejše urejen pogrebni zavod v Clevelandu. Poleg krasne kapele, katere je opremljena s prvovrstnimi orglami (pipe organ), se nahajajo v zavodu trije parlorji, tako da zdaj lahko oskrbuje štiri pogrebe naenkrat v zavodu, s postrežbo posebne sobe za vsakega. Poleg teh ima dve sprejemni sobi, ena z vhodom iz St. Clairja, druga iz Addison Rd. Privatni urad se zdaj nahaja na vogalu in ima samostojen vhod iz St. Clair Ave.

Pročelje je nekaj impozantnega, izdelano iz neke nove zmesi stekla v harmoničnih barvah. Kapela je prostorna za okrog 200 sedežev in zelo okusno opremljena, vsled česar se obiskovalci mrtvecev radi pomude na udobnih stoli ob zvokih orgel, katere igrajo izbrane prikladne skladbe, kar ustvarja primerno vzvišeno občutje; za spremembo pa se čuje tudi izbrane pesmi žalostinke potom posebnega zvočnega sistema, katerega si je nadavno nabavil v to svrhu.

V njegovem zavodu niso samo javni prostori čisti in sanitarni, temveč tudi delovna soba za embalmiranje (mrtvašnica), katere je opremljena z najmodernejšimi pripravami in instrumenti, kar dokazujejo izpričevala drž. nadzornikov, ki od časa do časa obiščejo in pregledajo pogrebniške prostore.

Posebno ugodnost nudi tudi prostorno in čisto dverice, obdane s svetilnimi vrtem, katerega se lahko poslužijo obiskovalci za avtomobile, da jim isti ni treba puščati na cesti.

V zalogi ima vedno mnogo raznovrstnih krst, katere so izlozene v posebni prostorni in istotako okusno urejeni izložbeni sobi. V velikih garažah pa se nahajajo avtomobili (limuzine) za pogrebe, poroke in slične svrhe, posebni avto za prevoz rož, ambulanca, ki je vedno pripravljena za poslugo in krasni mrlški avto (hears) najnovejšega izdelka.

Ima tudi delavnico, ki je opremljena z raznimi stroji in orodjem za izdelovanje in popraviljanje lesenih ali kovinskih priprav. Sploh ima vse zelo praktično urejeno, zato ni čuda, da je v stanju nuditi klientom najboljše postrežbo.

V Collinwoodu pa vzdržuje občajen pogrebni dom, ki je tudi jako okusno urejen. Želetov pogrebni zavod je edini slovenski v Clevelandu, ki ima v poslugo kapelo, parlorje ali pa pogrebni dom brez trgovskega značaja. Vse to nudi na izbero klientom, ne da bi kaj posebej računali za rabo prostorov.

Josip Zele ni znan samo v tem, da je vedno prvi v izboljševanju in izpopolnjevanju svojega zavoda, temveč tudi vsled točne in vpludne postrežbe v vseh ozihi. Dasi ne oglasa posameznih voženj bolnikov v bolnice in iz bolnic, k zdravnikom in od zdravnikov, nam je znano, da je takih in sličnih prevozov naredil na tisoče v zadnjih letih in to — BREZPLAČNO. Vedno je pripravljen pomagati rojakom z brezplačno ambulančno postrežbo. Zele je možak, ki ne veruje v mombastično reklamo, še manj v zavajalne oglase — rekordi njegove postrežbe so najboljši oglaševalci.

S predelovanjem je zdaj gotov in je vedno pripravljen pokazati prostore vsakomur, ki si jih želi ogledati.

Poročevalec.

V nedeljo dvojna slavnost mladine v S. N. Domu

V nedeljo 28. marca bo dan, ko bi morali priti vsi zavedni Slovenci na plan. V nedeljo, deloma že v soboto 27. marca zvečer se prične izredna slavnost mladine, ki pohaja v Slovensko in Umetniško šolo S. N. Doma na St. Clair Ave. — Oboji bodo pokazali občinstvu na svoje načine, kaj so se naučili v eni ali drugi šoli in kaj nam obetajo za prihodnost. Pokazali nam bodo, da je Slovenska kot Umetniška šola uspeh prve vrste in da smo Slovenci v Clevelandu lahko ponosni na našo mladino, ki se — čeprav bi jih bilo lahko več — tako vestno zanimajo za umetnost in za izobrazbo vobče.

Direktoriju in Prosvetnemu klubu S. N. Doma se lahko čestita, da negujejo v S. N. Domu take šole, ki neoporečno povzdigujejo ponos in ugled ne samo Slovencev, pač pa vseh Jugoslovancev. Zato je slehernega zavednega Slovenca dolžnost, da pride v nedeljo v S. N. Dom, da se na lastne oči prepriča, da se izplača nekaj žrtvovati in da se izplača še nadalje gojiti take šole, kot jih ima pod svojo streho S. N. Dom na St. Clair Ave.

Kot sem že omenil, se v soboto 27. marca, ob 7. uri zvečer otvori razstavo slik učencev umetniške šole S. N. D. v spodnji dvorani. Razstava bo odprta do 11 ure zvečer in nadaljuje se naslednji dan, to je v nedeljo. Vstopnina je prosta na razstavo. Pripravljen pa bo nabiralnik za prostovoljne darove za v podporo vzdrževanja šole S. N. Doma. Kdor bo hotel, bo lahko položil "mali dar, šolam S. N. D. na oltar," po svoji možnosti in čutu. Najglavnejše pri tem pa je, da gotovo pridete na razstavo in si ogledate najnovejša dela — slike, ki so bile dovršene izza lanske razstave po učencih Umetniške šole S. N. Doma, katero poučuje umetnik Gregorij H. Prusheek pod pokroviteljstvom Prosvetnega kluba S. N. D. Razstava slik se nadaljuje v nedeljo od 2. ure popoldne naprej do polnoči.

V nedeljo popoldne ob treh pa podajo učenci in bivši učenci Slovenske šole pod režijo Mari Ivanuševke krasno in zelo zanimivo pravilno igranje v petih dejanjih: "Princezka in pastirček," ki jo je spisal znani slovenski pisatelj Pavel Golia. V igri nastopi nad 30 oseb: graščak's princezko, veterani s spremstvom; kočarica s sinom pastirčkom; botra Žuma z žabami, zajčki in medvedki, nazadnje pa nastopijo še goske. Igra je skozi in skozi prepletena z lepim petjem in po gotovo vsem ugajala. Med drugim poje botra Žuma:

"Lepo je življenje naše, lep, prelep je beli svet. In za vse dovolj je paše. Živi! In drugim daj živet!"

Vse igre, katere je spisal pisatelj mladinskih iger, Pavel Golia, so ljubke in uestrežajo okusu mlajših in starejših ljudi. V preteklosti smo imeli priliko videti že najmanj dve njegovi igri in sicer je dramsko društvo Ivan Cankar vpriporilo prvič njegovo delo "Poslednje Peterčkovje sanje o kralju Matjažu" pod režijo gospe Avguste Danilove, dne 28. decembra 1924, kar je ostalo marsikomu v spominu. Drugo mladinsko igro "Jurček," pa smo imeli priliko videti ob zadnjem božiču v S. N. D.

Vstopnina v nedeljo k predstavi "Princezka in pastirček" je določena samo na 25c, da se na ta način omogoči vsem, — revnim in premožnejšim, vide-

Na sliki vidite notranjost lepe Pauličeve gostilne in restavracije na 5238 St. Clair Ave. Za baro so po vrsti: Rudy Paulich, sin družin Paulich, Mr. John Paulich in njegova soproga Stefania Paulich, gospodarja prostorov, in Miss Stefania Paulich, hčerka. Pauličevi prijazno vabijo na poset, kadar ste žejni in lačni.

ti nekaj lepega. Vstopnice so v predprodaji pri vseh zastopnikih društev, ki tvorijo Prosvetni klub S. N. Doma; dobe se pri tajniku S. N. Doma J. Tavčarju in pri podpisnem. Avditorij S. N. Doma mora biti v nedeljo zaseden popolnoma. — Praznujte velikonočne praznike v S. N. Domu z našo, še mnogo obetajočo mladino! Na svidenje!

Erazem Gorshe, tajnik Prosvet. kluba S. N. D.

Desetletno proslavlje Čitalnice S. D. Doma

Cleveland, Ohio. — V nedeljo 28. marca se bo proslavljalo v Slovenskem del. domu na 15335 Watrelow Rd., 10 - letno proslavo čitalnice tega Doma. Na programu bodo pevske točke "Jadrana" in drugih pevcev. Vadnalov muzikalni kvartet, Betty Jane Prosek, piano harmonika solo, Vinko Coff priredi živo sliko, John Šteblaj pa zaključí program s kratko enodejanko.

Po programu bo ples, kjer se bo sukalo staro in mlado po zvokih Ed. Barbičeve godbe. Pričetek bo ob sedmih zvečer. Vstopnina nizka, samo 30 centov.

Slovensko občinstvo je vabljen, da poseti to priredbo, ker gre za koristi kulturno - izobraževalne ustanove naših Collinwoodčanov. Čitalnica poseduje mnogo knjig in časopisja, katero je na razpolago slovenskim čitateljem.

Sedanji uradniki čitalnice so: Fr. Barbič, predsednik, Louis Ilovár, podpredsednik in zapisničar, Anna Prime, tajnica - blagajničarka, Frank Petrich, knjižničar. Anna Prime je jako vestna uradnica čitalnice ter točno izvršuje svoje posle.

Slovenci, pristopajte kot člani k čitalnici S. D. Doma!

Član čitalnice.

Živ v krsti

O žgančku iz Bukovja je bilo zmerom dosti govorjenja. Mož je bil zgovoren ter je rabil prav svojevrstne besede, posebno tedaj, kadar je bil nadelan. To pa niso bili redki pojavi. Jaka, tako so ga krstili, je večkrat na teden vozil "barko."

Jakob Žganček je bil nekoliko čevljarja. Krpal je stare cikle, zaslužek pa je puščal poglu. Ko je kolovratil zvečer iz krčme, mu je bila pot navadno preozka in z nosom je večkrat poljubil kamen. Njegova pesem je bila:

"Šuštar biti, to je reven stan. Stare cikle šivam, pa me nič ni sram."

Pesmi je navadno sledilo

glasno govorjenje. Sam s seboj se je pogovarjal o tem, kar je čez dan doživel. Najrajši se je prepiral, pri čemer se je jezil: "Da bi ga česnil kakor ono..."

Kadar je utihnil, tedaj smo vedeli, da je zavozil pod mejo in obležal. Mi, kar nas je bilo navihancev, pa brž na delo. Tistega, kar se mu je zgodilo v njegovem trdnem spanju, seveda Žganček ni vedel. Toda ko se je prebudil, tedaj je bil pri vezan kje za kako drevesno korenino in če je malo, kakor ono, porobantil, mu je Bog gotovo odpustil. Vse bolj je onegavil, kadar smo mu zamašili ključavnico, da ni mogel ponoči v svojo koč. "Kakor ono, da bi jih šentaj!" se je razhudil, toda drugi dan smo bili spet prijatelji.

Nečesa nam pa le ni mogel pozabiti. Tega, kar se mu je zgodilo v neki temni jesenski noči, ko je bil spet "bolan," kakor je imenoval svojo telesno oslabelost. Našli smo ga pod mejo nedaleč od njegove koče.

To nam je bila paglavcem spet lepa prilika! "Kam bi z njim?" smo se vpraševali.

"V korito ga denimo," se je domislil Bizjakov Polde v naše splošno zadovoljstvo.

Sredi vasi ob studencu je stalo veliko leseno korito. Tu smo napajali živino. Tisti večer je bilo korito prazno.

Najprej smo odstranili žleb, da bi se ne prigodila kaka nesreča. Nato smo položili žgančka v korito in ga pokrili s široko desko, na katero smo zavalili kamen. Ko smo opravili, smo se skrili na bližnji kozolec.

Čez kakih dve uri se je Žganček prebudil. Začulo se je stokanje in ječanje. "Kje pa sem?" je začel onegaviti. "Kakor ono — zgoraj les in spodaj les — stena na obeh straneh — v sredi pa tema..."

Jaka je utihnil in nadaljeval po kratkem molku: "Če bi bil umrl, kakor ono, bi mislil, da so me dejali v krsto..."

Ker pa sem živ, kakor ono, pa se kaj takega ni moglo zgoditi...

Začelo ga je resno skrbeti. "Onegavi prijatelji, pomagajte!" je zaklical glasno. "Kakor ono, saj nisem mrtev..." Zmotil ste se, pa ste me zabili v krsto... Živega me boste pokopali...

"O, joj, joj!" se je smilil samemu sebi. "Kako lepo je na svetu, jaz pa v grobu! Ne bom več vinča pil, bom v črni zemlji gnil..." Oh, kakšna tesnoba! Še obrniti se ne morem. Kar zadržilo me bo in naposled bom moral, kakor ono, zares umreti..."

Na kozolecu smo skoro pokali od smeha. Jaka je moral nekaj slišati, kar mu je zbudilo upa-

nje v življenje. Z vsemi silami se je uprl v desko in kamen je padel v blato. Žganček pa ven iz korita. Tedaj se je zavedel. "Kakor ono, da bi jih pobesil!" je godrnjal vso pot do doma.

Tega dogodka Jaka ni mogel pozabiti. Vselej, kadar ga je kdo izpraševal, kako je bilo v krsti, se je togotil.

* Albanski kralj je odredil, da ženske ne smejo imeti več zakritih obrazov.

Te-le luštane živalice ni so kar tako v en dan. Vsaka je vredna najmanj toliko v zlato, kolikor tehta. To so takezane chinchillas, ki dajejo dragoceno kožuhovino za ženske suknje. Goje jih na fermi v Kaliforniji, kamor so bile pripeljane iz države Chile.

Če verjamele al' pa ne

Oče se spreha s sinkotom v Tivoli. Sreča ju gospod v fraku in cilindru, ki je bil dober znanec očetov. Oče ga veselo pozdravi:

"I ti ljubi Bog, kje si se pa potikal toliko časa, da te nisem videl že sedem laskih let?"

Ko je prišel sinko domov, ves vesel pripoveduje mami:

"Mama, danes sem pa videl ljubega Boga. V fraku in cilindru je bil in naš ata ga ni videl že sedem laskih let."

△

"Ti, Francek, ali tvoj oče tudi žre dolarje?"

"Dolarje da bi žrl, kaj se ti meša?"

"Vidiš, moj oče jih pa. Ma ti mu je davi rekla, da je od božiča požrl že petdeset dolarjev."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem lavirniku K. Maya

"Rad bi vedel," sem nadaljeval pogovor, "kaj je nekdanji škopljanski davkar iskal tod v Bu kjoju."

"Za pot je vprašal," je odgovoril kajja.

"Kam je bil namenjen?"

"V Sofalo."

Sofala leži južno od Bu kjoja, naši begunci pa so bili namenjeni na zapad. Kajja je bil nepoboljšljiv lažnik in pa zaveznik teh zločincev, spjeljal bi me bil rad na napačno pot.

Seveda mu nisem pokazal, da mu ne verjamem in da sam bolje vem, kam so ubežniki odjezdili. Vprašal sem ga:

"Kajne, Manah el-Barša je prišel iz Odrina?"

"Da."

"Torej je iz Odrina prijezdil mimo Samanke, Cingerlija in Orta kjoja naravnost na zapad, kajne? Od Bu kjoja pa se je nadoma obrnil na jug —? Če je bil iz Odrina namenjen v Sofalo, bi bil lahko potoval mimo Tatara, Ade, Šahandže, Demotike in Mandre proti jugu. Čemu je potoval v ovinku čez Bu kjoj in čisto brez potrebe podaljšal potovanje za celih šestnajst jezdskih ur?"

"Ne vem zakaj. Ga nisem vprašal."

"Jaz tudi ne vem. Kar razumeti ga ne morem."

"Skrivati se mora. Oblasti ga ne smejo videti. Prejeli bi ga. Morebiti je hotel policijo zamotiti."

"Mogoče."

"Tudi ti ga iščeš? Pred sodnika bi ga rad spravil, kajne?"

"Da."

"Torej moraš za njim proti Sofali, kamor je odpotoval?"

"Dobro, da si me na to opozoril! Ali stanujejo v smeri proti Sofali kakšni tvoji znanci ali sorodniki?"

"Zakaj vprašaš?"

"Morebiti bi potreboval njihove pomoči."

"Nikogar ne poznam tam doli."

Seveda je spet lagal. In njegov nočni čuvaj, ki je gotovo dobro poznal razmere in odnose svojega predstojnika, ni niti z očmi trenil.

Ta človeka sta bila prepričana da sem visok gospod, morebiti poslan od samega odrinskega valija — namestnika —, da poiščem ubeglega nekdanjega davkarja. Kljub temu sta me varala.

Tujec sem bil, nobene pravice in oblasti nisem imel do teh ljudi, sam sem si moral pomagati, če sem hotel prijati nevarnega zločinca Barud el-Amazata in njegove tovariše. S silo bi ne opravičil ničesar. Le zvijača mi je utegnila pomagati.

In zvijačo sem poskusil.

Naredil sem se, kot da verjamem kajja, vzel sem zapisnik iz žepa listal po njem, kot da nekaj iščem, zadovoljno pokimal, kot da sem našel pravo mesto, pa dejal:

"Da, res je! Kajja bukjojski — trdosrčen, brezobziren in krivičen uradnik. In povrh še pomaga beguncem pri begu, mesto da bi jih prijel. Treba ga zavzet me je prekinil.

"Trdosrčen? Brezobziren? ... Krivičen? Jaz da bi bil tak, efendi? To ni mogoče! To ne velja o meni!"

"O kom pa? Saj si vendar ti kajja bukjojski, ali ne?"

Nato sem pristavil:

"Nimam časa danes, da bi se dalje pečla s teboj. Toda vedi, da najde vsaka krivica zaslužen kazni! Ali si že kdaj čul, kaj pravi prerok o Allahovem očesu?"

"Da, emir," je pritrdil malo dušno.

"Ostrejšje je ko nož, ki se ti zabode v srce in te umori. Še

globlje se zabode Allahovo oko v dušo, do najbolj skritih misli. Nobena laž ne ostane skrita Allahovemu očesu.

Misli vedno na božje oko, na oko vsevednega Allaha! Sicer se ti bo slabše godilo ko poganu. Kljub temu, da redno in točno opravljáš svoje molitve.

Šel bom sedaj. Allah naj vodi čustva tvojega srca in misli tvoje glave! Allah se teboj!"

Glaboko in spoštljivo se je priklonil in dejal:

"Naj bodo blagoslovljena tvoja leta!"

In beklji se mi je priklonil tako globoko da, se mu je obraz skoraj tal dotikal, in mi želel:

"Visočanstvo, naj bo vaš kones srečen!"

Nagovoril me je v množini, mesto v ednini! Množina v nagovoru se daje v turškem jeziku je zelo visokim osebnostim.

Ko sem odšel skozi vrata, sem čul kajja, ki mi je pravkar šele želel blagoslovljena leta, kako je srdito mrmral:

"Ingali min hon!"

Po naše bi se reklo: — Poberi se k vragu! Moji pobožni opomini niso torej prav nič zalegli.

Šel sem k tovarišem, zajahali smo in odjezdili iz Bu kjoja.

Obrnili smo se na jug, čeprav sem vedel, da je Barud el-Amazat jezdil proti zapadu. Prevariti sem hotel kajja. Mislim bi raj, da mu res verjamem in da bom šel iskati njegove čedne brate v Sofalo.

Za hribovjem južno od Bu kjoja, kjer nas niso več videli, pa smo krenili spet na zapad in prišli na pot, ki je peljala v vas Geern, poldrugo uro oddaljeno od Bu kjoja.

Šele tedaj sem opazil, da nam manjka eden izmed kawwasov. Poklical sem kawwasa bašija.

"Koliko ljudi šteje četa, ki ji poveljuješ?"

"Dva kawwasa, effendi."

"Jaz pa vidim samo enega."

"Jaz tudi," je odvrnil nedolžno.

"Kje je pa drugi?"

"Vrnil se je v Odrin."

Tudi to je povedal tako ravnodušno, kot da gre čisto za sarno po sebi umljivo stvar.

"Zakaj se je vrnil?"

"Ni mogel več jezdit."

"Kako da ne?"

"Dobil je morsk bolezen."

"Morsko bolezen? Na konju?"

"Da! Trpi na tej bolezn, prišla ga je pa ni mogel več dalje. Vrnil se je, da ne umre med potom."

"Kako da ga je prišla ta bolezen?"

"Ker je njegov konj preveč naglo dirjal."

"Pa si dejal, da jezdit ko sam vrag."

"Da, res je!"

"Da, res je, toda konj mora pri miru stati! Če pa dirja, se ziblje in maje in guga, da je joi. Tako guganje prenese le želodec ruskega kozaka, naš pa ne."

Tudi meni ni nič bolje. Moja čreva so izginila, ni jih več.

Zlezla so mi v konja, ne čutim jih več. Le šalvar še čutim, — hlače — prijel se me je na tistem mestu, kjer se mi je oddrgnila moja stara, dobra koža.

Da sem jaz tisti, ki naj bi vruga kaznoval, bi ga obsodil, da mora z vami v Melnik jezdit. Brez kože in brez kosti bi prijedel v Melnik. In drugič bi se rajši pekel v najhujšem ognju džehen, ko pa da bi z vami jezdil."

Taj bujno slikoviti orientalski žalostinki smo se sicer vsi smejali, pa možu je bila bridka resnica. Smilil se mi je. Njegov obraz je bil ves nesrečen in obupan. Čisto rad sem mu verjel, da je že na kratkem potu iz Odrina izgubil kožo na tistih mestih, ki pri jezdenju najbolj trpijo.

(Dalje prihodnjič)

Soteščan:

Spomin

"Fant, ali veruješ v spomine, ki pomenijo nesrečo?" me je vprašal nekoč Jelenc, stara moravška korenina.

"Ne vem, kako bi rekel," sem se izognil odgovoru.

"Nekaj je na tem, pa naj bo že, kar hoče." Mož, ki ni bil praznoveren, mi je povedal nastopno ganljivo zgodbo:

"Včeraj je minilo 50 let, odkar sem bil na oprasku v bližnjem mestu. Hodil sem peš, zakaj takrat se še nismo vozili z vlakom. Žena me je prosila, naj se vrnem vsaj do večera. Otroci pa so sitnari, naj jih vzamem s seboj, česar seveda nisem mogel storiti."

Najbolj vsiljiva je bila moja triletna Minka. Spremila me je do kraja vasi ter se zagnala v silen jok, ko se je morala vrniti z materjo, ki jo je komaj odtrgala od mene.

Vso pot me je spremljala neka temna slutnja. Ko sem dospel nazaj v bližino doma, se je že temnilo. Tam na ovinku pod vasjo me je iznenadilo tiho ječanje. "Ata!" je kričnilo nekaj tako obupno in pretresljivo, da me je bilo groza.

"Minka, ali si ti?" sem zaklical v temo. Glas je bil podoben glasu moje hčerke. Mislim sem, da mi gre naproti; morda je ušla od doma in jo je zdaj strah.

Ustavil sem se in ponovno poklical. Nato sem krenil s poti in jo pričel iskati v smeri, odkoder sem čul ječanje. "Minka!" sem ponovil, a ni bilo odgovora.

"Spomin! Doma se je moralo nekaj pripetiti!" Ta misel mi je stisnila srce, da me je kar dušilo. Neka čudna skrb me je gnala domov; rad bi bil tekel, pa nisem mogel. Noge so se mi tresle in šibile.

Hiša je bila nenavadno razsvetljena. Slišal sem plaho govorjenje sosedov in jok moje žene. "Za božjo voljo, kaj pa imate?" sem jih nagovoril, dosepeši pred hišo.

"Micka, Ivan je prišel," je nekdo sporočil v veži moji ženi, ne da bi bil odgovoril na vprašanje.

"Povejte, kaj se je zgodilo," sem zahteval, a vse je molčalo.

Tedaj je prihitela moja žena vsa objokana. Oklenila se me je okrog vratu ter se v bridkem joku naslonila na mojo ramo.

"Oh, moja draga Minka!" To je bilo vse, kar je mogla spraviti iz sebe.

"Kaj je z Minko? Govori vendar!" sem bil skoro že nejevoljen.

Tedaj je nekdo odprl vrata v sobo. Na klopi pri peči je ležala Minka. Bila je mrtva.

"Minka!" sem zdrsnil na kolena. "Zaspančkala si, pa sem mislil, da si mi prišla naproti. Saj sem te slišal, ko si me klicala. Poglej me, tvoj atek je tukaj in odpustke ti je prinesel, kakor si mu naročila."

Toda Minka je spančkala in sanjala o "ančkelih," kakor je imenovala angelce v svoji otroški govorici.

"O mraku smo jo našli v potoku," mi je povedala sosedka. "Ves dan je govorila o tebi, zato so doma menili, da ti je šla naproti. Hotela je čez vodo, pa je omahnila na ozki brvi."

Starec je končal svojo zgodbo in si obrisal solzo. "Vidiš, deklica je utonila prav tedaj, ko sem slišal spomin!"

Odtisi prstov

Policijski načelnik v bližnjem mestu Lorainu, Ohio, je naprosil šolski odbor, da zapove, da se vzamejo odtisi prstov vseh 11,000 otrok v Lorainu, ki pohajajo v šolo. Svojo zahtevo je podprl z dejstvom, da so v New Londonu, Texas, kjer je zgorelo 450 otrok, mnoge mrtve otroke identificirali le po odtisih prstov.

MALI OGLASI

EASTER SPECIALS

Blue Valley Butter, lb. 39c

Fresh Selected No. 1.

Eggs, doz. 24½c

California Shelled

Walnuts, lb. 39c

Extra Fancy Yellow

Raisins, 2 lbs. 19c

Pure Honey, 1 lb Jar . 15c

Aristos Flour

24½ lb. Sack \$1.07

Occident Flour,

24½ lb. Sack \$1.25

We Have Fresh Fish At a

Low Price To-day

SPECH FOOD STORE

1100 E. 63d St.

We Deliver Phone HE-4922

Zahvala

Prav lepa hvala Mrs. Maver iz 61. ceste, ki je ob priliki mojega rojstnega dneva poslala tako lepe cvetlice. — Mrs. Košmerl.

Išče se

zanęsljivega rojaka, ki ima veselje za Real Estate in General Broker Business. Najboljši dohodki za bodočih 5 let. Tudi srednje starosti gospodična ali gospa ima prednost. Za nadaljnjo pojasnila naj se zgleda v nedeljo od 1 do 5 popoldne na 3490 E. 93rd St. pri Union Ave. Mr. Jelarčič. (72)

ZA VELIKO NOČ!

Pri nas je vse v redu in pripravljeno. Pridite v našo trgovino in vam zavijemo blago in kaste zadovoljni odšli. Imamo obleke vse mere, ne bo jih zmanjkalo. Vse mere, barve in cene. Posebno lepa in velika zaloga svilnatih oblek.

Zakaj bi hodili v mesto, ko dobite pri nas cenejše. Ravno kar smo dobili tudi veliko izbe-ro slamičkov za žene in dekleta. Imamo tudi lepe bele obleke za otroke za obhajilo ali birmo, lepe tančice.

Pri nas dobite vse, kar potrebujete pri vaši družini, spodnja in vrhnja obleka. Pridite, zakaj bi se drenjali po mestu, ko dobite pri nas vse, kar rabite. Se vam toplo priporočamo za praznike.

Anžlovar's
6202 St. Clair Ave.

(Mar. 24-26)

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki tugi naznanjamo žalostno vest, da je v starosti 49 let v Bogu preminul naš brat

Frank Pivk

Pokojnik je bil doma iz vasi Žirovski vrh, fara Žiri na Notranjskem. Preminul je dne 18. januarja t. l. ter bil pokopan dne 22. januarja na sv. Pavla pokopališče. Bil je član društva Washington št. 32 JZZ.

Iskrena hvala vsem onim, ki so položili cvetje ob krsti blagopokojnega ter onim, ki so darovali za svete maše, dali avtomobile brezplačno na razpolago kot onim, ki so prišli pokojnega kropiti, so pri njem čuli ali so ga spremili na pokopališče k večnemu počitku. Hvala vsem za vse, kar so nam ali pokojniku dobrega storili.

Dragi in nezabni brat. Legel si v grob, kjer ti je nov in večni dom. Odšel si od nas, ki po tebi žalujemo tja, kjer ni solz in gorja. Ob svežem grobu kličemo k stvarniku, ki ti je dal in vzeti življenje: Počivaj v miru do angelškega klca k vstajenju.

Žalujoci ostali:

HELENA KAUCIČ, sestra, in
MARIJA MLINAR, sestra v stari domovini.

Cleveland, Ohio, 24. marca, 1937.

Stanovanje

obstoječe iz treh sob se da v našem. Kopališče in garaža. Odda se tudi stanovanje obstoječe iz petih sob, kopališča. Garaža na razpolago. Vprašajte na 6424 Spilker Ave. (71)

Cenejše hiše od cenejših!

Opozarjam kupce hiš na sledeče: Hiša 12 sob, za dve družini, v izvrstnem stanju blizu 74. ceste. Cena \$5800.00, takoj \$1800.00. Hiša 10 sob za dve družini pri E. 140. cesti, cena \$4000.00, takoj \$500.00. Hiša 8 sob, za eno družino, v Collinwood blizu Groveswood Ave., cena \$2200.00, takoj \$1000.00.

Dobro idoča grocerija in mesnica naprodaj. Električna ledenica, poceni rent. Cena samo \$2400.00. Več podrobnosti vam drage volje da

Mike Jalovec

6424 Spilker Ave.

ENDicott 3039.

(Mar. 19. 24.26).

NAZNANILO
Prijazno naznanjamo
in se vljudno priporočamo
cenjenim rojakom za
nakup dobrega domačega
vina, katerega prodajamo
na drobno in debelo.
Imamo samo prve vrste
ohijsko vino.

Pri nas dobite tudi vsakovrsten okusen domač prigrizek za velikonočne praznike. Oglasite se takoj, vam bomo pošteno postregli po zmernih cenah. Se priporočam.

Vesete velikonočne praznike vsem prijateljem in znancem.

ANTON BAŠCA

1016 E. 61st St.

V najem

se da hiša, ki ima 11 sob, poleg je tudi sedem garažev. Dohodki znašajo mesečno \$140. Opremljene sobe. Odda se radi bolezn gospodinja. Za pojasnila pokličite Henderson 7492. (69)

Frigidaire

6 kubič. čevl. prostornine, malo rabljeni; prej \$199.50, zdaj samo \$89.50. Oglejte si jih pri Norwood Appliance & Furniture Co., 6104 St. Clair Ave. (x)

Delo dobi

amerikaniziran Slovenec za prodajo dobre kave. Oglasite se na 2084 W. 25th St., med 9. in 12. uro popoldne. (69)

GRAND PEČI, popolna zaloga novih modelov. Cene od \$44.50 naprej. — Norwood Appliance & Furniture Co., 6104 St. Clair Ave., Tel.: Endicott 3634.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko žalostni in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je v Bogu za vedno preminul naš nadvse ljubljeni soprog in oče

Louis Kaučič

Blagopokojni je bil rojen dne 15. junija leta 1887, vas Žirovski vrh, fara Žiri na Notranjskem. Preminul je po kratki in mučni bolezn dne 15. februarja ob 9. uri dopoldne ter bil pokopan iz hšče žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. dne 19. februarja ob 9. uri dopoldne na sv. Pavla pokopališče. Pokojnik je bil član društva Washington št. 32 JZZ., društva Naprej št. 5 SNPJ, ter Samostojnega društva Ložka Dolina. Poleg močno žalujoče soproge in otrok zapušča tukaj in v stari domovini več bližnjih sorodnikov.

Dolžnost nas veže, da se iskreno zahvalimo vsem onim, ki so položili vence ob krsti blagopokojnega dobrega soproga in očeta. Naša najlepša zahvala naj velja sledečim: Družina John Bayuk, Mr. in Mrs. J. Vitez, družina Frank Stupica, družina Joe Mlinar, Mrs. Johanna Shepec, Mr. in Mrs. John Kavčič, Mr. in Mrs. Victor Marolt, družina Dermotta, Mr. in Mrs. O'Maits, Mr. Louis Urbas, družina Thomas Mlinar, družina Louis Oswald, Mr. in Mrs. ter družina Kern, Mr. in Mrs. J. Lattessa, Mrs. Mary Strasshoffer, Mr. in Mrs. P. Gotti, družina Anton Kosoglav, Samostojno društvo Ložka Dolina, društvo Naprej št. 5 SNPJ, društvo Washington št. 32 JZZ, Circle De Soy Club, Mr. in Mrs. Heimes, Employees of Cleveland Graphite Bronze Co., Employees of Block Co.

Izraz naše globoke hvaležnosti naj prejmejo obilni darovalci za svete maše, katere se bodo darovale v mirni pokoj blage duše. Naša najlepša zahvala naj velja sledečim: Mr. Joseph Kosoglav, družina Anton Kosoglav, Mr. in Mrs. Smrdel, Mr. in Mrs. F. Rupnik, Mrs. Mary Vidmar, Mr. in Mrs. J. Česen, Mr. Louis Urbas, Mr. in Mrs. J. Balish, Mrs. A. Rusnow, Mrs. Ivana Puncoch, Mrs. Mary Trobec, družina Rakar, Mr. Mathew Zakrajšek, Miss Frances Hein, Mrs. M. Sinkovec, Mr. Frank Race, Mr. in Mrs. Peter Dolinar, Mr. in Mrs. Sadar, Mrs. J. Shepec, Mrs. J. Zupancic, Mr. in Mrs. B. Tumbry, Mr. John Cercek, Mr. in Mrs. J. Kavcic, Mr. Frank Slabšek, Mr. in Mrs. M. Muster, Mrs. J. Svete, Mr. in Mrs. Lach, družina Bencelich, Mr. in Mrs. Kalan, Mr. in Mrs. Zimmerman, Mrs. A. Skok, Mr. Frank Boynich, Mr. in Mrs. Frank Jereb, Mr. in Mrs. R. Kay, Mr. in Mrs. Markuzic, Mr. in Mrs. J. Bajec, Mrs. Mary Picoj, Mr. in Mrs. M. Straus, Mr. in Mrs. Oblak, Mr. Anton Jurjavcic, Mrs. Anna Jatsko, Miss Jane Ambrosic, Miss Pauline Garynski, Mrs. A. Kopp, Mrs. R. Miller, Mrs. Katie Jurjavcic, Mr. Frank Anžlovar in Employees of C.G.B. Co.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo vsi oni, ki so dali za prevoz spremeljvalcev na pokopališče svoje avtomobile brezplačno na razpolago. Naša zahvala naj velja sledečim: Mr. Bartol Tumbry, Mr. Victor Marolt, Mr. Louis Urbas, Mr. Edward Sadar, Mr. Valentin Bozich, Mr. Frank Race Sr., Mr. Frank Weeder, Mr. Walter Juratovec, Mr. Louis Oswald, Mr. V. A. Muster, Mr. Anton Novak, Mr. Anton Premaro, Mrs. Pauline Garynski, Mr. Novak, Mr. Jos. Bajec, Mr. Jos. Stimac, Mr. Stanley Stefancic, Mr. Edward Barbic, Mr. Anthony Sernel, Mr. P. Gotti, Mr. Leo Skupinski, Mr. A. Mlinar, Mr. C. Rakar, Mr. Frank Rupnik, Mr. Joe Beck, Samostojno društvo Ložka Dolina, društvo Washington št. 32 JZZ, društvo Naprej št. 5 SNPJ, Cleveland Graphite Bronze Co.

Najlepšo zahvalo naj prejmejo družina J. Bayuk, družina Tumbry, družina M. Muster in družina Vitez za veliko in izdatno pomoč ob času največje žalosti v družini.

Iskrena hvala častitemu Monsignoru V. Hribarju za opravljeno zadušnico ter cerkvene pogrebne obrede. Hvala pogrebniemu zavodu Jos. Zele in Sinovi za lepo urejen pogreb in vso najboljšo postrežbo.

Iskrena hvala vsem onim sorodnikom in prijateljem, ki so pokojnika obiskali v bolnici ter ga tolažili v njegovi muki in trpljenju.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo vsi oni, ki so prišli pokojnika kropiti, so pri njem čuli, nas tolažili kot tudi oni, ki so ga spremili na pokopališče k večnemu počitku. Končno hvala vsem za vse, kar so nam ali blagopokojnemu dobrega storili.

V tugi in jadu klečimo ob Tvojem grobu, ljubi soprog, dober in skrben oče, ter objokujemo bridko izgubo Tvojega ljubezni polnega srca. Spomlad se prebujaj, narava zeleni toda na naša srca lega tuga in žalost, ko rosimo zemljo — Tvoj grob v mili prošnji k Vsemogočnemu: Daj našemu soprogu in očetu zaslužen mirni počitek v tuji zemlji do svidenja nad zvezdami.

Žalujoci ostali:

Helena Kaučič, soproga;

Sophie por. Bayuk, Mary por. Prebevšek, in

Josephine por. Lattessa

Izgubljeni sin

Toda na dan pred veliko nočjo, ko se je jelo mračiti, je odprl jetnikar celičina vrata in je dejal: "Poberite vse skupaj, ravnatelj čaka na vas..."

Pol ure kasneje so se Hariju odprla vrata jetnišnice. Ko radi snega oslepljen konj je obstal v migljajoči luči plinskih svetilk. Nekaj ljudi se je ustavilo, ko so slišali, da se odprla vrata. Trije, štirje otroci so prihiteli. Kakor tat se je Hari splazil mimo njih na cesto. Ni vedel, kam bi mahnil, toda zdelo se mu je, kakor da bi vedeli vsi ljudje, da je to Hari, ki gre tod. Hari, ki je pred nekaj leti umoril neko dekle. Da, tod koraci on, mlad mož s sivo culico pod pazduho. Ni več videti mlad, nad trideset, okoli štirideset morda. Mar ni zaklical neki otroški glas za njegovim hrbtom čez cesto: "Hari!" Toda ni se ozrl, le pospešil je korak. Nekaj korakov dalje se je ustrašil, ko je videl nekoga prihajati. Za trenutek ga je preslila misel, da bi bežal. Toda mož je mirno prihajal naproti ter vprašal: "Priatelj, imate ogenj? Pozabil sem vžigalice." Zapuščen in hvaležno ga je pogledal Hari. Ne, nima jih, zelo mu je žal. Mož mu je še voščil lahko noč.

Hari se je ustavil pred neko izložbo, si obrisal znoj s čela ter boječe pogledal na cesto. Ne, res je neumno misliti, da se ljudje ozirajo za njim. Mimohodijo, in otroci se igrajo na pragu, ne da bi se brigali zanj. A zakaj gre po tej cesti? In kam namerja? Sedaj se ga je lotevala utrujenost in malodušnost. Sprejda ob lopi stoji nekaj deklic, ki jedo pečen krompir. Nasmejale so se mu ter ga vprašale, ali hoče? "Ne, zahvalim!" Zavil je v stransko ulico. Godba iz plesne dvorane mu je privrnela nasproti. Tudi tja ne namerava. Sledajče je obsedel ob Seldi. Slišal je šumenje vode, rožljanje verig pod strehami skladiščnih lop in ropotanje težkih zabojev. In zgoraj so bile le prve zvezde v brezmesčni noči. Vse se mu je zdelo ko sanje, a niso bile sanje; Hari ni več jetnik, prost in varen sedi tukaj!

Potem pa mu je bilo tako brezupno pri sreči, da se je za čel jokati.

Mar so ti ljudje, ki se obračajo za njim, boljši ko on? Pa tako je na svetu! Da, le naj se zgražajo nad njim, kolikor hočejo, to mu nič ne de! On je izpuščen jetnik, vsi lahko vedo... tudi doma. A on ne ve, ali bi šel domov. Danes zvečer že ne. In jutri? V velikem mestu je vendarle bolje. Zakaj se briga za ljudi? Nikomur ni, ki bi kaj hotel od njega; tukaj je Hari človek ko vsakdo in je izgubljen v množici in temi.

Mahoma je opazil, da je prišel prav blizu svojega prejšnjega stanovanja. Da, tukaj je majhna prodajalna, kjer je kupoval tobak, in tam čez na oglu lista kavana, odkoder je nekoč ponoči odvedel Pirojo. Tingeltangel škrobota iz odprtih vrat. Na oglu je postal ter se naslonil na zid. Odtod lahko vidi okno svoje nekdanje sobe. Tamkaj se je zgodilo, v kotu med skrinjo in oknom, tamkaj je ležala. Tamkaj se je razbilo njegovo življenje. Poznal je čas velike sreče skupaj z Anito, nato pa prvi čas po otrokovem rojstvu. Anita... Če bi živela, bi bil Hari drug človek!

Veter je žvižgal po cesti, nebo se je pooblačilo. A Hari je zrl gori na zaprto in temno okno. In tukaj stoji morilec, Hari, Pirojin prijatelj. Nenadoma se je ustavila pred njim neka deklica ter mu rekla laskavo: "Pojdeš z menoj, prijateljček?" Hari se je ustrašil ter jo pogledal, odkimal ter spet pogledal gori na okno. Toda

deklica ga je dregnila ter ga še enkrat vprašala. Zdela se mu je še vsa otroška. Šestnajst let, morda osemnajst.

"Kdo te je poslal na cesto?" jo je vprašal. Porogljivo mu je dejala: "Nihče!" — Kakopak, kdo bi jo naj bil poslal na cesto! Potem je izginila za voglom.

Sedaj pa Hari ni mogel več dalje. Vsedel se je k jezu. Veter je vel moko in hladno nad vodo. Hari se je znožil in zaeno tresel. Tukaj sedi ponoči na samotnem jezu. Proti jugu leži mesto v morju luči. Tukaj pa sedi Hari, Pirojin morilec. Spet ga je prevzela malodušnost. Brez cilja je njegovo življenje. Voda pa šumi tako čudovito ponižno, klokoče med bičko proti jezu. Drug ob drugega se drgne biček z jeklenim zvokom, kakor noži. Če si bo Hari vzel življenje, bo skočil v vodo. Voda te sprejme brez udara in sunka. Tako mračna in zapuščena je voda ponoči. Nihče ne bo videl, ako Hari skoči v vodo. Potem ga ne bo več, voda bo njegovo truplo odplavila v morje, izgubljeno in neznano. Zre na svoj dom, starše in otroke, toda vidi jih ko potsave v megli. Brez ganotja more sedaj misliti nanje. In Bog? Bog mu ne bo zameril, saj govore o neskončnem božjem usmiljenju! Da bi Bog ne imel usmiljenja z njim? Tako mora končati, tako se mora pokoriti za Pirojo, tako je pravično. Zakaj naj bi on ušel smrti in kazni? Tri velike korake, in v vodi bo!

Sedaj je postal nedopovedljivo žalosten. Ni mu bilo milostno življenje, a vendar mu je hudo, če bo moral umreti. Sočutje nad samim seboj ga je prevzel. Bog ve in ne bo ga kaznoval za ta korak. Enkrat se je Hari uprl Bogu, sedaj ne več, toda ne more drugače. Že je hotel zalutati culico v vodo. Tega pa ni storil, ker ima v nji spominke od patra Andreja. S culico v roki bo skočil v vodo. Da, pater Andrej, zaradi vas je Hariju hudo. Nihče na svetu ni imel tolikšnega zaupanja v Harija.

Tako hitro se prevrača upanje v strah in žalost. Že osem dni bi moral biti Hari doma, a ga še ni. Zapustil je jetnišnico, toda nihče ne ve, kam se je obrnil. Hari je izginil.

Drug drugega pogledujejo doma, toda nihče ne ve svetovati. Smrti ni tako težko prenašati, ko negotovosti. Če izgubiš otroka, se stre tvoje srce, toda solze so tvoja rešitev. Strah in negotovost o usodi svojega otroka je suha bridkost. Ta ti gloda srce.

Včasih začne mati ihteti sredi dela. Mimogrede preže ljudje skozi odprta vrata, ali pa se na polju ozirajo za očetom. Nihče ne govori z njim o tem, le z globokim sočutjem zro za njim, ko odhaja; ker oče je, ki gre tod, star in sključen. Toda oče ne obupa.

Neki glas mu pravi: Pojdi mu naproti! Osemkrat je že šel na hrib, toda Hari ni prišel. Danes pojde devet.

Vzdolž pašnika je odšel do potoka. Voda je pljuskala tako pokojno in čisto ob breg. Na jelševem grmu je utrgal vejico ter jo zagnal v vodo. Plavala je... nato pa je obvisela na neki korenini, dokler je ni odtrgala veja ter vzela s seboj. Toda tišina tukaj straši. Po ozkem mostičku je šel mož čez potok ter dalje na hrib.

Potem je pogledal na vas in polje, ki je ležalo pod njim, pogledal na nebo, ki se je visoko in neizmerno bočilo nad njim, in čutil je, ko je stal tukaj: star mož, ki tiho joče. Potegnil je čez svoje lase, redke in predenčaste, pogledal na svoje roke, blede in slabe, z modrimi, oteklimi žilami, gledal je svoje zgrbančene, obdelane dlani. Tako mu je bilo, ko da bi svoje

življenje videl polzeti med prsti. Že je prišel čas, ko se mora odreči. Borno posestvo je, kar je v življenju imel veselja. Vse drugo je bila skrb, grenkost in bridkost. Toda sedaj spoznava del svoje krivde. Toliko sporov in strahu je moralo priti čezenj, preden je doumel napake svojega življenja. Nad svojimi otroci je bil, ne sredi med njimi...

Ozrl se je ter videl, kako je tonilo sonce na drugi strani vasi. Veter je vel hladno. Ali naj odide? Če odide sedaj, se ne vrne nikoli več, to je čutil. In ni odšel, Hari mora priti. Oče je bil zadnji, ki mu je odpustil, biti pa hoče prvi, ki ga bo sprejel. Še nekajkratov je stopil po klancu navzgor, potem pa ni mogel več. Če opaziš prve znake, misliš: danes je soparno, ali pot je strma, ali: včeraj sem se pretegnil. Pride spet in pogosteje, nekega dne pa spoznaš,

da srce ne dela več.

Iz grmičevja v dolini se je tiho poganjal mrak kvišku, z njim hladni pomladanski večer. A Harija ni. Še enkrat bo pogledal, če prihaja Hari—potem bo odšel po hribu navzdol. Nenadoma so se zatresle njegove roke: "Hari," je zaihtel. Stežavo se je vzpel ter omahnil Hariju nasproti.

"Hari!" je rekel.

"Oče!" je dejal Hari.

In odšla sta po hribu navzdol.

—o—
Cirkuski običaji

Ni še preteklo bogve koliko let, ko mali cirkusi v Ameriki ne samo, da onim svojim ljudem, ki so prodajali vstopnice, niso za to delo nič plačali, pač pa so celo gospodarji cirkusov zahtevali od teh ljudi po \$35 na teden za privilegij, da so smeli prodajati vstopnice. To pa zato, ker je bila v veliki

gneči pri prodaji vstopnic menjava denarja kaj dobičkanosna, ker so ljudje v naglici vedno dobivali premalo denarja nazaj. Pa to še ni vse. Lastniki cirkusov so prodajali gangam žeparjev ali žepnih tatov privilegij za njihovo "poslovanje" tekom vse sezone, in sicer je ta privilegij dobila ona ganga, ki je največ plačala zanj.

BLIŽAJO SE VELIKONOČNI PRAZNIKI...

Cenjenim rojakom naznanjamo, da smo prejeli novo zalogo vsakovrstnih

MOŠKIH, ŽENSKIH IN OTROŠKIH ČEVLJEV

V zalogi imamo posebno široke unioin izdelka čevlje za moške in ženske, vsake velikosti in mere, po nizkih cenah. Vsa ženska, moška in otroška obleka, spodnje perilo, kakor tudi veliko izbero spomladanskih klobukov za moške in ženske, se dobi pri nas. Poskusite in prepričajte se o dobri kakovosti našega blaga, nizkih cenah in točni ter prvovrstni postrežbi. Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem.

ANTON OGRIN

15333 Waterloo Road

V Slovenskem Delavskem Domu

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem, prijateljem in znancem želi

EUCLID DAIRY

Louis Starman
lastnik

Največja in moderno urejena slovenska mlekarina.

Cenjenim slovenskim in hrvatskim gospodinjam se toplo priporočamo.

515 E. 200th St.

KEEnmore 0515

Član Progresivne trgovske zveze

Cenjenemu občinstvu naznanjamo, da se v prihodnjih dneh preselimo v nove, večje in moderno opremljene prostore na

6612-14 ST. CLAIR AVE.

kjer nam bo omogočeno dati v resnici prvovrstno postrežbo in izbiro blaga svojim starim in novim odjemalcem.

Pazite na oglase v Ameriški Domovini!

Popolna razprodaja vse zaloge se vrši sedaj v starih prostorih po veliko znižanih cenah. Pridite in oglejte si, vam ne bo žal.

Oblak Furniture Co.

LOUIS OBLAK, lastnik

6303 Glass Ave.

HEnderson 2978

Vesele velikonočne praznike želim vsem cenjenim odjemalcem, prijateljem in rojakom.

Midland Dairy

SLOVENSKA MLEKARNA

682 E. 162d St.

PETROVČIČ SINOVI

Naša mlekarina je poznana kot ena najbolj sanitarnih v Clevelandu. Naši odjemalci so vsi zadovoljni z našo postrežbo. Priporočamo se še vsem onim, kateri še niso naši odjemalci, da postanejo in se prepričajo o naši izvrstni postrežbi.

Vesele velikonočne praznike želim vsem cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem.

Ali mislite na to:

- DA naša lekarna je edina slovenska lekarna v collin-woodski in Euclid okolici?
- DA v naši lekarni pod strogo kontrolo dolgoletne izkušnje izvršujemo vse zdravniške recepte?
- DA v naši lekarni prodajamo najboljša in priznana dobra zdravila proti revmatizmu, glavobolu in vsem žlednim nerednostim?
- DA se v naši lekarni pogovorite v maternem jeziku tako, da vi nas in mi vas razumemo?
- DA pri nas dobite boljšo ceno in boljšo postrežbo, kakor drugod?
- DA pri nas dobite najboljšo mehko pijačo in doma producirano SLADOLED?
- DA pri nas dobite za uporabo zdravil pravilne in točne navsote ter vse kar je v zvezi z našo stroko in poklicom?

V vsakem slučaju obrnite se na nas in mi vam bomo drage volje na uslugo.

MANDEL DRUG

15702 Waterloo Rd.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem in prijateljem.

Vesele velikonočne praznike želimo vsem Slovencem in Hrvatom

Se toplo priporočamo za naročila za obleke in površnike.

J. A. BRAZIS

Brazis Bros. Inc.

6905-07 Superior Ave.

J. A. Brazis, Manager

Podružnica na 404 E. 156th St.

A. Kastelic, Manager

Odprto vsak večer do 8., v soboto do 9.

POZOR!

Pazite na izložbeno okno. Imamo veliko zalogo krasnih košaric od 25c do \$5, zajčkov, pirhov in igrač.

Vesele velikonočne praznike želimo vsem skupaj.

BLATNIK'S

6304 St. Clair Ave.
(zraven St. Clair kopališča)

Slovenska cvetna nedelja

Na cvetno nedeljo leta 1880. se je na vasi pojavil tuj človek. Prišel je zarana in krenil z lahkim, a samozavestnim korakom naravnost v županovo krčmo. Sedel je v najtesnejši kot blizu velike peči in se začel zvedavo razgledovati po možeh in fantih, ki so stali ali sedeli in se mirno pomenkovali. Ko je bil tujec stopil v sobo in jih pozdravil v nemškem jeziku, so se presenečeno ozrli, za trenutke vsi potihnili ter mu nato, tudi v nemškem jeziku, prijazno odzdravili. Na videz se potem niso več zmenili zanj. Toda, če je le kdo mogel, ga je skrivaj, z ne preveč prijaznim in vprašujočim pogledom naglo ošinil in takoj spet govoril dalje. Prav za prav so vsi vedeli, kdo je in čemu je prišel, dasi ga ni nihče poznal. Že način, kako jih je zvedavo opazoval, kakor bi jih bil meril, jim je dal razumeti, da je spet eden izmed tistih nemških lovcev, ki stika za zdravimi, krepkimi fanti in možmi, da jih z goro obljub zvali tja nekam daleč na nemški sever, v neko Vestfalijo, kjer sta premog in železo kar pri vrhu, pa celo srebro in zlato in baker, da je tam, le knapov nič. In prav na cvetno nedeljo ga je moral zlodej prinesiti! so mislili fantje in možje, ki so jim bile misli še malo poprej vesele, brezskrbne, oči živahne, besede vedre, zdaj pa so se jim od trenutka bolj mračili obrazi. Že so ugibali, koga spelje Nemec iz domače vasi. Gorše nemara pojde, ker je na bobnu. Morda pojde kar z obema sinoma. Vsi trije so pravi hrusti, a kaj naj počnejo doma brez zemlje!

"Za doma res kmalu ne bo več koščka zemlje!" je zamoderjal šimen. Vsi so ga pogledali. Nihče mu ni odgovoril. Saj je tudi ta že prestal boben. Hlapec prav gotovo ne ostane. Prepoznani so ga. Knap bo. Na njegovem posestvu se pa šopiri tuja spaka, ki ne zna pošteno domače besede pametno izpregovoriti.

Tako-le so mislili vsak zase in v presledkih glasno modrovali. Prišel je župan in prisedel k tujcu. Kmalu sta se živahno razgovarjala. Ko sta končala, je

župan pristopil k možem in jim mračno dejal:

"Kajne, bera bo velika. Dozdaj se jih je že nekaj nad sto odločilo, da pojdejo kopat na nemško šimen, ti tudi, kajne!"

"Če so mi prodali grunt, zakaj pa ne bi smel še sebe sam prodati!" je zarenčal šimen. "Po veliki noči pojdemo. Hoch Kajser Franz Josef!" je ujedljivo vzkliknil in zlobno pogledal tujca v kotu. No, tujcu je bilo malo do tega, da bi mu kakorkoli odgovarjal. Moral je držati svoj plen. Može so pa šimna s pogledi krotili, naj se vendar ne spozabi, da ne pojde v arest namesto na Nemško."

Solnce je sijalo z vso svojo mlado pomladno močjo na prijazno vasico, ki je bila vsa v belem in rožnatem cvetju. Mimo krčme so prihajale prve gruče otrok z butarami. Može so postajali pred krčmo, da bi videli, kdo bo imel največjo. Za nekaj časa so pozabili zlovesčega tujca in boben in vso siromaščino. Obrazi so se jim zjasnili in nekaj krepkih šaljk jim je kmalu izzvalo vesel smeh.

Po cesti se je razvila prava procesija butar, krasno pisan dolg gozden trak, ki se je niha, je pomikal proti farni cerkvi. Malčki so noseč butarice žalostno ali pa tudi zavistno gledali na velike butare, ki so se kar šibile pod težo jabolk in pomaranč. Tu pa tam je tega ali onega prav pošteno zanašalo sem in tja, ker je bila butara vsaj dvakrat večja od njega. Pa ni obupaval. Ponosno je racal težko prestavljajoč svoji nožici dalje pod težkim, pisanim bremenom, ki naj hišo in živino obvaruje strele in bolezni. Može so se že prav od srca nasmejali in po največji butari prisodili največjo čast osemletnemu Klemenovemu Jurčku, ki je hodil sredi butaric s korakom orjaka, težko sopeč in malce sklonjen pod velikim nestvom, ki je bil podoben mladi smreki, na njej pa jabolko pri jabolku. Z vrha, ki ga je kronal košat grmček brinja, so se pa vili pisani trakovi zdolž butare, se opletali okoli nje, se zaganjali Jurčku v obraz ali pa vihrali kakor pravcato cerkveno banderov.

Jurčka je vse občudovalo. Tako ponosno je šel kakor oča Urh, trški pek, kadar je nesel nebo. Že res, da se je Jurček pošteno opotekal in se, o joj, zdaj pa zdaj zaman lovil, da bi ostal z butaro v ravnotežju. Na vsem lepem, in to prav pred županovo krčmo, tako rekoč pred vsemi farani, sta se on in butara, kakor sta bila dolga in široka, sredi ceste zvrnila v prah. Jurček je sprva od presenečenja kar pozabil zajokati. Nadenj se je sklonil cel gozd butar, butaric in bližnjih vej. Mladež je zavriskala in zaplesala okoli siromačka. In Jurček je zajokal, da se šimen ni mogel več premagovati. Pobral je Jurčka iz prahu,

ROSA PONSSELLE

Od 12. do 17. aprila bo gostovala v Clevelandu Metropolitan operna družba iz New Yorka. Vstopnice so že v prodaji v poslojstvu Union Trust banke na 9. cesti in Euclid Ave. Med svetovno znanimi priznanimi pevci in pevkami nastopi tudi slovitá Rosa Ponselle, ki jo vidite tukaj na sliki.

pobral še butaro in krenil z njim proti cerkvi, otroci pa za njim divje vrišče.

"Jurček je jurček! Jurček je jurček!"

Ali moše so se le zmotili. Na koncu vasi se je nekaj zamajalo in izgnilo. Pomencali so si oči in spet zastrmeli. Spet se je na koncu vasi nekaj zamajalo, prišlo bliže in spet izgnilo. Čez nekaj časa so ugledali velikansko butaro, kar celih pet metrov visoko, košato, pisano, z dolгими svetlimi trakovi obdano in z jabolki in s pomarančami obloženo. Nosila jo je kovačeva devetletna Manca v prazničnem bellem oblaku. Ampak, za božjo voljo, kakšno je bilo to praznično oblačilo! Povaljano, prašno, zmečkano, tu pa tam natrčano, toda nad vso to obupno podobo je sijal tako nežno blažen, srečen obraz, tako ponosno trmasti pogled, da so se moše kar kmalu nehali krotiti in soglasno priznali, da ima kovačeva mala Manca največjo in najlepšo butaro.

Le Martinčku, ki je bil že fant od fare, čeprav še ni imel za seboj štirinajstih cvetnih nedelj, ni hotelo v glavo, da ga je morala prav kovačeva Manca, ta punčara, posekati z največjo butaro, saj je bila njegova tudi velika. Kadarkoli je Mančina butara le malo zanihala, je bil Martinček takoj zraven nje, se je rahlo, v znamenje nekake kljubovalne zaščite s komolcem doteknil in Mančina butara je napravila mogočen lok, obrisala tega

in onega nežno z brinjem, potem se je pa s ceste zakadilo, kakor bi bil zdrvel voz mimo. Može pred županovo krčmo so od sile resno kimali in vzklikali:

"Manca, drži se! Le drži se, Manca!" Zdajci je Martinček v strahu vzkliknil:

"Manca! Manca! Butara spet pada!"

Toda Manco je Martinček vzklik še bolj vlekel v cestni prah kakor butara samo, ki se je v krasnem loku nagnila in tresčila na cesto, da so odletela z nje jabolka. Manca je pa žalostno zajokala. Može in fantje so se smejali. Tedaj je Martinčka iznenada minilo vse veselje. Stisnil je Manci svojo butaro v roko. Zvonilo je že. A Manca Martinčkove butare ni marala. Pobrala je svojo in šla z njo, vsa solzna in prašna dalje.

Skozi okno županove krčme je pa bulil tujec v veselje cvetne nedelje in z očmi lovil duše za nemško deželo.

Potekla so leta. Deset cvetnih nedelj je le že lep spomin. Manca jih ima za seboj devetnajst, Martinček tri in dvajset. A Martinčka prav za prav ni več. Zdaj je Martin zdrav, zagorel, krepak fant, ki več ne nosi butare. Tudi Manca ne. Manca ima rdeče obrobene veke. Joče. Malo spi. Martin, ta nekdanji nagajivi Martinček, je mrk. Le ponoči je časih slišati njegov vrisk. A vse redkeje.

Martin odhaja. Manca joče. Rada ga ima. Tako rada, da bi

šla z njim tja v nemško deželo, kjer pravijo, solnce skoraj nikoli ne sije. Toda Martin je ne more vzeti s seboj. Obljublja ji, da pošlje denar. Za njim naj pride. Saj je šla Trlepova Metka tudi za Janezom. Drug za drugim gredo, vsak s svojo težko butaro brez jabolk in pomaranč. Zemlja da premalo kruha. Nemški valpet bije ob boben. Zdaj tu zdaj tam.

Martin je šel na Nemško. S šopkom rožmarina in nageljnov je skozi okno vagona še z nekaj tovariši poslednjič zavriskal v domačo vas. Manca je vrisk slišala. Saj je veljal njej in domači zemlji.

In Martin se je odpeljal s slovensko cvetno nedeljo v srcu daleč v tujino. In s spominom na Manco.

Tiste cvetne nedelje pred dvajsetimi leti, ko sta dva otroka nesla veliki in težki butari v cerkev k blagoslovu, trenutka, ko je Manci, solzni in ponosni, dal svojo butaro, ni mogel pozabiti. V globokih rovih se je med lomljenjem črnega kamna ob svitu medlih rudniških svetilk spominjal cvetne nedelje in Maničine butare. Včasih je za trenutek obstal in se zamislil. Pustil je doma Manco brez dobre duše, ki bi jo imela rada in ji pomagala v hudih dneh. Že dve cvetni nedelji je preživel v tuji zemlji — obe cvetni nedelji globoko pod zemljo v težkem zadušljivem polmraku, med eksplozijami, med sikajočimi krampi, med znojni-

mi, golimi telesi, brez solnca, brez pomladi.

Potem ji je pisal, poslal denar, da se mu vrne cvetna nedelja, diš domače zemlje, vsa ljubezen do vrtov tam okoli sosedne hiše, ki mu je že uhajala daleč v globino otopelosti. Spet je zavriskal kakor nekoč, se zasmel, slovenski knap med Poljaki, Rusi, Čehi, Italijani, Nemci, Hrvat, Srbi na vestfalski zemlji. Manca je prišla.

S slovensko cvetno nedeljo v srcu.

Z upanjem slovenskega ratarja, da ga nebo ne zapusti.

Zdaj ju vidim tam daleč pred rudnikom na majhnem vrtičku, ki ni večji od tesne izbe. Stara sta. Okoli njiju so veliki otroci, vnuki in vnučice. Smehljajo se gledata kri svoje krvi, ki opaja bogato vestfalsko zemljo.

Njune misli hite uhajajo v domovino. Vrnili bi se. O, nekoč se vrneta in spet doživita cvetno nedeljo. Tam doma se kakšni Mani in Martinčku pred županovo krčmo zasmajeta tako iz srca, kakor so se njima smejali stari očanci.

Rabljene električne le-
denice, prejšnja cena
\$199.50, sedaj \$99.50,
dokler jih je kaj v zalogi.

MANDEL
HARDWARE

15704 Waterloo Rd.

PUBLIC CLOTHES CO.

6301-3 ST. CLAIR AVE.
vagal E. 63d St.
Nasproti St. Clair Ave. kopalšču

VELIKONOČNI POZDRAVI IN VOŠILA VSEM NAŠIM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM!

Opustimo trgovino kmalu

Oblecite se za veliko noč za manjši denar kot kdaj prej. Prilika, da si prihranite \$5, \$10 in celo \$15 na oblekah in površnikih. Naša 11-letna navzočnost v tej okolici govori sama zase o poštenem trgovanju, dobrem blagu in dobrimi odnošaji z ljudmi, ki so bili naši prijatelji.

Obleke! Površniki!

\$ **13**⁹⁵ od

Eno in dvovrstne,
plave, rujave, sive,
rumene, pisane,
plaids, črtaste.
Vse mere za
vse modele.

\$ **10**⁹⁵ od

Pol ali cel pas modeli,
polo, raglans,
balmacans,
guard modeli.
Vseh barv
in modelov.

Tukaj je vaša prilika, da boste fino oblečeni v velikončni paradi za manj denarja, ko ste ga še kdaj prej potrošili za obleko.

PUBLIC CLOTHES CO. 6301-3 ST. CLAIR AVE.
vagal E. 63. cesta

Prešlo leto so uradniki Cuyahoga okraja potrošili preko \$25,000,000 iz davkov in drugih dohodkov; clevelandške šole so porabile okrog \$20,000,000; clevelandška mestna administracija je potrošila \$44,000,000 od davkov in drugih prejemkov; predmestja in druge grupe v okraju so potrošile nadaljne milijone. Fakt je, da se je po Ohio nabralo v raznih davkih, prešlo leto, in tudi potrošilo, ogromno vsoto \$400,000,000, vrhu tega je nabralo še zvezna vlada okrog \$200,000,000. Vse to so morali doprinesiti ubogi davkoplačevalci, katerim se nalaga višje in višje breme, ki jih zraven pritiska še draginja in majhen zaslužek.

Christos voskrjes

Praznik bratstva v sovjetski Rusiji

Ruska cerkev praznuje veliko noč kot svoj največji praznik. Kdor je ta praznik samo enkrat v Rusiji doživel, tega je brez dvoma prevzel globok pomen tega praznika v ruski cerkvi. V vrsti simbolov se človek spominja, da smo vsi bratje in da velja tudi najmanjšemu med ljudmi velika ljubezen Odrasnikova, Vstajenje. Bratovskega poljuba, s katerim se v Rusiji velikonočne dni pozdravljajo, ne sme nihče odkloniti in velikonočna miza je pripravljena za vsakega, ki stopi v hišo. Po dolgem težkem postu si pripravijo posebna jedila, ki jih poprej puste v cerkvi blagosloviti. Ničesar se nekdanji Rusi bolj veselili v celi dolgi zimi, kakor velikonočnega praznika, ki jim ni pomenjal le pričetka pomladi, ampak je predvsem vsakemu členu cerkvenega občestva znova klical v zavest povezanost, s katero so v krščanstvu združeni Stvarnik, stvari in človeštvo.

In danes—?

Danes je velika noč postala v Rusiji vir nesreče, stiske in skrbi. Sovjetski vladi so nekdanji prazniki dobrodošla prilika za brezbožniško propagando, s katero preplavi deželo. Ze nekaj tednov pred veliko nočjo so na vseh vogalih nabiti veliki plakati proti veri. Kamor pridete, v katerikoli lokal, vam kriče nasproti ogromni plakati, ki se ne straše pred ničemer, kar naj označuje miselnost popolnoma propalih ljudi. Z nepopisno umazanostjo se blati Cerkev, duhovščina, Bog, verniki in sve-to pismo. Učinek bi v Rusiji seveda ne bil posebno velik, ker so ljudje proti vsemu podobnemu že davno otopeli in bi jih sploh komaj opazili, ako ne bi vedno znova spodaj stal poziv k izdajstvu nad bližnjim. Vedno znova in na vse načine se povrača zahteva: Tovariši, dobro pazite, kje in kako preživite vaš bližnji praznik!

Vse praznične dni ukazuje država delo. Delavci in nameščenci pa "prostovoljno" sklenejo, da že prej nekaj tednov delajo čez uro, zato da morejo okrog velike noči obiskovati brezbožne predstave in prireditve. Največjo važnost igrajo brezbožne gledališke predstave, ki so v velikonočnih praznikih po vsej državi na programu. Navadno se boljševiski poslužujejo umazane pornografije, ki jo prodajajo kot "duhovno hrano" proti "strupu vere." Preračunano je vse na najnižje instinkte, da se vzbudi sovraštvo do vere, Cerkve in družine. Nobena počestnost ni dovolj umazana, da se je ne bi prikrojilo za fantazijo sovjetske mladine. Zasmehovalni prizori se igrajo v mestnih gledališčih, po vseh šolah, vojašnicah, po tovarnah in vseh državnih ustanovah, ki so opremljene z gledališkimi dvoranami. Pri tem so igralci navadno oblečeni v obleke, ki so jih izropali iz cerkva in samostanov. Rabijo bogoslužne predmete, da se z njimi zasmehuje vera in Cerkev. Kdor teh predstav ne obiskuje in vseeno hoče imeti dela, je v veliki nevarnosti, da bo pod kako smešno pretvezo v kratkem frčal na cesto.

Kot nalašč v državnih prodajalnah v teh dneh izdajo izredno velike množine alkohola in žganja vseh vrst. Mesto praznika bratstva je velika noč postala v Rusiji čas vsesplošnega bogokletstva, pijančevanja in pretepov, ki naj pomagajo ljudem zamoriti spomin na krščansko veliko noč.

Kdo obiskuje cerkev?

Obiskovati cerkve je sila nevarna reč. Zato se ne smemo čuditi, ako v njih predvsem opazimo stare mamice. Mladina ne poseča cerkev, ker je

vzgojara v popolnoma brezverskem duhu in ji do 18. leta tudi nihče verskega pouka deliti ne sme. Družinski očetje in matere, ki hočejo obdržati delo in preživiti svojo družino, morajo brez izjeme h komunističnim brezbožnim prireditvam. Toda kdo ve, kaj se dogaja v njihovih ubogih, pohojenih srihi! Bridkosti, ki jo v komunističnemu suženstvu preživlja ruski narod, ni mogoče popisati z nobeno besedo. Za to ni mogoče dobiti izrazov. In vendar bo tudi za ruski narod prišel dan, ko bo svobodno in odkrito mogel reči: "Christos voskrjes! Vo istinje voskrjes!" — "Kristus je vstal! V resnici je vstal!" Tako se glasi medsebojni pozdrav, ki mu sledi velikonočni poljub.

Živi raglji

Raglje so različne. Ribničani prodajajo majhne raglje za otroke, ki z njimi ropotajo po ulicah, straše o veliki noči Boga, in begajo občutljive ljudi, da si maše ušesa.

Druge, večje raglje se oglašajo zadnje dni pred veliko nočjo iz zvonikov in oznanjajo, da so zvonovi poromali v Rim.

Nazadnje imamo še žive raglje, ki so najglasnejše in raglja-jo kar vse leto v delavnikih in v praznikih. In to so klepetulje, ženske, ki stoje pred hišami ali po praznih ulicah kar po več ur, pridno obirajo svojega bližnjega in zapravljajo dragoceni čas.

In dve taki ragljici sta bili v naši vasi. Prva je bila cerk-nikova hči, Trečeva Katrica, druga njena prijateljica Miklo-va Špela. Zaman se je cerkov-nik Miha trudil, da bi svojo hčer odvadil njene bolezni. Prav tako je moral mož Miklo-ve Špela, pošteni čevljar Tine, mnogo potrpeti zaradi svoje zgovorne ženice, ki je prej opravila svoje posle klepetanja in šele potem drugo in je zato pri delu zmerom zaostajala.

In prav tako je bilo na veliki petek.

Cerkovnik je imel mnogo de-a v cerkvi in zato je Katrici še posebej naročil, naj bo pridna in naj pazi na otroke, saj je bila ona najstarejša in edina varu-hinja, odkar mu je umrla pred leti žena.

Čevljar pa je svojo špelco pos-lal v trgovino po dretu.

In tako sta se obe srečali in začeli ragljati na žive in mrtve. Iz zvonika ju je spremljala pra-

va raglja in ju svarila, da čas poteka, a kaj jima je bilo mar!

Pa je cerkovnikov Cirilček, ki ga je sestra prepustila dru-gim mlajšim otrokom, zašel v gnojnico za hišo in bi kmalu utonil, če ne bi prav tedaj prišel mimo gnojnice mojster Mikel gledat, kje je njegova mlada klepetava boljša polovica.

In Mikel je potegnil Cirilčka za lase iz gnojnice, ga otresel in nesel v hišo, kjer ga je sam umil in preoblekel ter ves čas renta-čil nad obema klepetuljama, prepričan, da spet skupaj reg-ljata.

Ko se je vrnil cerkovnik in našel čevljarja, ki je pravkar preoblekel njegovega malega, se je silno razsrdil:

"Danes jima lahko zagode-va! Pojdiva! Se je čas!" je vzkliknil in stekel proti cerkvi, kjer so otroci še vedno udirali za cerkvijo po praznih sodih in zabojih ter z ragljami v rokah strašili Boga.

In nabrala sta otrok, kar celo kupico, ter jim ukazala, da m-rajo poiskati obe ragljici. Vsi ti otroci so imeli v rokah raglje in mojster drete jim je dejal:

"Ko najdete klepetuljici, mo-rate takoj obe obstopiti ter mol-če pričeti ragljati na vso moč. Kdor bo bolje ragljal, dobi kar dinar, a ostali po pol dinarja."

Otroci so bili s predlogom za-dovoljni in veselo so se napotili iskat obe klepetulji.

Mojster in cerkovnik sta po-časni korakala za njimi in opre-zala z očmi, kje bosta zagledala zgovorni par.

"Ju že imam!" je dejal cer-kovnik in pokazal v ozko zaga-to, kjer sta stali ženski in go-vorili.

"Zdaj pa pojdite počasi drug za drugim, ju obkolite in začni-te!" je ukazal cerkovnik in otroci so že odkorakali. Moža-ka pa sta stopila v bližnjo vežo, da bi opazovala prizor.

Mladež je zakorakala in kmalu je obstopila klepetulji, ki se nista dali motiti in sta kar naprej govorili.

Tedaj so se oglasile raglje, hrupno in raskavo je zadržalo deset lesenih jezikov ter se vmešalo v njun pogovor.

Obstali sta in že sta hoteli planiti nad otroke, ki se pa niso posebno bali in so še hitreje vr-teli raglje.

Tedaj je špelca segla med nje. Zleteli so, a najmanjšega je ujela in ga zgrabila za ušesa. Otrok je še bolj hitel vrteti svojo raglja in se dreti na žive

in mrtve.

"Zakaj ne odnehaš?" ga je vprašala Špela in mu hotela zbiti ragljo iz roke.

"Zato, ker najglasneje in najdalje ragljam in bom zato dobil dinar od mojstra," je od-vrnil otrok.

Zdaj šele je postalo obe sram in tro sta smuknili vsaka svojo pot.

Pravijo, da ju je tisto raglja-nje ozdravilo.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

URADNI BIRO ZA AVTNE LICENCE

pri
Voelker Motor Co.
6225 St. Clair Ave.
James Kenny,
Deputy Registrar
Odperto od 9. zj. do 9. zv.

Avtomobilske 1937 licenčne plate 1937

dobite pri

The Cleveland Spring Service Co.

5015 SUPERIOR AVE.

MICHAEL BELANICH

Nič čakanja

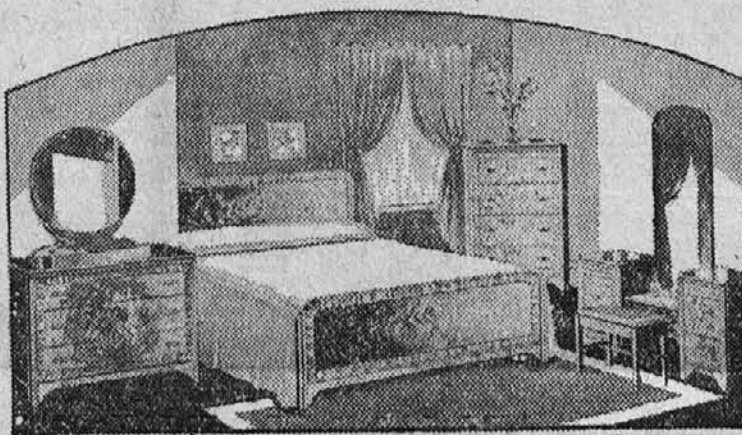
Takojšnja postrežba

URADNI BIRO

JERRY BOHINC in JOHN SUSNIK

ŽELITA VSEM SVOJIM
ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM
VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

Zahvaljujeta se vsem odjemalcem za v preteklosti in se priporočata za bodoče.

Naša naloga je prodajati dobro in zanesljivo blago in dati dobro postrežbo. Pohištvo lahko kupite na lahka mesečna odplačila in imate 24 mesecev časa za plačevati na neplačano vsoto.

Norwood Appliance & Furniture Co.

SUSNIK-BOHINC, lastnika

6104 St. Clair Ave.

ENdicott 3634

KUPITE SEDAJ

vso vašo potrebno obleko za žene, moške in otroke, predno se cene zvišajo. Sedaj so še cene nizke. Blago izvrstno.

OBLEKE ZA DEČKE
kratke in dolge hlače
\$3.95 \$4.95 \$6.95

FULL FASHION, SERVICE in
CHIFFON NOGAVICE
lepe, nove barve
59c 79c

Imamo tudi veliko zalogo blaga na jarde, delovno obleko, klobuke, kape, srajce, spodnjo obleko in razne druge potrebščine.

JOHN ROŽANČ

15721 Waterloo Rd.

Vsem prijateljem in odjemalcem želimo
vesele velikonočne praznike

VOŠČIM VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

VSEM MOJIM DRAGIM ODJEMALCEM,

PRIJATELJEM IN ZNANCEM

John Zulich

18115 Neff Rd.

Tel. KEnmore 4221

Prodajalec zemljišč in hiš že nad 25 let

Zastopnik vsakovrstne zavarovalnine proti požaru in nezgodam. Zavarujem tudi blago v trgovinah, avtomobile ter šipe pri trgovskih poslopih. Za vse to se rojakom priporočam in jamčim točno postrežbo.

Michael Telich

zastopnik

SUN LIFE ASSURANCE

zavarovalne družbe

želi

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

VSEM PRIJATELJEM IN ZNANCEM

1040 Terminal Tower

CHerry 7877

MRS. JOSEPHINE STRNAD in SIN

1315 E. 53d St.

ENdicott 9331

RESTAVRACIJA in BEER PARLOR

Voščita vsem prijateljem in znancem
vesele velikonočne praznike.

Priporočamo se za obisk naših lepih prostorov.

Vsem odjemalcem, prijateljem in znancem želita
veselo alelujo

MR. & MRS. FRANK VESEL

791-93 E. 185th St.

GROCERIJA in MESNICA

Pristne domače šunke in želodci.

Specijalno dobro sveže meso in vsa grocerija.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

ŽELIMO PODPISANI VSEM NASIM PRIJATELJEM

IN ZNANCEM TER IMEJITELJEM NAŠIH POLIC

THE LIFE INSURANCE CO. OF VIRGINIA

A. R. KUSHLAN R. F. GREGORICH AL ZIVODER

zastopniki

MATT KUTCHER

RESTAVRANT

3804 St. Clair Ave.

Žganje, 6% pivo, vino in izvrstna jedila.

Se toplo priporočam in želim vesele velikonočne praznike
vsem prijateljem in znancem.

PRODAJA SEDEŽEV ODPRTA SEDAJ

Vstopnice za posamezne predstave

METROPOLITAN OPERE

Co. iz N. Y. Edward Johnson, Gen. Magr., Edward Ziegler, Ass't Gen. Magr.

Od 12.-17. aprila v Public Auditorium

CLEVELAND, OHIO

Repertoire:

LECOQ D'OR

Pons, Doe, Votipka, Pinza, Massue,

Cordon, Papi, aledi

CAVALLERIA RUSTICANA

Ponsello, Petina, Jagel, Morelli, Papi

TRISTAN & ISOLDE

Flagstad, Branzell, Melchior, Huehn,

List, Cehnovsky, D'Angelo Bodansky

FAUST

Japon, Olheim, Votipka, Crooks, Bonelli,

Engelman, Pinza, Pelletier, Ballet

AIDA

Rothberg, Castagna, Votipka, Jagel,

Baromeo, Morelli, Paltrinieri, Panizza,

Ballet

Tiketi \$1, \$2, \$3, \$4, \$5, \$6 (nič davka) pri

UNION TRUST BANKI

V gl. spod. prostorih—E. 9th in Euclid

URAD ODPRT OD 9. ZJ. DO 5:30 POPOLDNE

Dnevno, izvenšji nedelje

(Rabil se bo izključno Knabe klavir)

SPITE TRDNO, VZIVAJTE VASO HRANO

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Mnogokrat
odpravi
neprebavnost
in zaprtnico

NAROČITE SI PROSTI VZOREC—
Triner's Bitter Wine Co.
544 S. Wells St., Chicago, Ill.
Pošljite mi brezplačni vzorec.
Ime
Naslov

V vseh
lekarnah

Tekma za ženina

Smodinova in Cvajnarjeva hiša sta si bili že od nekdaj navzkriž. Odkar pa je stari Smodin izročil posestvo sinu, ki je bil tedaj prekoračil že štirideseto leto, se je spor med obema sosedoma še povečal, in sicer iz gole nevoščljivosti.

Pri Cvajnarju so namreč že dolgo vrsto let redili bika. Da bi mladi Smodin ne zaostajal za sosedom, si je še on omislil bika prave pingavške pasme. Zaradi tega se je naprotstvo med sosedoma še poostri.

To pa še posebno zato, ker sta Smodinova in Cvajnarjeva hiša stali tako, da sta bili dvorišči obrnjeni drugo proti drugemu.

Miru ni bilo in ga ni bilo. Tega si je najbolj želela Smodinova Manca, sestra mladega Smodina, že skoraj odevlosti dekletke.

Toda kljub svoji odevlosti Manca še ni izgubila nade na možitev, zlasti še zato, ker je imela izgovorjeno lepo doto. To ji bo moral brat izplačati, kadar bo zahtevala.

Zaradi večnih prepиров s sosedom ni bilo nobenega snubca k hiši. Vsaj Manca je tako mislila, ker je zadnji predpust spet minil brez ženina.

Trdno je upala, da ji bo po veliki noči sreča mila. Treba se bo le pobrigati na veliko soboto po procesiji, zakaj dekletke, ki z velikonočnim blagoslovom na glavi gredo iz cerkve prvo prestopi domači prag, se tisto leto gotovo omoži.

Precej jih je v vasi, ki bi radi dale slovo samskemu stanu, zato bo tekma gotovo huda. A Manca ne skrbi, urna je in spretna za deset mlajših. Jerbas na glavi ti nese kakor le kaj in še držati ga ji ni treba.

Ko ji je bilo šestnajst let, je prvokrat nesla žegen v cerkev. Potem pa vsako veliko noč. A do danes se ji še ni posrečilo, da bi bila prva doma.

Letos pa mora na vsak način doseči prvenstvo ali, kakor pravijo učeni ljudje, rekord, pa če tudi malo poslepari.

O, Manca ve za vse bližnice, ki drže od farne cerkve proti vasi. Na eno izmed njih zavije in rekord bo dosežen.

S takimi lepimi načrti v glavi je Manca komaj čakala velike noči.

A kaj, ko pa je na svetu sreča tako opoteča. Po procesiji na veliko soboto popoldne je bilo pri fari običajno blagoslovljanje velikonočnih jestvin. S polnimi jerbasmi na glavi, pokritimi s čipkastimi prti, so hitela dekleta v cerkev. Pred cerkvijo so prežala.

li nanje ministranti z velikimi košarami. Vsaka prinašalka se je morala odkupiti s pirhom, pomarančo ali kakšnim dinarjem, preden je smela k blagoslovu.

Mračilo se je že, ko je bil blagoslov končan. In tedaj se je začela dirka — tekma za ženina. Vsekrizem so drvela dekleta iz cerkve, vsaka je imela pred očmi samo to, da bi bila prva doma. Smodinova Manca ni spustila izpred oči Cvajnarjeve dekletke, ki je letos nesla k blagoslovu. Takoj po končanem opravilu v cerkvi je zdrvela mimo nje in se urno odzibala na stransko pot proti bližnici.

Skoraj vsa dekleta je prehitela, zavila na bližnico in dirjala naprej po stezi mimo kozolcev, ki so stali tam kar zapored. Že so se prikazale iza ovinka prve vaskne hiše, še nekaj minut, in Manca bo doma.

Gzrla se je nazaj. Še nobenega dekleta ni bilo videti. Pač, daleč zadaj sta hiteli dve in cincali z jerbasoma. No, teh se Manca ne ustraši. Tako gotovo je kakor amen v očenašu: rekord bo letos njen!

Manca bi bila od veselja najrajši zapela, če bi ne bilo toliko tiha, zakaj že je hitela mimo prvih hiš.

Pravkar je hotela zaviti na domače dvorišče, ko je pribežal iz plotu Cvajnarjev bik.

Manca je odskočila, se spotaknila in v tistem trenutku ji je padel jerbas z vsemi dobrotami z glave na tla.

"Ježeš Marija!" je zavpila Manca in se prijala za glavo.

Na krik je pritekla mlada Smodinka.

"Moj kolač, moja gnjat in pirni — vse zdrobljeno, vse zmečkano" se je vzdihovala in metala cipe v jerbas.

Cvajnarjeva dekleta in druga dekleta, ki so tačas dohitela Manco, so se hudomušno muzala, a Manca jo je od jeze vsa rdeča ubrala naravnost v svojo umnato.

Pa vendar se je te smole dralo tudi nekoliko sreče. Prileten fant, gospodar iz sosednje vasi, ki je bil prignal kravo k Cvajnarju, jo je moral po sitnem dogodku odvesti k Smodinku, ker Cvajnarjevi na noben način niso mogli bika spraviti v hlev.

Ko se je malo pomudil v kuhinji, sta izpregovorila z Manco nekaj besed, in to je zadostovalo, da jo je fant prihodnje nedelje zasnubil.

In tako je Smodinkova Manca kljub izgubljenemu rekordu vendar dobila ženina.

Od tega časa se pa tudi Cvaj-

narjevi in Smodinovi niso več gledali tako postrani in do prihodnje velike noči si bodo nenaže iskreni prijatelji.

Vinko Bitenc.

Pes je ganil gospodarja

V prvi polovici minulega stoletja je razsajala po deželi huda lakota. Zaradi slabih letin ni bilo živeža, in še to, kar so ljudje pridelali, ni imelo pravega teka. Trdni kmetje, ki so imeli denar ali zaloge žita, so že še shajali; mnogim siromakom pa je manjkalo celo živaliske hrane.

Tak siromak je bil tudi mož, ki se je nekega dneva ustavil v Javorju pred Vidmarjevo hišo. Hrbet mu je bil upognjen in več se je tresel od slabosti, ker že več dni ni okusil tople hrane. Plaho se je oziral okrog sebe, zakaj Vidmar je ozmerjal vsakega berača ter ga odslovil brez milodara.

Pred hlevom je zarožljala veriga. Domači pes sultan je planil od lesenega korita; zavohal je tujege človeka, toda ko je zagledal sključenega prosjaka, je stisnil rep med noge in zlezel v hišico pod stopnice.

Korito je bilo napolnjeno s krompirjem. Lačnemu siromaku se je oglašil želodec. Z drsajočimi koraki se je bližal hlevu, da bi se nasitil z ostanki iz pasjega korita.

Tedaj se je pojavil na dvorišču Vidmar. "Potepuh, kaj delaš tukaj?" se je razkoračil. "Ali ne vidiš psa, ki te bo popadel?"

"Vaš pes je krotak ko jag-nje," je odgovoril tuje in pobiral krompir iz korita.

"Čakaj, capin, boš že videl! Sultan, ali ga ne boš? Primi ga!" je ščuval psa na siromaka. Toda žival se ni zmenila.

"A, takšen čuvaj si!" mu je

nameril s palico. "Beži!" je zakričal na berača. "Sicer ga spustim z verige."

"Meni ne bo storil ničesar žalega," je rekel ubožec in mirno užival ostanke.

Vidmar je prijel za verigo. Toda pes se mu je začel dobrikati, kakor bi ga hotel prositi, naj se usmili siromaka.

"Čudno!" Skopuh je zmajeval z rameni. Njegovo trdo srce se je začelo mehčati. "Sultan je bil doslej ves divji, kadar je stopila na dvorišče kaka tuja oseba. Zdaj pa trpi, da mu jemlje hrano iz korita."

"Kdo pa si?" se je naposled obregnil ob neznanca.

"Siromak sem — takšen, da se me je celo pes usmili!"

"Ako je res, kar praviš, pojdi z menoj v hišo," mu je rekel sočutno. "Pri nas še ne stradam."

Posadil ga je za mizo ter mu postregel z mlekom in s kruhom. "Zdaj mi ne reci, da sem slabši od psa," se je ponesel. "Rad bi pa le vedel, odkod si prišel in kako si zagovoril psa, da te ni popadel."

Siromak se je bridko nasmehnil. "Pes je boljši kakor marsikak človek in ne sovraži domačina..."

Vidmarja je zadel ta očitek. Spomnil se je svojega bratranca, ki ga je pred mnogimi leti spodil od hiše. "Morda pa ve kaj o njem," mu je rojilo po glavi.

"Kakor je videti, nisi daleč od tukaj," ga je hotel spoznati.

"Nisem," mu je pritrdil. "V Javorju mi je tekla zibelka..."

"Pa nisi ti..." si je domislil, a ni mogel izreči do kraja.

"Tvoj bratranec," mu je pomagal izgovoriti.

Vidmarju se je utrnula solza. "Tine, odpusti!" mu je segel v roke. "Vem, da sem ti storil krivico. Zato pa ostani pri meni."

in uživaj moje imetje."

Z veseljem je sprejel siromak njegovo ponudbo. Kam pa naj gre zdaj na stara leta! Tako je Previdnost uporabila brezumno žival, da je genila trdosrčnega gospodarja.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebščine
za dom.
6303 GLASS AVE.
HENDERSON 2978

V SPOMIN

prve obletnice smrti naše nepozabne blage mamice

Ana Oberstar

ki je za vedno zatisnila svoje mile oči dne 21. marca 1936 in bila položena k večnemu počitku na Kalvarijo pokopališče dne 24. marca 1936.

Leto dni je že minilo,
ljuba naša mamica,
kar odšla od nas za vedno,
kar te krije jamica.

Mirno snivaj v grobu tihem,
v kraju večnega miru,
prosi, da enkrat združili
bomo tam se pri Bogu.

Žalujoci ostali:

ANA KOSEC,
JOSEPH OBERSTAR,
FRANCES BAVDEK,
sin in hčeri.

Cleveland, O., 24. marca 1937.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
VAM ŽELIJO SLOVENSKI ČEVLJARJI
IN SE TOPLO PRIPOROČAJO:

JOS. GRBEC, 6026 St. Clair Ave.

FR. JURANKAR, 7226 St. Clair Ave.

FR. LONGAR, 6630 St. Clair Ave.

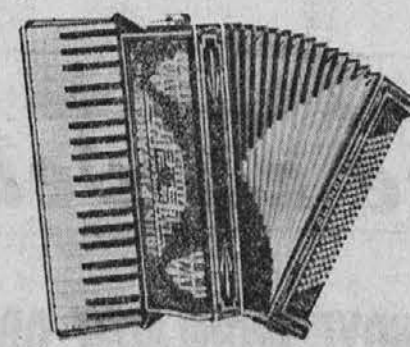
RUDY KOZAN, 6530 St. Clair Ave.

JOS. SERCEL, 6214 St. Clair Ave.

JOHN TUSHAR, 1102 E. 63d St.

Velika jezerska razstava, ki se odpre v Clevelandu 29. maja in ki bo trajala 101 dan, bo veliko večja in lepša kot lonska. Tukaj vidite del te razstave z raznimi industrijskimi poslopji in "svetom radija."

Vesele velikonočne
praznike želim vsem mo-
jim odjemalcem in prija-
teljem. Zahvaljujem se za
naklonjenost in se vam
tudi v nadalje priporočam.
Zagotavljam vam, da bo
ste dobili pri meni popolno
vrednost za vaš denar.

Letos sem zopet začel izdelovati nov model, nemško uglaseno harmoniko, to je brez trompete pri basih, kakor vidite na sliki.

Pri meni dobite tudi prave italijanske piano harmonike za najnižjo ceno in tudi učitelja vam preskrbim.

Se vam priporočam, da pridete pogledat nove harmonike ali pa pišite po brezplačni ceni.

ANTON MERVAR & SON

6921 St. Clair Ave.
Cleveland, O.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELIMO
VSEM ROJAKOM

Jos. Zele in Sinovi

6502 St. Clair Ave.

ENdicott 0583

Collinwoodski urad:

452 E. 152d St.

KEEnmore 3113

Najmodernejši urejen slovenski pogrebni zavod.

Naša postrežba vam je noc in dan na razpolago.

Oglejte si naše prostore, ki res odgovarjajo vsem
modernim zahtevam.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELITA

Joseph Perme

SLOVENSKI

KROJAČ

15515 Waterloo Road

The New Fashion

Dry Cleaning

Joseph Kovač

Spomladanski in poletni vzorci. Obleke in površniki
od \$20.00 naprej. Posamezne hlače \$3.75 naprej.
Trpežna obleka, domače delo po najmodernejših krojih.

Vesele velikonočne praznike vsem klientom,
prijateljem in znancem želi

LOUIS PIKE

SLOVENSKI ZASTOPNIK

CANNING & HARMON Inc.

14401 Euclid Ave.

DODGE PLYMOUTH DODGE TRUCKS

Če hočete imeti zanesljiv avtomobil in biti dobro
postreženi, obrnite se na zastopnika, ki govori vaš jezik.
Pomagajte svojemu rojaku in on bo vam.

16015 Midland Ave.

Tel. POtomac 0086

Vesele velikonočne praznike vsem
gostom in prijateljem želi

ANTONIJA BARAGA

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

15322 Waterloo Rd.

Najboljši legalni likerji, pristna ohajska vina in fino pivo.
Domača kuhinja z najboljšim prigrizkom.

Vesele velikonočne praznike vsem gostom, prijateljem
in znancem želi

JOSEPH WALLAND

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

15507 Saranac Rd.

Najboljši likerji, pristna vina in fino pivo.
Domača in okusna jedila.
Toplo se priporoča za obilen poset.

Vesele velikonočne praznike želi vsem skupaj

ANGIE'S CAFE

6702 St. Clair Ave.

ANGELA PEČJAK, lastnica

Se toplo priporoča za fino 6% pivo, fino in prigrizek.

Veselo alelujo vsem gostom in prijateljem želim

JOHN in FRANCES POLC

16605 Waterloo Rd.

Najboljši likerji in pivo, izborna postrežba v jedilih in
mekhkih pijačah.

J. O. CURWOOD:

Lov na ženo

ROMAN

Toda ko je korakal po mrčni, vijugasti stezi, ki je vodila gori na Miettsko planoto, se mu je čedalje odločnejše razodevala resničnost. To je bilo nekaj, kar ga ni samo begalo, ampak ga je tudi presunjal do dna srca. Kakor vselej, je tudi to pot najprvo izprevidel smešnost situacije. On, John Aldous, je bil tako rekoč izbrisal samega sebe pred vsemi ostalimi možmi — in zakaj? Zaradi ženske! Šel je tako daleč, da ji je ponudil v žrtev svoje najznamenitejše delo. Odkrito je povedal Jani, da ga baš sedaj bolj zanima kakor njegova knjiga. Spet si je ponovil, da se ni vdal, ampak da je bil popolnoma premagan. Zaradi dvojice ljubkih oči, ki so mirno zrle nanj, je bil zbrisan z listov svojega življenja vse, kar je oznanjal celo desetletje, neizvzemši zakonov, katere si je bil dal. A ko je iz dalje uzrl Ottov prostorni šotor, je zalotil samega sebe, da se smehlja, da hitreje sope in da se oglaš v njegovih prsih nova pesem.

Obstal je, da si nabaše in zapali pipico, preden stopi Mrs. Ottovi pred oči. Zavija se v kar najgostejši oblak dima, ji je razložil, da je malone prisilil Jano, naj ostane v njegovi koči ter z njim poje jerebici. Zvedel je, da vlak v Tete Jaune ne more oditi prej nego jutri, in ko mu je dala Mrs. Ottova hlebec svežega kruha in lonček domače mezge kot prispevek za njuno večerjo, se je vrnil h koči, izkušaje živžgati po svoji stari brezskrbni navadi.

Vprašanje, ki si ga je že od kraja zadal glede Jane, je sedaj še bolj neodvračljivo stopalo predenj. Zaupal se ji je bil, da skoro ni vedel kdaj in kako. Pred njenimi očmi in njeno sodbo je na stežaj razgrnil strani, ki jih je skrival toliko let. Kar naravnost jo je priznal, da ga je prišla izpremenit — dopolnit tisto, čemur je dal on šele pol oblike. To priznanje je bilo kar nerazumljivo v svoji smelosti in vendar je mislil, da ga je razumela do dna. Se več: čitala je o njem. Čitala je njegove knjige. Poznala je Johna Aldousa — človeka.

Toda kaj je vedel on o njej mimo tega, da ji je ime Jana Grayeva in da jo je horda, valeč se v te kraje, zanesla v njegovo življenje prav tako čudežno, kakor bi mu utegnila burja prinesiti košček puha z labodovih prsi? Odkod je prišla? In zakaj je potovala v Tete Jaune, končna točka železniške proge, bivališče več tisoč ljudi surove sile mišic,

ljudi, vdajajočih se vsem možnim strastem. To je bil nemogoč kraj za mlado in zalozensko, posebno ker ni imela nikakega spremstva. Da je Jana poznala koga izmed inženjerjev ali podjetnikov ali da je imela vsaj priporočilno pismo do njih, bi se kotički Aldousovih ust ne bi bili nabrali v tako globoke gube. A misli teh ljudi — inženjerjev in podjetnikov — so šle v isto smer kakor nagnjenja horde; takoj bodo vedeli, kaj pomeni osamljena ženska, ki pride brez spremstva v Tete Jaune. Take ženske so se zlivale s hordo. Tudi Jana je potovala tjakaj s hordo.

Aldous je bil tako zatopljen v svoje misli, da je čisto tiho prišel do vrat. Šele Janin glas ga je vzdramil. Sladko in rahlo je pela odlomek napeva, ki ga še ni slišal dotlej.

Ko je stopil med vrata, se je združila kakor v zadregi. — Nato ga je z nasmeškom pogledala; njene oči so bile videti v tem trenutku še temnejše in njih sinjina še bolj čudovita. Privezala si je bila risačo namesto predpasnika in je lupila krompir.

„Opravičite se prej ko morete,“ ga je pozdravila. „Med tem, ko vas ni bilo doma, sem imela tukaj gosta.“

„Oplakovala sem krompir, ko se ozrem proti vratom ter opazim, da je vhod okrašen z najbolj divjimi in najbolj rjastimi brki, kar sem jih videla v svojem življenju. Toliko, da mu niso oči skočile iz jam, ko me je uzrl. Odskočil je kakor kunec in — in — tamle je v naglici nekaj izgubil.“

Z očmi prekipajočimi od veselosti, je Jana pokimala proti vratom. Na pragu je ležal ogromen kos razžvečene-ga tobaka.

„Stevens!“ se je zasmeljal Aldous. „Nu, Bog pomagaj; ako se vas je tako zgrozil, da je izpustil takle žvekljaj, tedaj ste ga morali res pošteno prestrašiti!“ To reki je brenil Stevensov izgubljeni imetek s koncem čevlja čez prag in se je obrnil k Jani, kačoč ji sveži kruh in mezgo. „Tole vam pošilja Mrs. Ottova,“ je dejal. „In vlak se odpelje šele jutri.“

Ko ni odgovorila ničesar, si je primaknil stol, sedel tesno k njej in nabodel s konico svojega lovskega noža enega ali dva krompirja, ki sta bila še na mizi.

„Ako pojedete tja, pojedem z vami,“ je rekel.

Pričakoval je, da napravi ta napoved nanjo kak vtis. Ko pa je naglo vstala s svojo ponovo krompirja, pustivši enega

nataknjenega na ostrini njegovega noža, je ujel le odsev očarujočega nasmeška.

„Menda si res še domišljate, da nisem zmožna sama gledati nase v tej strašni Tete Jaune?“ je vprašala sklanjaje se preko mize. „Jelite da?“ „Nikakor ne. Vi bi povsod umeli gledati nase Ladygray,“ ji je odgovoril. „Pač pa sem trdno uverjen, da bo mene manj vznemirjalo, ako bom imel gotovost, da vas ne bo nihče žalil, nego bi razburjalo vas, če bi morali trpeti žalitve.“ V Tete Jaune je vse polno Quadrov,“ je dodal.

Usmev ji je izginil z obličja, ko se je ozrla nanj. Njene sinje oči so bile polne tesnobne napetosti.

„Skoro bi bila pozabila na tega človeka,“ je zašepetala. „Mar bi se hoteli še enkrat boriti zame?“

„Tisočkrat.“

Rdečica na njenem obličju je potemnela. „Nekoč sem čitala nekaj o vas, John Aldous, in zdaj mi je to neprestano na umu,“ je dejala. „Bilo je po vaši vrnitvi iz Tibeta. Pisali so, da vas imata dve nagnenji docela v oblasti — vaš prezir do žensk in želja po prigodah; da je za vas nemogoče, da ne bi našli na ženskah napak, in da bi šli na konec sveta, če bi se vam tam obetal kak razburljiv doživljaj. Ali ni morda baš vaša strast do prigod tisti vzrok, ki vas nagiblje, da hočete iti z menoj v Tete Jaune?“

„Čedalje bolj se mi vidi, da bo to največja prigoda vsega mojega življenja,“ je odgovoril in v njegovem mirnem glasu je bilo nekaj takega, da ji je beseda zastala. Vzdignil se je in stopil pred njo. „Velika prigoda je prav za prav že tu,“ je nadaljeval. „Čutim, da je. — Še davi bi bil stavil življenje, da je ni sile, ki bi me mogla pripraviti do tega, kar vam priznam zdajle drage volje. Smejal sem se temu, kar je svet mislil o meni. Vse to je bilo zame velikanska komedija. Stotine stolpcev, ki so jih ogorčene ženske objavile zoper mene po časopisih, so me strašno zabavale. Vse so vpraševale venomer isto: 'Zakaj ne pišete o dobrih lastnostih žena, zakaj vedno le o slabih?'“

Odgovoril jim nisem nikoli. — Pač pa odgovorim danes vam. Vzrok, da sem iskal vedno le slabih lastnosti žensk, ni bil v tem, da bi jih bil preziral. To slabost in ničevno neboljenost človeškega bitja sem le zato tako brezobzirno zasledoval v svojih knjigah, ker sem zmerom mislil, da je žena edino, čemer se je Bog približal popolnosti svojega stvarstva. — Mislim, da bi morale biti popolne. In ker ženske kratkomalo nimajo popolnosti, ki sem jo domneval v njih, sem izvajal iz tega kar moči suhe in trde zaključke. Bil sem bedak in sem se boril tam, kjer bi bil moral graditi. To, da vam to priznam, je dokaz, da ste me privedli do največje prigode, ki me je kdaj srečala na mojih potih.“

Rdečica njenega obličja se je strnila v dve lisi. Počasi in nekaj tuje so ji padale besede iz ust.

„Mislim, da vas razumem,“ je rekla. „Morda sem bila tudi jaz v kakem pogledu obrabljena — ko sem polagala svoje misli v to, kar sem čitala.“ Globoko je vzdihnila, nato mu je pogledala naravnost v obraz in nadaljevala, kakor bi govorila v sanjah: „Velika prigoda za vas. Da... Nemara pa tudi za oba.“

Roke je imela trdno sklenjene na prsih. Nekaj v njeni podobi, ko je stala tam s hrbtom obrnjena proti mizi, je zvalilo Aldousa, da je stopil k njej in

vprašal:

„Povejte mi, Ladygray, zakaj potujete v Tete Jaune?“ Odgovorila mu je — tako čudno, kakor da govore usta sama zase: „Pozvedovat grem — po svojem možu.“

VI.

Molče in s sklonjeno glavjo je Aldous obstal pred njo, ko je izrekla te besede. Rahel šum pred kočo ga je zdramil le toliko, da se je ozrl proti vratom. Potovala je v Tete Jaune, da bi pozvedovala po svojem možu. Tega se ne bi bil nadejal. Za trenutek, ko je pogledal ven proti gozdom, mu je utoni-

la misel v čudni zmedi. Nekajkrat mu je dala razumeti, da nima ne moža, ne očeta, ne brata, ki bi jo čakal tam, kjer je konec železniške proge. In zdaj ji je mirno palo z ustnic to priznanje!

Tisto, kar je prej slišal, je bil eden izmed Ottovih mezigov, ki je šel na vodo. Spet se je obrnil k njej.

Jana je še vedno stala s hrbtom proti mizi. Segla je z roko v nedrje ter izvlekla dolg debel ovoj. Ko ga je odprla, je Aldous videl, da so v njem bankovci. Pokrivala je med njimi košček papirja ter mu ga podala.

„Evo — to vam bo vsaj deloma pojasnilo,“ je dejala.

Bil je obledel in ogoljen, po datumu že dve leti star izstrižek iz novin. Skrbno je bil izrezan iz nekega angleškega časopisa — kratko poročilo o tragični smrti Mortimera Fitz-Hugh, sina ugledne devonshirske rodbine, ki je bil izgubljen življenje na lovskem izletu v pustinjah Britske Kolumbije.

(Dalje prihodnjič)

Pridobivajte
člane za
S. D. Zvezo

TAYLER POGODBA

6. Izvajanje javne kontrole

OPOMBA: To je šesti in zadnji članek od serije, ki kažejo kaj je Tayler pogodba in kako postuje.

Delovanje uprave je bilo kazano v predstojeh člankih, kar je zapopadeno v ordinanci, obsegajoči Taylerjev načrt. Delovanje mesta je omejeno z ordinanco, da se nadzira vse zadeve, tikajoče se postrežbe, vključno vsoto glavnice, ki se investira v dani postrežbi. To nadzorstvo se porazgublja v mestni zbornici, ki ji pomaga „tehnični svetovalec“ v osebi cestnega železniškega komisarja.

Sodnik Tayler je izrazil nekaj jako določenih idej o načinu po katerem se bodo morale ravnati vse stranke, prizadete po Taylerjevem načrtu.

Svaril je posameznega odbornika pred poskustvom dobiti posebno ugodnost za svoje volivce z ozirom na vožnje in postrežbo na stroške vse naselbine.

„Zbornica dolguje tej naselbini,“ je rekel, „kot sama sebi, da vzame v poštev vsako pritožbo potrpežljivo in konzervativno, ki se nanaša na transportacijo in uravnavo uličnih vozov ter kakovost in veličino postrežbe, da se da zadoščenje vsakemu prizadetemu.“

O komisarju ulične železnice je rekel: „On mora stati v posebnem stališču svetovalca zbornici, ter mora stati jako blizu v fizičnem in razumnem sorodstvu z upravo ulične železnice.“

„Na njem zavisi,“ je rekel sodnik Tayler dalje, „da med raznimi elementi in raznimi konstituenti ter raznimi člani

zbornice pove resnico in to tako jasno ter v tako jasnem jeziku, da če gre zbornica preko njegove razsodbe, da naselbina ve, kako je zbornica zavrгла njegovo razsodbo ter da bo v stanu reči, če je on ali zbornica v pravem.“

Vedoč vpliva časopisja na mestne uradnike glede kontrole zadev ulične železnice, je sodnik rekel: „Časopisje naj bi se pred vsem izognilo senzacionalnih vesti raznih, v resnici brezpomembnih stvari, ki se dogodijo v zvezi z podjetjem ulične železnice, ter bi moralo ustvariti zdrav, ne pa razburljiv sentiment.“

Sodnik Tayler je verjel, kot verjamemo mi, da je bil njegov načrt, napravljen na pravičnosti, tako dovršen kot more biti pač človeško delo. Vendar pa je predvidel, da bo njegov uspeh odvisen od onih, ki ga bodo upravljali ter je zbral v enem paragrafu idejo o sposobnostih, potrebnih od raznih delov administracije:

Zato pravim, da mora imeti komisar ulične železnice pogum, podjetnost, potrpljenje in takt; javnost in časopisje naj bi imeli potrpljenje in simpatijo ter voljo pomoči; vodstvo naj bi bilo dovetno in podjetno, da vrši javno dolžnost in če oni, ki so v zvezi s to situacijo, store svojo dolžnost, bomo za vedno ustvarili v javnem mnenju prave principe, na katerih ta naselbina stoji.

THE CLEVELAND RAILWAY COMPANY

Vsak se rad lepo obleče za veliko noč!

Za može

1. PORTIS KLOBUKI

v vseh popularnih barvah.

2. MANHATTAN SRAJCE

beli broadcloth, tudi navadni in pisani vzorci. Mere od 14 do 18½.

3. SUPERBA KRAVATE

Raznovrstne za izbero.

Za fante

1. NOVE SPOMLADNE OBLEKE

2 hlače dokolenke, 2 kratke 1 dolge, 2 dolge. Eno in dvovrstne, blue serge, ševijoti in lepe volnene, plave, rujave, sive.

2. KLOBUKI IN KAPE

vse barve, da sličiyo vaši obleki.

3. KAYNEE SRAJCE

Youth in Junior bele, dusty tones, krasni vzorci, Kaynee Eton obleke, mere 4 do 10.

FRANK BELAJ

6205 ST. CLAIR AVE.

MOŠKE POTREBŠČINE

AMERISKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 69—PART II.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, MARCH 24TH, 1937

LETO XL — VOL. XL.

Mislite, da postanejo imenitni možje samo tisti, ki so gospodski rodu? Ne. Da vas poučimo kako lahko iz skromnega fantiča zraste slaven mož, vam bomo opisali življenje nekaterih slovečih veljakov, katerih imena so se zadnja leta vsak dan čitala v časopisih. Kar začnimo:

I.

Zivel je nekoč siromašen mladenič. Rodil se je v ubožni škotski ribiški družini. Prav nič ga ni veselilo, da bi tudi sam postal ribič. Izsolati se je hotel. Da bi si prihranil nekaj denarcev za šolo, je začel prodajati krompir. Sleherno jutro je ponesel krompir na trg, pa tudi še popoldne ga je raznašal okrog po hišah. Zvečer pa je obiskoval večerno šolo. Mnogokrat se je učil pozno v noč. Naposled je napravil izkušnjo, da bi lahko postal učitelj. Trgovanje s krompirjem in večerno šolanje — oboje ga je zelo razbistrilo. Ali ko se je takole kot mladenič oziral naokrog po domovini, je videl, da njegova domovina do treh četrtin pripada bogatim lordom in grofom. To se mu ni videlo pravično. Zaradi tega se je namesto učiteljstvu posvetil politiki. Začel je zahajati med narod, zlasti med ribiče in delavce. Govoril jim je, kaj vse ni prav v njegovi domovini in kako je treba storiti, da bodo vsi imeli zadosti kruha. Izvolili so ga za narodnega poslanca in leta 1906 je prvič prišel v poslansko zbornico v Londonu.

Bil vam je to nenavadno lep, mlad mož. Iz njegovih oči pod visokim čelom je sijala odločnost, pa tudi dobrotnost. Med poslanci se je kmalu izkazal kot dober govornik. Leta so minevala. Dne 4. avgusta leta 1914 se je v londonski zbornici razpravljalo o tem, ali naj Anglija vstopi v svetovno vojno. Vsi so bili za to.

En sam mož je nasprotoval. Govoril je o strahotah vojne in je samemu angleškemu zunanjemu ministru Greyu svareče zaklical: "Lahko se kdaj še za vas najdejo kakšna vesala v londonskem parku!" V dvorani je zavladala grobna tišina, zakaj drzni poslanec je zunanjemu ministru zagrozil s smrtjo, ker hoče domovino pahniti v pekel vojne. Vsem je postalo jasno, da preprosti ribiški sin ni samo lep in zgovoren, marveč da je tudi izredno pogumnega značaja. Leta so minevala, svetovna vojna je minila. Nekdaj mladi mož je začel v leta ali dosegel je tudi najvišji položaj, ki ga kdo more imeti na Angleškem. Postal je ministrski predsednik in je vladal do nedavnega, zdaj pa skrajno utrujen uživa zasluženo pokojnino. Njegovo ime je Ramsay MacDonald.

II.

Zivel je takole neki ubožni mladenič. Bil je sin vaškega siromaka v Auverdni na Francoskem. In tam so doma sami takšni ljudje, da je vsa pokrajina znana po vsem svetu zaradi dovtipnosti in bistrosti svojih pre-

bivalcev. Fantič ni bil na pogled nič kaj lep, njegovi črni lasje so se kodrali, polt je bila rjavkasto temna, kakor da je bil fantičev prednik kakšen zamorec. Toda kakor lepota ni vse, tako tudi temu fantiču ni bilo ničesar očitati, ker je bil silno nadarjen. Ze od otroških let je bil izredno priden in prikupen. Ker so bili starši hudo siromašni, so drugi poskrbeli, da je nadarjeni fantič šel v šole v mesto in da je slednjič dovršil tudi vseučilišče. Seveda je podpora bila tako majhna, da je bedni študent kakor mnogo drugih stradal, dokler ni opravil izpita za državnega tožilca. Zdaj pa je vedel ceniti dobroto, ki so mu jo po svojih skromnih močeh izkazovali rojaki. Trde izkušnje v študentskem življenju so ga napravile odporne in prizadevne, kmalu je postal župan blizu Pariza. V njegovi občini je bilo mnogo delavstva in siromakov in ker se je zelo brigal zlasti za ubožne, so ga izvolili za narodnega poslanca. To je bilo leta 1914, ko je bil štel šele 31 let.

Po svetovni vojni je bil ponovno izvoljen in je leta 1925 prvič postal minister za delo. To ministrstvo je vodil z velikimi uspehi. Dve leti nato je bil izvoljen za senatorja. Njegov pokrovitelj, ministrski predsednik Briand ga je slednjič vzel v svojo vlado kot ministra za pravosodje. Leta 1930 je znova bil minister za delo in tedaj je napravil zakon, s katerim je zagotovil delavcem in ubožcem podporo vse države. Leta 1931 je dosegel domala najvišjo čast, čast ministrskega predsednika. Tako je postal ves svet nanj pozoren. Po smrti jugoslovanskega kralja Aleksandra, ko je bila na francoskem imenovana nova vlada, je on postal zunanji minister in se je zelo proslavil s svojim modrim ravnanjem. Šele nedavno je odstopil. Toda to je mož, o katerem tudi takrat, kadar ni na vladi, vedno kaj čuje. Je eden izmed vodilnih politikov na svetu. Imenuje se Pierre Laval.

III.

Zivel je nekoč siromašen mladenič. V francoskem mestu Nantesu ob morju se je rodil. Njegov oče je bil siromašen gostilničar. Ko je v gostilni igral orkester in so plesali mornarji in razposajena dekleta, je fantek ležal v postelji na samih cunjah. Ko pa je doraščal, je navzlic slabim zgledom bil zelo priden v šoli, šel je tudi na univerzo in postal advokat. Toda zaradi lahkomišelnega življenja so ga začeli zasramovati. Tedaj je ves jezen pobegnil v Pariz. Začel je zbirati delavstvo, hujskal je proti bogatim in proti vladi, postal je poslanec in je potem v parlamentu postal najhujši v besedah, ki je vrgel marsikaterega ministra. Naposled se je pa zgodilo, da je sam postal minister...

In zdaj se je do stržena preobrnul. Delal je čisto drugače, kakor je prej oznanjal. Dvigal se je vedno više. Nihče v Franciji ni bil tolikokrat minister in ministrski predsednik kakor on. Po malem se je staral, naposled je bil res že star. Toda njegova moč ni opešala. Že v svetovni vojni se je zelo vnel zato, da bi na vsem svetu zavladal mir in da bi se dosegla sprava med narodi. Toda takrat so ga nasprotniki vrgli, da ni bil več mi-

Živel nekoč je siromašen mladenič...

nister. Ko pa se je vojna končala, se je spet pojavil in je postal apostol miru, ki je delal samo na tem, da bi vsa Evropa postala zveza prijateljskih držav, kakor je to v Severni Ameriki. Kadar je on govoril pred Ligo narodov v Ženevi, ga je poslušal ves svet. Po tolikih uspehih in slaven, kakor je bil, je hotel stopiti še na najvišjo stopnjo: hotel je postati predsednik francoske republike. Ali tu mu je izpodrsnilo, njemu, ki je bil šestnajstkrat minister in ministrski predsednik. Nekje na samotnem kraju na deželi je skromen grob, v katerem počiva Aristide Briand.

IV.

Zivel je nekoč siromašen mladenič. Svojega očeta sploh ni poznal, ker mu je prežgodaj umrl. Njegov oče je bil čevljar, a zaslužil je tako malo, da fantič do svojega desetelega leta ni vedel, kakšnega okusa je me-

so. Časih mu je mati skrivaj skuhala jajce, a dobil ga je samo polovico, in že ob taki priložnosti jo je vselej vprašal: "Mama, kakšen praznik pa je danes?" Njegov oče je bil zelo veren in pobožen mož. Vsi vaščani so ga spoštovali in tudi fantič se je od njega učil vero- vanja v večno pravico in v boljše čase. Fant je rasel, učil se je sam in je postal tako razumen in odločen, da so ga siromašni kmetje izvolili za svojega zastopnika, ki se je prepiral z bogatimi veleposestniki; lordi, za njihove pravice. Slednjič so ga izvolili tudi za narodnega poslanca.

Ko je šel v London v parlament, so se mu posmehovali, ker je resnično nosil raztrgane hlače. Toda kmalu je zaslovel po svoji knjigi "Boljši časi." Proti mogočnim in bogatim ljudem je odločno nastopal in tako je kmalu zaslovel kot gromovit

demokrat. Takoj v prvih počitnicah je zatorej zapustil svojo domovino Italijo. Odpravil se je v Švico, kjer se je potikal okrog. Prosjačil je za hrano, spal je pod mostovi, tu in tam zaslužil kakšen denarčič kot zidar, ali pa mu je padel v roke kakšen drug priložnostni zaslužek. Vsak večer pa je šel v knjižnice in v ženevsko vseučilišče, kjer se je učil raznih jezikov, zlasti ruščine, nemščine, angleščine in francoščine. Ker je začel nastopati kot govornik in hujskal proti oblastem, so ga švicarji proglasili za ničvrednega anarhista in so ga pognali nazaj čez mejo.

V.

Bil je nekoč siromašen mladenič. V majhnem kraju Predapiju v Italiji je bil njegov oče kovač. Seveda se je oče zelo vnel za politiko in je bil občinski odbornik. Svojega sina je dal izučiti za učitelja. Fant je doštudiral in ko je postal učitelj, je bila njegova plača tako majhna, da z njo ni mogel živeti. Pa tudi v politiko se je preveč mešal. Bil je hud socialni

govornik za pravico. Postal je tudi minister in velik voditelj naroda. Nekoč so ga hoteli po- nižati in so ga spravili celo na obtožno klop, toda zagovarjal se je tako odločno, da je naravnost z obtožne klopi bil pokli- can v vlado. V svetovni vojni je bil angleški ministrski pred- sednik. Kdorkoli se dandanes bavi s politiko ali čita dnevnike, pozna njegovo ime, zakaj mož tu- di mnogo piše v liste. Imenuje se David Lloyd George.

V Italiji je spet postal učitelj. Pa mu žilca ni dala miru in je znova šel na tuje. In spet so ga vrnilo domov. Zdaj je moral v Libijo, kjer se je Italija spopadla s Turki. Ko je vojna minila, je mladi mož začel pisati in je postal glavni urednik delavskega dnevnika "Avanti" (Na- prej). Tri leta je vodil in ure- jeval ta list. V tem pa je na- stala svetovna vojna in mož je spet moral na fronto. Ko se je vrnil z strelskih jarkov, je po- stal navdušen narodnjak. Osnov- val je svoje liste in svojo stran- ko, začel je zbirati okrog sebe mladeniče, ki so si nadel črne srajce in se proglasili za fašiste. Ti so ga imenovali za svojega vodjo, kar se po laško reče duce (izgovori duce). V nekaj letih je nekdanji socialist in poznejši narodnjak zavladal vsemu na- rodu in je danes državnik, čigar ime je v dobrem ali slabem zna- ni po vsem svetu. Seveda ste tudi vi že uganili, da je to Be- nito Mussolini.

VI.

Zivel je nekoč siromašen mladenič. Rodil se je bil kot sin neznanega turškega carinika v Solunu. Ker je carinik sam sla- bo živel že od mladih nog, je srčno želel, da bi se vsaj njegov nadarjeni sin povzpел nekam- višje. Zlasti je želel svojega si- na videti v uniformi. Dal ga je zatorej v vojaško šolo, in potem je pač gotovo s posebnim vse- ljem razmišljal in se nadejal, kako imenitno bo to, kadar bo njegov sin postal vsaj — major. Toda sin je pokazal toliko spo- sobnosti že v šoli, da tudi učite- lji niso dvomili, da bo dosegel še kaj več kakor stopnjo major- ja, samo če bo ohranjen pri živ- ljenju in zdravlju. Vojaško šolo je zapustil kot najboljši goje- nec in je takoj bil sprejet v voj- no akademijo. Ko pa je postal oficir, so ga takoj dodelili tur- škemu generalnemu štabu.

Kmalu mu je bila dana prili- kna, da pokaže svojo hrabrost in nadarjenost vojskovodje. Izka- zal se je v borbah proti Grkom in proti Italijanom. Ko je na- stala svetovna vojna, ga je vr- hovni poveljnik turške vojske Mahmud Šefket paša takoj ime- noval za šefa generalnega šta- ba. Kmalu nato je postal ar- mijski general, ki je svojo ar- mado vodil tako spretno, da je ona edina od celotne turške vojs- ke ostala v svetovni vojni ne- premagana. V svetovni vojni se je tudi začel baviti s politiko. Ko so Turki izgnali sultana, je postal njihov voditelj. In nje- mu je po vojni spet uspelo silo- vito potolči Grke in Italijane. Tako je svojemu narodu in dr- žavi rešil neodvisnost. Pre- obrazil je vso svojo domovino v prosvetljeno državo in storil to- liko novega in dobrega, da ga

je narod proglasil za svojega osvoboditelja. Dal mu je pri- imek Ghazi, kar je najvišje in najredkejšo odlikovanje pri Turkih. Ta mož je predsednik turške republike, diktator Mu- stafa Kemal paša.

VII.

Živel je nekoč zelo siromašen mladenič. Bil je sin vaškega ko- vača v slovaškem kraju Hodo- ninu. V svojih mladih letih se pač ni zavedal, da rojenice prav marsikateremu kovaške- mu sinu rade naklonijo takšno usodo, da postanejo pozneje v življenju ugledni voditelji na- roda. Menil je pač v svoji ubo- ščini, da je rojen za pastirja ka- kor njegovi mladostni tovariši. Dosegel je že šestnajsto leto, ko je prvič obul škornje. Ali s 16. letom je imel že mnogo znanja v glavi, zakaj pridno se je bil zmerom učil na paši. Učil se je in se sam izučil tako daleč, da je lahko postal vaški učitelj. Ko si je prihranil nekaj denar- cev, se je odpravil na Dunaj, od tam pa še v Leipzig v Nem- ciji. Na visoki šoli je postal dok- tor filologije in njegovo ime je kmalu zaslovelo. Postal je eden izmed najbolj učenih mož na svetu in ga tudi še danes spo- stujejo kot največjega zgodovinarja in filozofa.

Ker mu je narod bil najbolj pri srcu in ga je skrbela njego- va usoda, se je lotil tudi politi- ke in je postal narodni posla- nec. Pobijal je vsako laž, zlasti še tam, kjer so nekateri hoteli z lažjo in sleparstvom koristiti svojemu narodu. Enako je od- ločno nastopil proti vsakemu zatiranju in je zlasti odločno nastopal z govorenjem in tiskano besedo, ko so Habsburžani za- tirali Hrvate in mnoge izmed njih spravljali pred sodišče za- radi veleizdaje.

Bil je že visoko v letih, ko se je vnel svetovni požar. Posre- čilo se mu je pobegniti iz Avstri- je v Švico, kjer je začel neumor- no delati za svoj narod čehoslo- vaški. Prepotoval je Francijo in Anglijo in se naposled odpra- vil v Rusijo. Povsod je govoril, da mora njegov narod dobiti sa- mostojno državo. Slovani v Av- stroogrski morajo postati svo- bodni! Navduševal je svoje ro- jake, da so osnovali lastne legi- je, s katerimi so se borili proti Nemčiji in Avstriji. Naposled je dosegel, kar je želel: Čeho- slovaški narod je dobil svojo lastno veliko republiko in dose- gli smo svobodo tudi mi Jugo- sloveni. A oni, ki se je za to naj- bolj trudil, je postal prvi vodi- telj in predsednik republike. Lani v marcu je dopolnil osem- inosemdeset let. Ob tej priliki je spet ves čehoslovaški na- rod navdušeno dokazal pred vsem svetom, kako drag mu je njegov voditelj. Zaradi staro- sti in bolehnosti se je pred le- ti umaknil na svoj grad. Do smrti ostane častni predsednik čehoslovaške republike, a ne- smrten ostane med narodom, ki ga ljubeznivo imenuje tatiček Tomáš Masaryk.

DA BOSTE POSEBNO PRIJETNO PRAZNOVALI LETOŠNJO
VELIKO NOČ

SERVIRAJTE

RACETOV ICE CREAM

Naj bo velikonočno

kosilo res pravi party!

Po okusnem kosilu se ničesar
bolj ne prileže, starim in mla-
dim, kot krožnik

RACETOVEGA
SLADOLEDA

Vesele
velikonočne
praznike
želimo
vsem
odjemalcem,
prijateljem
in
znancem.

Pošljite v bližnjo slaščičarno, kjer prodajajo

RACETOV SLADOLED

in zelo boste ustregli svojim domačim. Lahko pošljete
ponj tudi v našo izdelovalnico sladoleda. Večjo količino
vam pripeljemo tudi na dom, če nas pokličete. Pripo-
ročamo se posameznikom, društvom in klubom. Točna
postrežba, zmerne cene in fina roba.

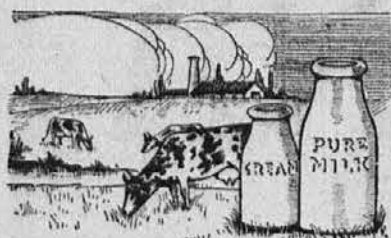
Race's Dairy & Ice Cream

FRANK RACE ML., lastnik

1028 E. 61st St.

HEnderson 1786

WILLOW FARMS DAIRY

SLOVENSKA
MLEKARNA

ROSE URBANČIĆ, lastnica

MLEKO - SIR - SMETANA - VEDNO NAJBOLJŠE
Želim vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem,
in se priporočam še znanprej.

1172 Norwood Rd.

ENdicott 3457

RALPH CEBRON

SLOVENSKA MESNICA

4030 St. Clair Ave.

Vsake vrste prekajeno suho meso, klobase, šunke,
kakor tudi najboljše sveže meso.

VESELO ALELUJO VSEM ODJEMALCEM!

CLOVER DAIRY

SLOVENSKA
MLEKARIJA

JOSEPH MEGLICH,
lastnik

1003 E. 64th St.
ENdicott 4228

Vedno sveže mleko in
vsi drugi mlekarški
izdelki.

Vesele velikonočne
praznike želim
vsem odjemalcem.

ANTON NOVAK

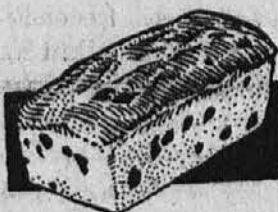
SLOVENSKA PEKARIJA

6218 St. Clair Ave.

Se priporoča slovenskim in hrvaškim gospodinjam
za nakup dobre domače pecive, kot:

POTICE, PIŠKOTE in VSAKE VRSTE KEKSE

Voščim vesele velikonočne praznike vsem našim
odjemalcem.

ANTON SVETE

Želim vsem odjemalcem in prijateljem
VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

Grocerija, candy, cigare, cigarete, sladoled.

IZVRSTNO PIVO

Se priporočam za obilen poset. Točna postrežba!
Imam fine doma posušene klobase.

Pripeljem tudi na dom, ako naročite.

1184 E. 60th St.

HEnderson 4813

JOS. F. DOLINAR

TINNING and ROOFING

6925 St. Clair Ave.

HEnderson 4736

COMPLETE SHEET METAL WORKS

Kadar rabite popravila na strehah ali žlebovih ali
drugod, zglasite se pri nas.

VESELO ALELUJO VSEM SKUPAJ!

RUDY BOŽEGLAV

1125 E. 60th St.

Se priporoča cenjenemu občinstvu za nakup finega
vina za praznike; prodajamo na debelo in na drobno.

Vesele velikonočne praznike vsem prijateljem
in znancem.

Nadvrtnarjeva zgodba

V rastlinjaku grofov N. je bila razprodaja cvetja. Prišlo je malo kupcev: jaz, moj sosed — graščak in mladi gozdni trgovec. Medtem ko so odnašali hlapci zdaj našo nakupljeno, sijajno lepoto in jo natovorili na vozove, smo posedali ob vodu v rastlinjak in se pomenkovali o različnih malenkostih. Izredno prijetno je sedeti toplega aprilskega jutra na vrtu, poslušati ptice in gledati, kako rože uživajo sonce.

Nakladanje cvetk je vodil vrtnar Mihajil Karlovič osebno. To je bil častljiv starec z rejenim, obritim obrazom in v telovniku s kožuho podložnim — sukno je slekel. Čeprav je ves čas molčal, je prisluškoval našemu razgovoru in pričakovanju, da bomo mogoče povedali karkoli novega. Vrtnar je bil razumen, jakó dober, spoštovan mož. Ljudje so ga kot tujca — bogve zakaj — imeli za Nemca, čeprav je bil šved po očetu in Rus po materi ter je hodil v pravoslavno cerkev. Govoril je ruščino, švedščino in nemščino. Veliko je čital v teh jezikih. Nihče mu ni mogel storiti večjega veselja, kakor oni, ki mu je posodil novo knjigo ali se z njim pomenil, na primer v Ibsenu.

Imel je napake, a prav nedolžne. Tako si je nadel naslov nadvrtnarja, čeprav mu ni bil podrejen noben vrtnar. Vedno je imel izredno važen in nadut obraz. Ni prenesel nobenega ugovora in je rad videl, da so ga resno in pazno poslušali.

"Poglejte, no, tegale fanta, prav posebno vam ga priporočam, to je prava sodrga," je rekel moj sosed in pokazal hlapca z zagorelim ciganskim obrazom, ki se je vozil mimo s sodom za vodo. "Oni teden je stal v mestu pred sodniki radi roparskega napada in so ga oprostili. Dognali so, da greša uma. A pogledajte njegov gobec — zdrav je kakor riba v vodi! Sploh pa prečesto oprostijo zločince, ker vse tolmačijo z bolehnostjo in razburjenjem. A te oprostilne sodbe so vendarle očitna popustljivost in prizanesljivost; ne bodo obrodile ničesar dobrega. Izpridijo ljudstvo. Vsi so nedovzetnejši za občutek pravičnosti, ker so se navadili, da je pregreha ne kaznovana. Po mojem mnenju bomo mogli označiti to dobo s Shakespearejevimi besedami: 'Še čednost mora v našem razuzdanem, hudobnem času prositi izpričnost odpustanja.'"

"Res, prav res je tako," je pritrdil trgovec. "Zdaj imamo neprimerno več umorov in požigov, ker sodišča tako oproščajo. Le vprašajte na kmetih!"

Vrtnar Mihajil Karlovič se je ozrl na nas in rekel:

"Kar se pa mene tiče, gospod, vedno navdušen o pozdravljam oprostilne razsodbe. Če rečejo sodniki: 'Ni kriv,' se nič ne bojim za pravost in pravico, temveč vprav veselje občutim. Celo takrat, ko mi govori vest, da so zagrešili porotniki napako z oprostitvijo zločince, pa kljub temu proslavljam zmago. Le pomislite, gospodje: če se zanašajo sodniki in porotniki na človeka bolj kakor na varljive znake, stvarne dokaze, krivde in besede; mar ni ta vera v človeka že dragocenejša ko vse drugo? Slične vere so zmožni le oni maloštevilni posamezniki, ki razumejo in doživljajo Kristusa!"

"Dobra misel!" sem rekel jaz.

"A to ni nobena nova misel! Spominjam se celo, da sem nekoč, pred več leti, slišal o tem legendo. To je jako ljubka legenda," je rekel vrtnar in se nasmehnil. "Pripovedovala mi jo je rajna babica, mati mojega očeta, izvrstna, stara ženica. Pripovedovala je po švedsko, a

naduha, se je vzpenjal v hribe, če so bili še tako visoki. Nikoli ni sprejemal denarja. — In — čudna reč — ko mu je umiral bolnik, je korakal s sorodniki vred za krsto in se je jokal.

Kmalu je bil tako zelo potreben kraju, da so se čudili meščani, kako so mogli poprej prebiti brez tega človeka. Njih hvaležnost je bila brezmejna. Odrasli in otroci, dobri in hudobni, pošteni in sleparji, kratkomalo: vsi so ga spoštovali in cenili. V mestecu in okolici ni bilo nobenega človeka, ki bi bil prizadejal zdravniku kako neprijetnost; še več, kaj takega mu niti ni šlo v glavo. Ko je zapuščal zdravnik stanovanje, ni nikoli zaprl vrat in oken, ker je bil trdno prepričan, da ni nobenega tatu, ki bi se ga upal oškodovati. Kot zdravniku mu je večkrat nalagala dolžnost pešhojo po celi cesti čez gozde in hribe, kjer se je potikalo nešteto sestranih potepuhov, a nikoli se ni bal. Ko se je nekoč ponoči vračal od bolnika, so ga v gozdu napadli razbojniki. A čim so ga spoznali, so se pred njim spoštljivo odkrili in ga vprašali, ali ni lačen. Ko jim je rekel, da je sit, so mu dali plašč ter ga spremili prav do mesta. Bili so srečni, da so imeli priliko, da so vsaj na ta način izkazali hvaležnost velikodušnemu človeku. No, in tako, seveda, še mnogo sličnega. Babica je pripovedovala, da so zdravnika poznali in so se ga razveselili celo konji, krave in psi.

In tega moža, čigar svetost bi ga dozdnevno morala varovati sleherne nesreče, in ko so mu bili naklonjeni celo razbojniki in besneži, so našli nekega lepega jutra umorjenega. Okrvavljen, s prebito lobanjo je ležal v neki globeli, in njegov blede obraz je izražal začudenje. Da, ne groza, temveč začudenje je ostalo v njegovih nepremičnih konjih, krave in psi.

(Dalje na 5. strani)

Vesele velikonočne praznike
vsem prijateljem in znancem
želi

ANTON KOTNIK

7513 St. Clair Ave.

Slovenska točilnica legalnih najboljših likerjev,
najboljše pivo ter okusen prigrizek.

Se toplo priporočam za obilen obisk.

MIKE PIKŠ

1383-85 E. 53d St.

ENdicott 2058

Se toplo priporočam gospodinjam za nakup vsakovrstnega mesa, kot šunk, klobas, žolodcev, dalje finih orehov, rozin in vseh drugih potrebščin.

VESELO ALELUJO VSEM!

LUDWIG GUSTINCIC

GROCERIJA in MESNICA

6128 Glass Ave.

Priporočamo se za nakup raznega svežega in doma
posušenega mesa ter fine sveže grocerije
po zmerni ceni.

Želim vsem skupaj vesele velikonočne praznike.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želim vsem kegljašem in prijateljem.

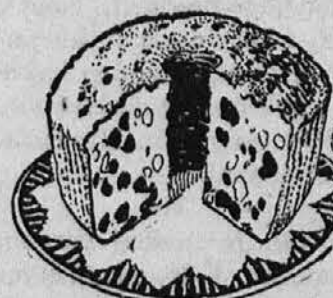
Se toplo priporočam.

CLAIR-DOAN ALLEYS

JOE POZELNIK, lastnik

Kegljišče, restavrant in pivo.

10322 St. Clair Ave.

J. FAJDIGA

IN

F. KLANCAR

SLOVENSKA PEKARIJA

v Slovenskem Narodnem Domu

6413 St. Clair Ave.

Za velikonočne praznike kupite vaše potice, kolačke,
pecivo in kruh v slovenski pekarni.

Se toplo priporočava Slovincem in Hrvatom.

ŽELIVA VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

MIKE POKLAR

THE PENNZOIL STATION

E. 43d St. and St. Clair Ave.

Telefon ENdicott 9181

TIRES — TUBES — BATTERIES

Se toplo priporočam in želim vsem vesele velikonočne
praznike.

Popravljamo tudi avtomobile in baterije.

FRANK KLEMENČIČ

1051 Addison Rd.

BARVAR in DEKORATOR

želi vesele velikonočne praznike in se toplo priporoča.

EASTER

the best-dressed youngster
will be wearing
RED GOOSE SHOES
the snappiest, dressiest,
most pleasing styles
we've ever shown.

Make your selection
now while
stocks are
complete.

ŽELIMO VSEM SKUPAJ VESELE
VELIKONOČNE PRAZNIKE!

FRANK BUTALA

6410 St. Clair Ave.

Mladim Slovencem za veliko noč

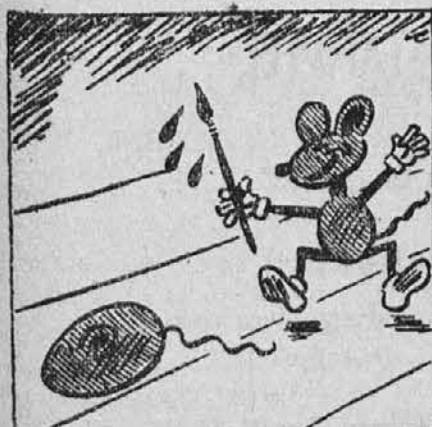
VELIKONOČNA

Kdor danes bo za obloženo mizo sedel in gnat in pirhe in potice jedel, naj spomni se na reveže brez doma, ki brez števila jih po svetu roma.

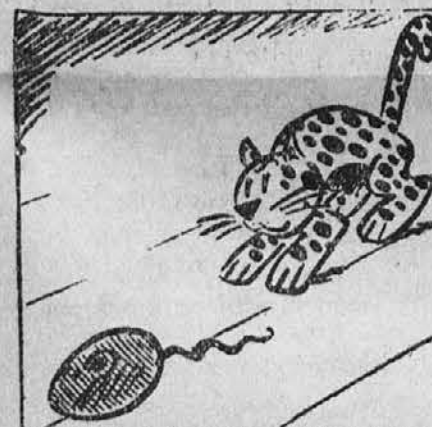
Saj ne zvone zvonovi praznično le zate, velika noč ni samo za bogate, to je veselja dan za vse ljudi, kar na tej zemlji jih živi.

Zato naj ti ne bo ta praznik—dan trebuha, ko veš, da jih premnogo strada kruha. Kar moreš, drugim daj iz dobre volje, pa boš obhajal praznik res najbolje.

MIŠKINA VELIKONOČNA SALA

Miška Tenkopiska je zvita na vso moč: jajce je pobarvala za veliko noč.

Muc Mrnjav priplazi se. "Zdaj te pa imam!" zareži se, skoči tja: "To bo dober ham!"

Toda kaj je to, ojoj? "Miška" se zdrobi, jajčni rumenjak grdo muca poškropi...

PODKEV PRINAŠA SREČO

Gospod Piškur gre na sprehod. Zamišljeno hlače po beli cesti v mestni log in gleda, gleda v tla.

Kraj ceste slepec star stoji. Brž vrže podkev—smuk! namesto milodara mu v nastavljeni klobuk.

Kaj slepi siromak stori? Naočnike navzgor pomakne, jezno zarenči: "Kaj misliš, da sem nor?"

In vrže podkev na vso moč. Piškurju v glavo rdečo... Hu, naj mu zdaj še reče kdo, da podkev nosi srečo!

Krojaček in žvenkljajoči cekini

Velikonočna pravljica

Nekoč je živel krojaček, ki je bil reven kot beračeva malha. Imel je ženo in dva otroka, ki sta imela zdrave zobe in imeniten tek, bila sta pa večkrat lačna kot sita. Krojaček je premišljeval noč in dan, kako in kje bi dobil več dela in več zaslužka. Pa se je zvonec nad hišnimi vrati le redkokdaj oglasil in naznanil, da nekdo prihaja. In še tedaj je navadno prišla samo kakšna revna vaščanka prosit, naj ji zakrpa moževe hlače. Uglednih bogatih ljudi pa ni bilo od nikoder...

Tako je krojaček za žalostjo v srcu pričakoval velike noči. Na stari češnji pod oknom njegove bajte je žgolet ptič. Vseposvoda je poganjalo mlado zelenje in cvetje iz zemlje. Sonce je sijalo svetlo in toplo. Ljudem so od radosti žarele oči. Krojačkove oči pa so ostale temne in žalostne. Zamišljeno je sedel pri mizi in strmел v tla. Tedaj so se odprla vrata in v sobo sta smuknila njegova dva otroka, Janko in Metka.

"Očka," je zvonko zaklicala Metka, "jutri je velika noč. Joj, ko bi ti vedel, koliko pirhov in potic imajo pri sosedovih! Ali jih bomo mi kaj imeli?"

"Otroka moja," je tiho odgovoril krojaček, "meni se vse tako zdi, da se belega kruha ne bomo imeli dovolj, če se ne zgotodi čudež."

Janko in Metka sta potrto sklonila glavi in sedla v kot. Tam sta tiho sedela do večera in po glavi so jima rojile črne misli. Nista in nista mogla razumeti, zakaj imajo na svetu nekateri ljudje vsega dovolj, drugi pa ničesar.

Ko se je zmrčilo, je krojaček prižgal namizno svetilko in vzel otrokoma:

"Zdaj pa spat!" Janko in Metka sta zlezla v posteljo in kmalu trdno zaspala. Krojaček pa je spet sedel za mizo in se zatopil v bridke misli. Nenadoma ga je zdrnil iz zamišljenosti komaj slišen glas zvonca nad hišnimi vrati.

"Le kdo prihaja tako pozno?" se je začudil.

Tedaj je nekdo prav narahlo potrkal na vrata izbe.

"Naprej!" je zaklical krojaček in poln pričakovanja strmел v vrata. Vrata so se odprla in v izbo je stopil droben možiček z dolgo brado in rdečo čepico. Krojaček se je usčipnil v lica, kajti bil je prepričan, da sanja. Možiček pa se je prijazno nasmehnil in izpregovoril:

"Dobro večer, stric krojaček! Jaz sem palček poskakalec. Kako se vam kaj godi?"

"Slabo, slabo," je potožil krojaček. "Slabše se pač ne more goditi nikomur."

Palček je skočil na stol, potipal krojačkov telovnik in pohvalno dejal:

"Kar čedno je narejen. Ste ga sami napravili?"

"Seveda, seveda!" je pritrdil krojaček. Palčkova pohvala mu je bila zelo všeč.

"Poslušajte, očka šivankar," je nadaljeval palček. "Imam delo za vas in sicer zelo nujno delo. Na veliko noč priredimo palčki v gozdu veliko svečanost. Za to potrebujemo do jutri dve-sto hlaček in prav toliko telovnikov. Blago sem prinesel s seboj."

Rekši je palček stopil k durim, jih odprl in v sobo sta stopila še dva druga palčka z velikim zavitkom blaga na rami.

"Rdeče blago je za telovnike, modro pa za hlače," je pove-

dal palček. "Če bo delo do jutri zjutraj končano, dobite za vsake hlače in telovnik cekin."

"Bom poskusil v božjem imenu," je odgovoril krojaček. Pobožal je blago, ga dvignil k luči in menil: "Dobro blago, lepo blago!"

Ko pa se je spet ozrl po palčku in njegovih dveh tovariših, ni bilo nikogar več v izbi. Neopazena so izginili. Krojaček je skočil h kuhinjskim vratom in zaklical:

"Žena, pojdi hitro sem!"

Žena je pritekla v izbo, presenečeno udarila ob dlani in vzkliknila:

"Joj, kako lepo blago! Kje si ga pa dobil in kaj boš z njim?"

"Molči in sedi!" je s skrivnostnim obrazom ukazal krojaček. Potem je skočil na mizo, začel s škarpami rezati pisano blago—všč! všč!—in metati posamezne dele ženi v naročje. Žena je takoj razumela, kaj hoče. Hitro je vteknila nit v šivanko in začela šivati. Ko so prvi sončni žarki zjutraj pokukali v božji svet, je bilo delo končano. Na krojačevi mizi je ležalo dvesto tako lepih in srčkanih hlaček in telovnikov za palčke, da si lepših in srčkanejših ne morete misliti.

Kmalu nato je že zazvonil hišni zvonec in v izbo je priškaljal palček.

"Ali je delo končano?" je pobaral.

"Seveda, seveda," je hitro pritrdila krojačeva žena in ponosno pokazala na mizo: "Poglejte!"

"Dobro, dobro," je zadovoljno dejal palček. "Pošteno delo mora biti tudi pošteno plačano."

Rekši je vrgel na mizo vrečico, iz katere so se vsuli sami svetli, še čisto novi cekini in veselo zacingljali: žvenk! žvenk! Potem si je naprtil culo s hlačkami in telovniki na ramo, se prijazno poslovil in odšel.

Kako srečno in veselo so v krojačkovi hiši ta dan praznovali veliko noč, si lahko mislite.

METKA IN MUC

Muc je pohrustal meso, ki ga je mama skuhala za kosilo. Namesto mesa je morala potem postaviti na mizo ocvrta jajca. To pa Metki ni bilo prav nič všeč, ker jajce ni marala.

Ko je družina sedela pri mizi, je mama dejala:

"No, Metka, ali danes ne misliš moliti?"

"Ne," je odločno odgovorila Metka. "Muc naj moli, saj je tudi meso on pohrustal!"

METKA IMA ŽEHTO

Kakor zvončki—tonka, tinka—guglje v vetru veselo se perilo snežno belo, ki ga pere naša Minka.

V vnehi ji kar rdijo lica.

Leni brat štorikla po hiši, nič ne vidi, nič ne sliši naša pridna ga perica.

Joj, še njena punčka sama danes v postelji poseda; žalostno iz kota gleda in prav tiho kliče: "Mama!"

Metka krega jo: "Pokora! Kaj na veš, da teta Jera je dejala: 'Do večera vse oprano biti mora?!'"

"Poglej no, mama, kako žalostno se drži onale krava! To je gotovo tista krava, ki daje kislo mleko."

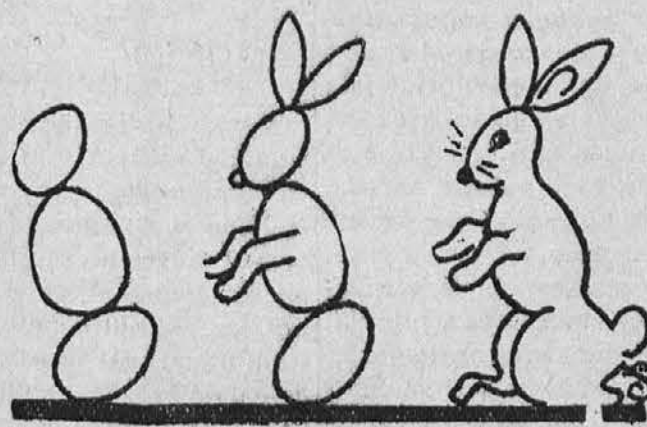
POMLADI NA ČAST

Sredi mlake žabe so se zbrale in na čast pomladi zvonko zaregljale pesem krasno, pesem glasno, da se do neba razlega: rega, rega, kvak, kvak, rega.

Pevovodja žabjek takt jim s palčko daje s takšno vne—en, dva, en dva! —, da ves svet se maje. "Lepa si pomlad zelena," poje zbor tako lepo, da še meni od ganotja solzno je oko.

NALOGA ZA MLADE RISARJE

Kako iz treh jajcev napravite srčkanege zajčka, vam nazorno kažejo tri risbe.

Najprej narišite po vzorcu prve risbe tri jajca drugega vrh drugega. Potem narišite zraven

ušesa, gobček in tačke, kakor vidite na drugi risbi. Nazadnje pa po vzorcu tretje risbe izpopolnite zajčka še z očmi, brkami, spodnjo tačko ter repom—in slika je končana. Poskusite, boste videli, kako je to lahko!

VELIKONOČNO RAJANJE

Danes smo vsi dobre volje: fantje in dekleta. Vsa ožarjena od sonca so nam mlada leta.

Danes nič ne tožimo, danes nič ne vekamo, pomaranče lupimo, rdeče pirhe sekamo...

Vaša mama vam bo gotovo rada povedala, kako je še kot brhko deklet nesla velikonočni kolač ali "žegen" v cerkev k blagoslovu. Kolač in mesnina so v jerasu, ki ga gotovo še niste videli. Vi bi rekli, da je to basket.

Takih "zvoncev" pa gotovo še niste videli. Temu se pravi ropotulja, in ž njo ropotajo v tihem tednu pred veliko nočjo, ko utihnejo po cerkvah zvonovi. Ljudje pravijo, da so šli zvonovi v Rim.

Nedavno se je v neki clevelandski ulici zgodilo tole:

Težko obložen tovorni voz je zavozil na progo cestne električne železnice. Kmalu nato je pridrdral tramvaj. Voznik na tramvaju je na vso moč zvonil, hlapec na tovornem vozu pa se z njegove svarilne klice ni zmenil. Šele po dolgem zvonjenju je prav počasi spravil konja

in voz s tirnice.

Ko je tramvaj odpeljal dalje, je tramvajski voznik mimogrede ježno zaklical hlapcu na tovornem vozu:

"Tepec, ali nisi mogel takoj kreniti s tira?"

Hlapec pa mu je zbadljivo odgovoril:

"Jaz že, ampak ti ne!"

Zlat prstan v pirhu

Naša babica je imela med svojimi dragocenostmi tudi lepo okrašeno staro skrinjico, v kateri je ležal na mehkem žametu zlat prstan s petimi kakor sonce lesketajočimi se dragulji. Ta prstan je babica hranila kot punčico svojega očesa. To je bil njen najljubši spomin na mladost.

V zvezi s tem prstanom nam je babica večkrat pripovedovala zanimivo zgodbi. Kadar nam je bilo dolgčas, smo jo vedno znova zaprosili, naj nam jo pove. In ona nam je od srca rada ustregla.

Takale je bila ta zgodba: Ko je bila babica še čisto majhna, se je seznanila z nekim starim gospodom, ki je bil v vojni ranjen, potem pa je tiho živel v svoji lepi, gosposki hiši kraj vasi. Živel je čisto sam in se le redko kdaj prikazal med ljudi. Otroke pa je imel zelo rad. Spomladi jim je dovolil, da so trgali rože v njegovem vrtu, poleti pa so se lahko do mile volje nazobali sladkih vrtnih jagod. In kadar je šel na sprehod, je imel vedno polno žepce fig in sladkorčkov, ki jih je delil med otroke.

Najrajši pa je stari gospod imel sosedovo Metko, našo sedanjico babico. Metka je hodila vsak dan k njemu na obisk. Natančno je poznala vse njegove rože in ptičke.

Da bi otroke prav posebno razveselil, je o veliki noči stari gospod sklenil, da priredi zanje lepo svečanost. Rečeno—storjeno. Mali gosti so bili najprej prijazno sprejeti in bogato pogosteni. Potem je stari gospod ukazal kuharici, naj prinese polno košarico pirhov. Sredi teh pravih, čudovito lepih pirhov je ležal tudi majhen, skromen piruh, narejen iz sivega kartona.

"Tako," je slovesno dejal stari gospod. "Zdaj me pa poslušajte, prijateljski! Vse te pirhe bom skril v vrtu. Potem jih boste po vrsti šli iskat. Prvi piruh, katerega boste našli, bo vaš. Ste razumeli?"

"Smo!" so otroci veselo zaklicali v zboru in vsak je bil prepričan, da bo zadovoljen s svojo najdbo. Ko je stari gospod vse pirhe dobro skril, je poklical na vrt prvega dečka. Deček je stekel na vrt—in takoj presenečeno obstal. Zagledal je na mizi, ki je stala sredi vrta, piruh iz sivega kartona.

"Vidiš, dušica moja, tako Bog poplača skromnost! Ostani vedno tako ponižna in poštena, pa boš vse življenje srečna in zadovoljna."

In tako se je tudi zgodilo. Babica je bila vse svoje življenje srečna in zadovoljna. Zlasti prstan, darilo starega gospoda, je z ljubeznijo in spoštovanjem hranila do smrti.

"Nak, to pa že ne velja!" si je mislil dečko. "Čemu mi bo papirnat piruh?!" In je tebi nič, meni nič šel mimo in kmalu našel sredi cvetja in zelenja lepo poslikan piruh. Hitro ga je pobral in radostno zaklical:

"Ga že imam!"

Takoj za njim je pritekla na vrt neka deklica. Tudi ta je nalašč prezrla piruh iz kartona in iskalo dalje. Res je tudi ona kmalu našla drug lepi in pravi piruh sredi pisanih gredic in se ga na vso moč razveselila. Bil je ves z zlatom in srebrom poslikan.

Medtem je prvi deček svojim prijateljem in prijateljicam gotovo zaupno razodel, da leži na mizi piruh iz kartona, kajti nihče se ga ni dotaknil. Vsi so šli mimo njega, kakor da ga ne vidijo...

Ko so že vsi našli vsak svoj piruh, je prišla na vrsto še Metka. Ona pa se ni znala zatajevati. Ko je zagledala na vrtni mizi piruh iz kartona, se je sicer razžalostila, a vendar je brez obotavljanja stopila tja in rekla:

"Tega sem zagledala najprej!"

"Potem ga moraš pa vzeti," je dejal stari gospod. "Saj veš, da smo se dogovorili tako."

Rekši ji je položil piruh na dlan. Metka ga je hotela prijeti, tedaj pa se je zakotalil na tla. Pri padcu se je piruh, ki je bil sestavljen iz dveh delov, razpolovil—in v eni izmed teh dveh polovic je ležal na mehkem žametu dragocen prstan iz zlata.

Metka je bila tako presenečena, da nekaj časa ni mogla izpregovoriti besedice. Potem pa so ji oči zagorele v nepopisni radosti. Dvignila je prstan in stekla z njim k svojim prijateljicam in prijateljem. Lahko si mislite, kako razočarani so bili ti, ko so izvedeli, kakšno dragocenost je skrival v sebi neznan in nelep piruh iz kartona...

Stari gospod je pobožal Metko po laseh in se ji prijazno nasmehljajal:

"Vidiš, dušica moja, tako Bog poplača skromnost! Ostani vedno tako ponižna in poštena, pa boš vse življenje srečna in zadovoljna."

In tako se je tudi zgodilo. Babica je bila vse svoje življenje srečna in zadovoljna. Zlasti prstan, darilo starega gospoda, je z ljubeznijo in spoštovanjem hranila do smrti.

Vidite, dragi prijateljski, tako pa fant in deklica v rojstni domovini vaših staršev trkata s pirhi. Drug drugemu skušata ubiti piruh. Tisti, kateremu se piruh prvemu ubije, izgubi. — Oba, fant in deklica sta v lepi slovenski narodni noši, kakršno ste gotovo že videli tukaj, kadar so se vaše vrle matere oblekle vanjo za kako pomembno slavnost. Poskusite s trkanjem pirhov tudi vi.

Tako smo v starem kraju sekali pirhe. V klobuk, ali kam drugam, se dene piruh, ki ga daste tovarišu sekati. Če s centom piruh useka, da ostane cent v pirhu, dobi sekač piruh. Če pa pirha ne zadene, je cent vaš. Če bi radi poskusili s to igro, prosite ateta in vam bo rad pokazal. Se vam bo gotovo dopadlo.

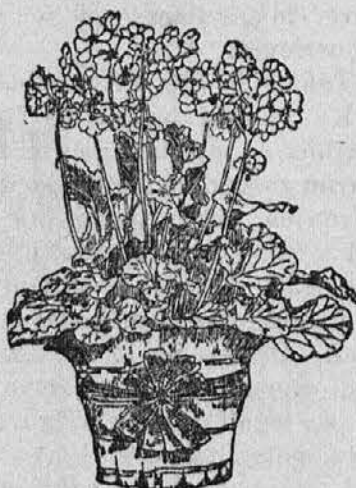

JOS. GLAVAN**SLOVENSKA
MLEKARNA****1166 E. 60th St.**

Se priporočam vsem
Slovcem in Hrvatom
za naročila za mlekar-
ske izdelke.

Vesele velikonočne
praznike želim
vsem odjemalcem.

Venci in šopki za vse prilike,
kakor tudi cvetlice v posodah,
po nizki ceni.

JIMMIE SLAPNIK JR.**6620 St. Clair Ave.****HENDERSON 8824****SAMO ENA TRGOVINA**

Želim vsem odjemalcem in prijateljem vesele
velikonočne praznike in se priporočam.

JOSEPH PERPAR**SLOVENSKI PAPIRAR in BARVAR****5805 Prosser Ave.****HENDERSON 2573**

Se toplo priporoča za papiranje in barvanje.

Želim vsem vesele velikonočne praznike!

NOVAK'S**GROCERJA in MESNICA****5204 St. Clair Ave.****ENDICOTT 9067**

Želi vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem!

Pripeljemo vam tudi na dom naročeno blago.

LOUIS GREGORIČ**GROCERJA in MESNICA****1171 E. 74th St.****HENDERSON 2153**

Ako hočete imeti okusne jestvine na mizi za praznike,
oglasite se pri nas.

Vesele velikonočne praznike želim vsem skupaj.

MAKOVEC CANDY SHOPPE**Slovenian Auditorium Building**

Where all good friends meet.

Sandwiches and Hot Chocolate Served.

HAPPY EASTER TO ALL!

KOMIN'S PHARMACY**PRVA SLOVENSKA LEKARNA V CLEVELANDU****JOHN KOMIN, lastnik****6430 St. Clair Ave., vogal Addison Rd.**

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Slovenski mladini za veliko noč

Vstani, borni narod moj!

S. Gregorič.

Hude čase preživljamo Slo-
venci, hujših menda ne pomni
naš narod. Za domovje mu je
usoda odločila posebno ozem-
lje, izredno obdarjeno s sliko-
vito krasoto in prirodnim bo-
gastvom, a tudi izredno nevar-
no po svoji legi, ki je prehod
med severom in jugom, med
vzhodom in zahodom že izza
davnine. Na tem vetrnem kra-
ju se je naš narod udomačil
pred poldrugim tisočletjem in
se ohranil navzlic vsem vihram,
ki so neprestano hrumele če-
zenj zdaj v tej, zdaj v nasprotni
smeri in iz lastnih moči razvil
svojo narodno posebnost ter se
s svojim prosvetnim delom za-
čel uveljavljati v zboru mogoč-
nejših narodov.

Svetovna vojna je prizadela
posebno kruto naš narod in naše
domovje. Nad dve leti je divjala
srdita borba na našem ozemlju,
uničila naše najlepše kraje in
pomorila cvet našega naroda.
Ko se je polegalo tisto strašno
neurje in smo vsi pričakovali,
da nam zasine svoboda in odre-
šitev iz neznanega trpljenja,
je prišlo nad nas še hujše gorje,
ki more zadeti narod: razklali
so nas na troje, malone polovi-
ca naših rojakov in naše sloven-
ske zemlje sta prišla pod tujo
oblast.

Mučeniška usoda naših rod-
nih bratov in sester v Primorju
in Korotanu je srčna in častna
zadeva zavednemu in čutečemu
Slovcu, dasi sam, živeč v "ob-
ljubljeni deželi," doživlja če-
dalje hujša razočaranja in ra-
stoče stiske. Naš narod, ki je
gotovo brez krivde pri svetovni
moriji, je nedolžna žrtev tujin-
skih sporov in pohlepov.

Ko ugotavljamo dejansko
stanje našega naroda, stanje, ki
se zdi malodušnim slabičem
brezupno, da se otimajo tamkaj
in tukaj z uboštvo iz vrst na-
šega narodnega občestva in z
izdajstvom naših narodnih sve-
tinj, želimo, da se vsak iskren
Slovenec, ki je pravkar sočutno
preživljal Gospodovo poniža-
nje in trpljenje, zave skrivnost-
ne moči trpljenja in ž njo dose-
že zmago vstajenja.

Na starih okopih za brambo
naše slovenske pravde je še do-
volj preskušanih in neustraše-
nih borcev, vajenih odprtega
boja, ki jih ne zruši nobena so-
vražna sila, življenje jim je ne-
prestana borba za narodne pra-
vice. Ta vztrajna borbenost, ki
je že nekakšna splošna narodna
lastnost, je nas ohranila v pre-
teklosti in nas navdaja z upa-
njem, da se ubranimo zunanjih
sovražnikov.

Zares usodna nevarnost nam
preti od znotraj. Kot posledica
splošne mehkuznosti in razbrz-
danosti, ki zajema velike nara-
de, se hoče razpasti tudi med
našim majhnim narodom neka
nравstvena zabloda, ki pod
krinko življenjske modrosti de-
jansko zastruplja vire narodo-
vega življenja. To zlo, znano
pod imenom bela kuga, resno
ogroža že velike narode, izpod-
jedajoč jim korenike, za naš,
maloštevilni narod, pa pomeni
skorajšnjo pogubo, gotov pogin
v dogledni dobi, ako ne zatremo
zla takoj! Iztrebiti moramo vi-
re naše narodne miselnosti, iz-
ločiti in izžgati moramo vso
trohno, ki se hoče vgnezditi
v korenike našega narodnega
življenja, obnoviti moramo dru-
žine v vsej pristnosti! Od usode
slovenske družine je odvisna
usoda slovenskega naroda.

Družina je prvina naroda,
družina je prvotna in najbolj
popolna človeška združba, dru-
žina je duševno-telesno sredi-
šče in središče človeštva. To
svetišče je tudi pri nas že mar-
sikje zasramovano in oskru-
njeno.

Prva in pglavitna naša nalo-
ga je, da očistimo svetišče in mu

vrnemo dolžno spoštovanje!
Častno in hvaležno delo za ob-
novitev in uvrstitev družine ča-
ka predvsem vaju, slovenski
mladenič in slovenska mladen-
ka, ki imata še v svojih rokah
svojo in svojega naroda usodo,
srečno ali nesrečno!

Globoko v človeški naravi je
ukoreninjena težnja, da se
združita in s tem drug drugega
izpopolnita. Ta družba, ki po-
meni trajno življenjsko skup-
nost, mora biti resno pripravlje-
na, vsaka lahkomišelnost se
kasneje bridko maščuje, vsaka
zloraba se strogo kaznuje že po
nepisanem, a neomajno veljav-
nem življenjskem zakonu, za-
kak narava sama je dobra mati,
ki nagraja poslušne otroke z
obiljem življenjske sreče, a ista
narava je tudi neizprosna sod-
nica in maščevalka onim, ki ji
skušajo zmikati darove, ne da
bi si jih pošteno prislužili.

Z vidika družine treba pre-
usmeriti mišljenje in dejansko
ravnanje. Nisi sam svoj, član
družine si, ki imaš do nje pra-
vice in dolžnosti, soustanovitelj
ali soustanoviteljica družine
boš, kar ti prinese mnogo rado-
sti in utehe, a ti že zdaj nalaga
resno dolžnost, da bo vajina
združba imela trdno podlago in
pogoje za veselo uspevanje.
Obema treba skrbne priprave
v zdravstvenem, poklicno-stro-
kovnem oziroma gospodinjstvem
pogledu in kolikor toliko zanes-
ljivega gmotnega stanja, pred
vsem pa treba duševne pripra-
ve, ki se kaže v vzajemni nese-
bičnosti in globoki vdanosti, da
je vsak od vaju vedno priprav-
ljen žrtvovati se za drugega. Za
vse to treba časa, zato rajši po-
trpita, kakor da se prenačita.

Ne zakon za vsako ceno, ampak
samo dobro pripravljen zakon,
ki obeta biti srečen na obe in
več strani, bodi vajin smoter!

Če pa ne maraš iz drugih
važnejših razlogov za zakon ali
ne moreš najti zanj prave pri-
ložnosti, usposobi se vendar, da
boš tolikim osirotelim nebog-
ljencem vsaj v duhovnem zmi-
slu dober oče ali skrbna mati.
Tudi duhovno očetovstvo ali
materinstvo ti ožari sicer pu-
ščobno življenje in ti prinese
mного srčne utehe.

Mladenič, zavedaj se že zdaj
svojega moštva! Ne trati svojih
življenjskih moči, ki niso samo
tvoje, marveč last sedanje in
bodoče družine in naroda, ne
igračkaj se z resnimi življenj-

skimi zadevami! — Srce člove-
ško sveta stvar — poje goriški
slavec. V vsaki ženi glej in spo-
štuj vrstnico svoje matere; kar
nočeš, da se zgodi tvoji materi,
sestri ali drugi, tebi ljubi ženski
osebi, ne stori nobeni, tudi če bi
ona hotela!

Mladenka, bodi ponosna na
svojo deklško čast, skrbno jo
čuvaj, bolj ko punčico svojega
očesa! Ko si ogleduješ snubca,
poglej, kako ravna s svojo ma-
terjo ali sestrami, kako se zani-
ma za rodni dom; prav tak, raj-
ši še slabši bo kot tvoj mož, kot
glavni del svoje dote prinesi v
zakon duševno in telesno ne-
oskrunjenost. Vedi tudi, da so
najbolj cenjene cvetlice tiste,
ki rastejo na težko dostopnih
čereh.

Kar nas je borcev na okopih
proti zunanjim sovražnikom,
gledamo z zaupanjem na vas,
slovenski mladeniči in mladen-
ke, da nam iztrebite skrunilce
naše družine in jih izločite iz
naše poštene slovenske družbe
kot nevarne, smrtonosne zaje-
dalce!

Morda se kdo nasmehne, češ
kako naj novodoben človek
sprejme tako srednjeveško post-
no pridigo! Pojdi se poučit k
Ircem! Navzlic sedemstoletnem
suženstvu se je irski narod
vzdržal, stresel spone s sebe in
se postavil proti mogočnim tla-
čiteljem kot svoboden narod,
da jim narekuje pogoje nadalj-
nega sožitja. Dve močni in ne-
razrušeni opori je imel narod
irskih brezpravnih najemnikov
in pastirjev, cerkev in krščan-
sko družino. Človeška narava
se ne spreminja ne po časih in
ne po narodih.

VELIKA NOČ

Črni teloh se smehlja v zelenju
in velikonočnice budi,
gledam: sredi polja v preroje-
njo
se priroda mlada veseli.

V srečutim srečo, ko prihajam
mimo grobov, kjer nam ranjki
spe:
k novemu življenju vstajam—
večnost sluti mi srce.

Vse v blestečem soncu izžareva
in v veselje bajno koprni,
za mejico drobni slavec peva,
ne, le božji angel se glasi!

"Aleluja!" vsepovsod odmeva.
"Ni več smrti, Kristus Bog je
vstal,
vsa priroda zdaj ga razodeva,
zemlji je pečat vstajenja dal!"

FRANK MIHČIČ**GOSTILNA****7202 St. Clair Ave.**

Pri nas dobite prvovrstno 6% pivo in dobro vino,
žganje in okusen prigrizek.
Se toplo priporočamo za obilen obisk.
Vesele velikonočne praznike želimo vsem skupaj!

Prav vesele velikonočne praznike želita vsem svojim
prijateljem in odjemalcem in se toplo priporočata.

FELIKS in MARIA DRENIK**5422 Hamilton Ave.**

6% pivo, vino in prigrizek.

JOSEPH STAMPFEL**SLOVENSKA MODNA TRGOVINA ZA ŽENE,
DEKLETA in MOŠKE**

Se toplo priporoča.

Želim vsem cenjenim odjemalcem vesele
velikonočne praznike!

6108 St. Clair Ave.**JERRY GLAVAČ****1052 Addison Rd.****HENDERSON 5979****TINNING, ROOFING and FURNACE WORK**

Se toplo priporočam in želim vsem mojim odjemalcem
in prijateljem vesele velikonočne praznike.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELI**D. LUSIN'S SOHIO SERVICE STATION****6002 St. Clair Ave.**

vsem svojim odjemalcem in prijateljem.

In se toplo priporoča, da ga obiščete kadar potrebujete
gasolin ali olje za vaš avtomobil.

Vesele velikonočne praznike želita vsem

MR. in MRS. ANTON KOREN**4426 Hamilton Ave.****GOSTILNA in RESTAVRACIJA**

Pri nas dobite vedno dobro žganje, vino, 6% pivo ter
najboljšo domačo hrano ob vsaki priliki.

MRS. AMALIJA GOLOB in HČI**955 Addison Rd.**

Se toplo priporoča Slovcem in Hrvatom za domača
jedila, kakor tudi za 6% pivo in vsake vrste vina.

Vesele velikonočne praznike želimo vsem gostom
in prijateljem.

Svete's Flower Shoppe**MISS FRANCES SVETE****lastnica****6120 St. Clair Ave.****HENDERSON 4814**

Vence, šopke in cvetlice za vsako priliko.

Naročila se hitro in točno izvršijo. Fino delo.
Cene nižje kot kdaj poprej.

Se priporočamo.

Vesele velikonočne praznike
vsem cenjenim rojakom.

Velika noč v boljševiški ječi

15, 14, 9, 5, 6 — 10, 8, 1. . .” šo bedo, odvaža nam misli iz naše brezupne okolice, jemlje nam sedanost iz naših misli. Človek pozabi, da je ujetnik boljševikov in spominja se preteklosti, prejšnjih velikonočnih praznikov, vsega tistega veselja in vse radosti in izgubljene sreče. Mnoge izmed nas tako silno in presunljivo prevzamejo ti spomini, da se oglašajo tiho ihtenje in ječanje po vsem prostoru. Mnoge pa premagajo podobne iz srečne preteklosti: onesvestijo se. Položijo jih na mrzla tla ali jih odvedejo nazaj v celico.

A mahoma smo spet v sedanosti. Sivolasi, drhteči duhovnik se obrne k nam in nam govori. Govori nam o naših lastnih mukah in naši lastni stiski. Naj le še dalje zaupamo v Boga, saj Vsemogočni vse to ve in nam bo po svoji božji previdnosti končal naše trpljenje. — Ihtenje se spremeni v glasno jokanje. Duhovnika presune sočutje, prevzame ga obup ljudi, onesvesti se in se zgrudi na tla. — A ko se čez delj časa zave, je ta požrtvovalni starček še tako usmiljen, da nas vse osebe no obhaja. Vsi se gnetemo k častiljivemu očaku, ki mu cerkovnik podpira drhteče roke in ki mu drgeče stari, ljubeznivi obraz. Iznemada začutim tudi jaz, da me zapuščajo moči. Dždeva se mi, da se vse vrti krog mene. Mahoma mi je tako lahko, nato me objame mir in me zagrne noč.

A mogoče so dali nekateri to dovoljenje še zato, da bi imeli priliko “uradno,” to se pravi, ne da bi se sami izdali, pristostovati službi božji in ondi prositi Boga, naj bi že napravil konec njihovega Judeževemu poslu pod novimi mogočniki.

“9, 5, 19 . . .” brni se zmeraj po ceveh in kamenjih. Zdi se, da so debeli, mrzli zidovi ječe kar iznemada dobili dar govora. Ze tolikrat smo slišali to veselo novico in vendar jo še vedno “oddajamo” dalje. Zakaj, saj je bil mogoče v tej hiši groze vendarle še kdo, ki še ni bil prejel to veselo oznanilo.

V celicah je vse živo. Jaz sem skupno z 28 ženskami v eni sami celici, ki ima le deset ležišč, je torej primerna le za deset oseb. Vse je pripravljeno za pot v cerkev. Vsaka ženska se zaljša, čim najlepše se more. Ta sedi na pogradu in si čese lase; druga čepi na kamnitih tleh in se skuša iznebiti neznoznega mrčesa.

Slednjič dočakamo. Straža je tu. Odvedejo nas iz celice in nas vodijo po dolgih, podzemskih hodnikih, ki spajajo ječe za ženske z ječami za moške. Tu, globoko pod zemljo, pride-mo mimo celice za poedine jetnike. Kakor mi neki vojak porogljivo pove, so tu zaprti obsojen-ci na smrt. Ti reveži, ki so božje tolažbe najbolj potrebni, ne smejo k velikonočni službi božji. Tisti, ki so v sredi med nami, spretno odpro okenca in vratih teh nesrečnikov. Drugi, ki gre-do za njimi, jim še bolj spretno pomečejo v celice razna darila, cigarete, koščke kruha in velikonočnega peciva. A urno in na skrivaj—hvala Bogu! Naši, do zob oboroženi spremljevalci, niso ničesar opazili. Gremo dalje.

Na visokem, ozkem stopnišču moškega oddelka je v pritličju postavljen zasilni oltar. Ze od daleč zagledamo starček-duhovnika, ki nas ob prihodu z dvignjenimi rokami blagoslavlja. — Moški so že tu sredi stražnikov, ki so do zob oboroženi. Nas ženske razporedijo na ploščade višjih nadstropij. Če se naslonim na ograjo, vidim na oltar in vidim tudi svoje tovaršice v trpljenju.

Služba božja se začne. Tam daleč iz dalje prihaja skozi ozko jetniško okenca zvonjenje cerkvenih zvonov iz mesta v na-

V celici se spet zbudim. Tako sem še utrujena in bi rada še dalje spala in da bi ničesar ne videla, ničesar ne slišala. Zamašim si ušesa, da bi ne slišala ropotajočih motorjev tovornih avtomobilov. Zakaj ropotanje teh besnečih bencinskih pošasti pomeni, da rabeljska tolpa čke spet deluje, da si išče novih žrtev in da bo spet tekla nedelna kri. Še enkrat se spomnim dogodkov iz noči, vseh jetniških trpinov, ki sem jih videla, kako so bili pregodaj postarani, kako jih je strla bolest in skrb, kako so bili zatopljeni v molitev. Spominjam se, da sem videla med njimi tudi revno mater z bolnim srcem, ki jo je podpirala moja sestra. Hvala Bogu, torej sta še obe živi!

A kako da nisem videla svojega ljubljenega brata? Kje je on, ki je po očetovi smrti naš hranitelj in zaščitnik? Ali je v kakem drugem kazenskem oddelku ali sedi celo v eni izmed tistih brezupnih, poedinih celic? — Ne, ne! Bolje je, da ne mislim več. Le danes nikar teh misli, vsaj danes naj pozabim to strahotno trpljenje, to bolečino in to žalost! Saj je danes velika noč, praznik veselja, vstajenja Jezusovega in rojstva novih upov!

(Opomba pisateljice: Onega duhovnika, ki nas je sredi naše najhujše stiske tako tolažil in bodril, so kmalu nato zaprli in boljševiški sodniki so ga obsodili na smrt in ga tudi ustrelili.)

K. T.

Nadrtarjeva zgodba

(Nadaljevanje z 2. strani)

nih potezah od onega trenutka, v katerem je zagledala svojega morilca. Lahko si zdaj mislite žalost, ki je obšla mestno in okoliško prebivalstvo. Vsi v obupu niso verjeli lastnim očem in so izpraševali, kdo vendar je mogel ubiti tega moža? Sodniki, ki so vodili preiskavo in ogledovali zdravnikovo telo, so sklenili tako: ‘Imamo v tem primeru vsa znamenja za umor, toda ni na svetu nobenega človeka, ki bi bil zmožen umoriti našega zdravnika. Zato je očitno, da se ni dogodil umor, temveč je povzročilo vse dokaze skupaj samo slučajno naključje. Mislimo moramo, da je padel zdravnik sam v temi v globel, se potolkel in umrl za poškodbanjmi.’

Vse mesto se je strinjalo s tem sklepom. Zdravnika so pokopali in nihče ni govoril več o nasilni smrti. Nihče ni mogel verjeti, da bi bil kje toliko nizkoten in podel človek, ki bi bil mogel umoriti zdravnika. Saj ima tudi podlost svoje meje. Ali ni res?

A pomislite, morilca so slučajno razkrinkali. V mestu so imeli nekega večkrat predkaz-novanega zločinca, ki je bil znan radi razuzdanega življenja. Ljudje so nekoč videli, kako je v krčmi zapil tobačnico in uro, zdravnikovo lastnino. Ko so mu oblasti dokazovale kriv-

do, je zašel v zadrego in bleknil je neko očitno laž. Priredili so preiskavo pa našli v njegovi postelji srajco z okrvavljenimi rokavi in zdravnikovo lanceto z zlato opravo. Kateri dokazi so še bili potrebni? Zločinca so vtaknili v ječo. Meščani so bili ogorčeni, a zaeno so govorili.

‘Neverjetno! Nemogoče! Pazite, da ne bo pomote! Saj se včasih dogaja, da govorijo tudi dokazi neresnico!’

Morilec je trdovratno tajil pred sodniki svojo krivdo. Vse je govorilo proti njemu. Prepričati se, da je samo on zakrivil umor, bi bilo prav tako lahko, kakor ugotoviti, da je črna ta prst tukaj. A zdelo se je, da so sodniki zblazneli. Po desetkrat so pretehtali vsak dokaz, nezaupno gledali priče, zardevali, pili vodo. . . Pravda se je začela zgodaj dopoldne in se je končala šele zvečer.

‘Obtoženec!’ je nagovoril glavni sodnik morilca. ‘Sodišče je priznalo, da si kriv, ker si umoril zdravnika, in te je obsodilo . . .’

Glavni sodnik je hotel reči: ‘na smrt,’ a pola z obsodbo mu je padla iz rok. Orisal je mrzli pot in zaklical:

‘Nej! Naj me kaznuje Bog, če nisem pravilno sodil, a prise-gam, da ni kriv! Ne morem in ne morem si misliti, da bi bil kak tak človek, ki bi se upal umoriti našega prijatelja zdravnika!’ Človek ne more pasti ta-

ko globoko!’

‘Res, ni ga na svetu takega človeka,’ so pritrdili drugi sodniki.

‘Ni ga!’ je ponovila mncžica. ‘Odpustite ga!’

Morilec so dali prostost, in živ krst ni sodnikom očital krivici. Bog pa, je pripovedovala moja babica, je radi te vere v človeka odpustu mestnim prebivalcem vse grehe. Bog se vesel, če verujejo ljudje, da je ustvaril On človeka po svojem zgledu in podobi. Žalosti se pa, če vidi, da pozabimo na človeško dostojanstvo in mislimo o ljudeh slabše kakor o psih. Recimo, da je imela oprostilna

sodba za meščane slabe posledice. A pomislite zato, koliko blagodejnega vpliva je imela na nje ta vera v človeka! Saj vera ne ostane mrtva. Pri vzgoji nam da velikodušna čustva, nas vedno uči ljubiti in spoštovati slehernega človeka. Sleherne ga! In to je važno.”

Mihajil Karlovič je končal. Moj sosed mu je nekaj hotel pripomniti, a nadrtar je odgovoril s kretnjo, ki je pomenila, da ne mara prerekanja. Stopil je nato k vozovom in z istim resnim obrazom nadaljeval svoj popravek, nalaganje cvetk.

A. Čehov.

DOMAČA KUHINJA

Fino kosilo in večerja vsak dan. Jako zmerne cene.

NAJFINEJŠE PIVO, VINO IN ŽGANJE

Želimo vesele velikonočne praznike vsem prijateljem in znancem.

KAROLINA MODIC

6201 St. Clair Ave.

MARTIN ŠORN

RESTAVRANT

6034 St. Clair Ave.

Najboljša domača kuhinja, vedno sveža jedila in najbolj zmerne cene.

Želim vesele velikonočne praznike odjemalcem in prijateljem.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

ŽELIMO VSEM NAŠIM

ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM

V naši sanitarni mlekarini boste vedno dobili sveže mleko, sir, smetano in sirovo maslo.

Zahvaljujem se za dosedanje naklonjenost in se priporočam tudi v bodoče.

Nick Spelich

6210 White Ave.

HENDERSON 2116

SLOVENSKA MLEKARNA

PRVA IN NAJVEČJA SLOVENSKA TRGOVINA

S CVETLICAMI V CLEVELANDU

IGNAC SLAPNIK ST.

SAMO ENA TRGOVINA

NEVESTE IN DRUŽICE, NAROČITE POROČNE ŠOPKE PRI NAS, PA SE BOSTE POSTAVILE, DA BO KAJ!

Se priporoča cenjenemu občinstvu za obila naročila cvetlic za praznike. V zalogi imamo vsak čas najfinejše sveže cvetlice vsake vrste, kot tudi vsakovrstne umetne cvetlice. Prodajamo tudi cvetlice v posodah. Postrežba s cvetlicami pri pogrebih, porokah in drugih prilikah je prve vrste, in naše cene so vedno najnižje.

Se vljudno priporočamo in želimo vsem vesele velikonočne praznike.

6102 St. Clair Ave.

Tel. HENDERSON 1126

Velikonočni čas

V Flandrijo se pomlad kar pripelje, privesla po vodah rek in veletokov, ki prestopajo bregove, se lesketajo in so polni snežnice z gora. Vode prihajajo z višav od juga, kjer jih je sonce že ogrelo in z žarki napojilo.

Vsa ta hrumeča moča, ki je spodaj na jugu že videla in vohala sijaj pomladnega cvetja, zbudi s svojim žuborenjem žabe in trave iz spanja. In trave sporočajo to marjeticam, ki začudeno prihajajo gledat v svojih belih ovratniških s temno rdečimi pikami. Voda izpuka kalužnice iz prsti, vzdrami trobentice in potegne konice perunika iz zemlje. Dobričine, lahkoverna drevesa, pa srkajo, srkajo ko s slonovimi rilci sok pomladi in na tisoče popkov se odpre. Pomlad prihaja z vodo in preden zažari sonce, so breskve že v rdečem cvetju.

Ozračje se napije vode. Vse dalje se zjasni in odprejo. Megle so izginile. Mahoma zarez stolpe cerkva.

Obzorja se srebno svetijo. Izza daljnih mlinov se dvigajo trume ptičev. Kokoši ležejo vrsto belih jajec. Sveže dišave se dvigajo iz gozdov in travnikov. Čas velikih dajatev je tu.

Ko slednjič sonce vendarle pokuka na zemljo, kar poblebi od strahu, ker je že toliko pomladi, liki preprogi, razprostrte po Flandriji.

Poljedelci si pretegnejo ude. Kar trdi so od sedenja. Veseli čas dela pahne hlevska vrata vsakebi. Plug se zaleskeče. Semena kar dežujejo v njive.

A če ne priskoči na pomoč tisti tam zgoraj, ne pride ničesar pod streho. Ko mine cvetna nedelja in je Kristus že slovesno prispel v Jeruzalem, tedaj gredo kmetje nekega dne med cvetno in belo nedeljo z vso

družino na polje in zasadijo na vseh štirih vogalih svojega posestva posvečeno vrbinje iz lesenega žegna v zemljo. Na vsakem vogalu zarišejo s kazalcem v tla majhen križec in v ta križec vtaknejo šibo.

Naj zdaj le prihrumi neurje in naj kar besni huda ura ko hudič v sodu z blagoslovljeno vodo; naj le, — žito bo vseeno cvetelo, seme bo kalilo in bogata žetev jih bo nasitila!

Kdor pa na svojem vrtnu nima nobene vrbe, pa jo kupi pri krošnjariju. V vsaki hiši, za vsakim razpelom, v sleherni kamri so šibe iz lesenega žegna, da branijo hišo pred nevihto in požarom.

Potem pa pride veliki teden, ki je poln vijoličastega trpljenja. Kristus umrje in vse križe po cerkvah in kapelicah zagrnejo z vijoličastimi tenčicami. In koder so v prejšnjih časih mimo lepih obredov tistih dni predvajali Pasijon, ondi so ohranili še ta prizor iz Pasijona: umivanje nog na veliki četrtek.

Dvanajst najstarejših možikov iz ubožnice je za apostole. Vsak je pokrit z visokim cilindrom in oblečen v dolgo haljo, ko gredo v cerkev. Duhovnik je za Kristusa. Vseh dvanajst se usede, po šest in šest jih je skupaj. Sezujejo si čevlje in nogavice. Snažne bose noge se prikažejo (ki so seveda — že prej umite). In duhovnik, Kristus, umije in poljuvsakebi. Plug se zaleskeče. Semena kar dežujejo v njive.

Cerkve so gole. Nobenega okrasa ni. Oltar je prazen in razgaljen. Vse je videti žalostno. Dozdeva se ko hiša brez gospodarja, hiša, ki so se vsi izselili iz nje in kjer so vrata in

omare na stečaj odprte.

Pisani svetniki na, cerkvenih šipah so skoraj pregrešni.

Zvončki molčijo in žalujejo. Zjutraj, tedaj ko je duhovnik zadnjikrat zapel "glorijo," so odšli vsi zvonovi vsega sveta v Rim.

Kakšen odhod je bil to!

Ob določeni uri je dal veliki zvon Svetega Gomarija znak. Njegovo hrumeče zmajsko brundanje se je spočetka tiho oglasilo iz lin, a polagoma je tako mogočno naraslo, da se je stari stolp kar tresel. Zvonjenje je bilo tako silovito in grozeče, da je vse mesto zabrnelo in so šipe v oknih zvenketale.

In vsi tisti majhni zvonovi so začeli peti. S stolpov je donela

simfonija glasov. In vsi zvončki drugih fara, vseh samostanov in vseh kapelic, vseh župnij in trgov, vasi in vseh mest so dali svojim zvonovom zvoniti. Po vsej Flandriji je zahrumel orkan, da se je stresalo ozračje in je morje prislunilo. In ko so tako doneli, so se odtrgali od svojih starih tramov, poskočili so iz zvonikov, in so zaplaval po ozračju ko iz jetništva izpušeni ptiči.

Na tisoče jih je, ko neštete jate lastovk plavajo nad belimi oblaki in naglo in pojoče so odpluli na jug, v Rim!

Zvoniki molčijo. Kjer so prej zvonovi oznanjali ljudem čas ali jih klicali na delo, opravlja zdaj ta posel suho, leseno

drdralo, ki stresa svoje siromšno drdranje iz stolpa med ljudi.

V gručah poiščejo ljudje cerkve in hodijo iz ene v drugo.

Na veliki petek vzamejo Materam božjim Jezusčka. In potem stojijo tu v prelestnih španskiških škrlatastih plaščih, čez obraz jim visi črna tančica; tako so revne, ko vdove brez otrok.

To je poslednji veliki dan posta; štirideseti!

Za kosilo je malo mleka in ribe. Še vojaki dobijo ribo; enkrat samkrat v letu! A pri pekih se košati rumeno in črno pecivo velikega petka. To so češpljevi kruhi, ki so veliki ko miza. Krog in krog se blesti pas zlatega testa. Na vsako mizo pride tak kruh in napolni sobo z lepim vonjem in krasnim okusom. Slaščičarne so kar natrpane s čokoladnimi in sladkimi piruhi, ko so njih trebuščki polni nebeških dobrot.

Po revnih hišah sede očetje in slikajo v trdo kuhana jajca z različnimi barvami. Poslikajo jih z nerodnimi podobami mlinov, konj, dreves, Madon, križev in možikov. A barve se svetijo, da jih je veselje pogledati.

Otroci ne smejo vedeti zanje. Odšli so na polje, da natrgajo kalužnice in govorijo o zvonovih, ki se vrnejo jutrišnji dan iz Rima.

Slednjič je velika sobota. Zjutraj je duhovnik ukresal iskro iz kresilnega kamna in je z njo prižgal novo luč. Zmagoslavno jo ponesejo v cerkev. Še ni Gospoda! A luč je že tu! In z lučjo sta pomlad in rodovitnost!

Starši pošljejo otroke na okope, odkoder bodo videli prihajati zvonove iz Rima.

Že kar vnaprej jih je slišati! Brnenje hrumi v ozračje. Zdi se ko hudourni oblak. Obzorje

je kar črno in vriskajoči, jasni in temni, zategli in brundajoči glasovi zadonijo po vsem ozračju.

In glej! Temna neba se zjasni. Hiti in brzi narazen. Vsak zvon odleti nazaj v svojo faro, v svoj zvonik. Zdi se ko vzlet neštevilnih golobov, ki koj vedo za pot k svojim golobnjakom.

Tudi naši so že tu. Drugi izginejo za gozdičem. Plovejo in se pozibavajo nad oblaki in pod oblaki, zvonijo in pojejo. Še enkrat iskaje zakrožijo nad

mestom, nato se urno spustijo nizdol, vsak v svoj zvonik in se obesijo na svoje tramove. Tu se zazibljejo in zagrmijo, da gre ljudem kar skozi kosti in se jim razlije mir v srca.

Otroci stečejo v hiše, zakaj na dvorišču ležijo zdaj darovi zanje, ki so jih stresli tja zvonovi. In povsod — v živih mejah, v travi, v vejevju dreves, na cvetličnih lončkih, v kolenu žlebov, povsod se blestijo piruhi ko debela zrnja toče, ki so jih, tako si mislijo otroci pri nas, poslikali angeli.

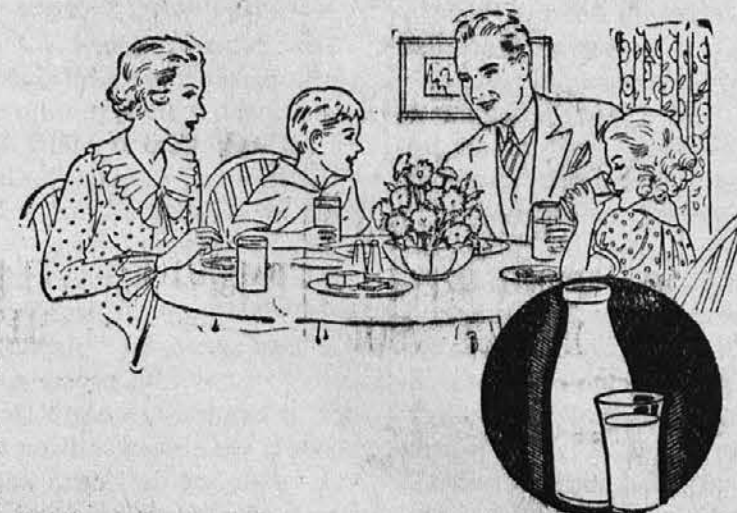
Mrs. Frances Krašovic

SLAŠČIČARNA

6206 St. Clair Ave.

Cigare, cigarette, mehke pijače in sladoled.
Košarce in candy.

Se toplo priporočam in želim vsem skupaj
vesele velikonočne praznike.

Anton Znidaršič

SLOVENSKA MLEKARNA

6302 Edna Ave.

HEnderson 7963

Fino mleko in drugi mlekarski izdelki.

Se toplo priporočam.

Vesele velikonočne praznike vsem
cenjenim odjemalcem.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem žele člani Slovenskega grocerijskega in mesarskega kluba V COLLINWOODU

LUDWIG RADDELL
15802 Waterloo Rd.

CERGOL & OGRINC
412 E. 156th St.

FRANK LACH
637 E. 185th St.

JOHN ŠKOF
1170 E. 174th St.

JOSEPH SETINA
608 E. 185th St.

JOE JANES
16016 Parkgrove Ave.

JOHN DOLENC
573 E. 140th St.

LUDWIG MANDEL SR.
920 E. 140th St.

JOE METLIKA
14316 Sylvia Ave.

VICTOR BERNOT
16001 Holmes Ave.

FRED. JAZBEC
821 E. 222d St.

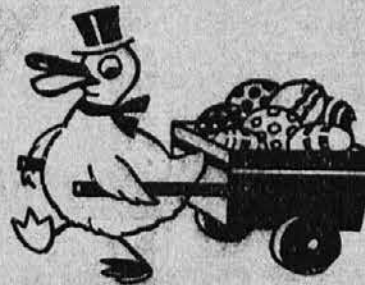
JOE KUJAR
15607 Waterloo Rd.

FRANK KASTELIC
19300 Shawnee Ave.

FRANK MULLEC
16811 Waterloo Rd.

FRANK GABRIEL
595 E. 140th St.

BLAŽ BOLDIN
14401 Thames Ave.

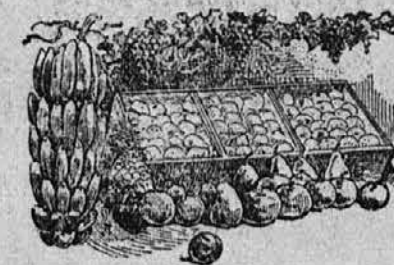

Blago pri članih Slovenskega grocerijskega in mesarskega kluba je poznano, da je vedno sveže, kvalitetno najboljše in v cenah najnižje.

Pri njih dobite za vaš okus pripravljene in prekajene šunke, želodce, klobase in drugo sveže meso.

Za pecivo najboljšo moko, rozine, orehe in vse, kar rabite za okusno velikonočno kosilo. Cene nižje kot drugod. Podpirajte člane tega kluba, ker oni podpirajo vsa vaša kulturna in podporna društva.

V SLOGI IN SKUPNI AKCIJI JE MOČ NARODA. Izberite si ime trgovca in odločite se kupiti pri njem vse jestvine, ki jih rabite za praznike.

JOE PETRICH
26594 Lake Shore Blvd.

JOHN TOMAZIČ
16821 Grovewood Ave.

JOHN TEKANCIC
19302 Chickasaw Ave.

LOUIS URBAS
17305 Grovewood Ave.

JOHN KAUSEK
19313 Kewanee Ave.

SOBER & MODIC
544 E. 152d St.

JOHN VIDENSEK
486 E. 152d St.

JOHN ASSEG
15638 Holmes Ave.

JOHN SPEHEK
16226 Arcade Ave.

JOE TISOVEC
16224 Arcade Ave.

JOE JANZEVICH
542 E. 152d St.

CHARLES LESJAK
15708 Saranac Rd.

FRANK FABJAN
399 E. 152d St.

MARY KUHEL
16321 Arcade Ave.

MRS. MAX HABINC
542 E. 185th St.

BLAŽ GODEC
16903 Grovewood Ave.

JOSEPH MODIC
315 E. 156th St.

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 69—PART III.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, MARCH 24TH, 1937

LETO XL — VOL. XL.

Louis Andolšek:

Zapuščina

Če bi se povesti dale kuhati, takole naprimer kakor suha klobasa, kaša ali ričet, bi rekel, da je bila tale povest že na pol mehka pred dobrim četrstoletjem.

Imela je vse lastnosti, katere spadajo k mični povesti, le repa ji je manjkalo. Ker pa nisem človek, da bi stikal za repi—kako bi—če vemo, da od časa do časa navaden smrtnik zgubi svojo lastno glavo, ter bi menda hodil brez nje, če bi ga kak do-bromušen samaritan ne opozoril, da je nepraktično matafiriti po svetu brez nje, in tako sem bil na to "storjo" že skoro pozabil.

Pa mi je usoda hotela, da mi je nedavno ongavi Martin, ali Tine, kakor smo ga klicali, prinesel še rep, tako da je sedaj ta beštija cela.

Tine je bil moj dobri in stari prijatelj. Saj bi vam lahko povedal njegovo družinsko ime, pa se bojim, da bi čitatelji ugi-bali po nepotrebnem, od kje je bil doma, če je bil tu rojen, je-li morda v sorodu vsaj v tretjem kolenu z Dobernichem, Nemaničem, Kozoglavom in podobnimi priimki, kakoršne najdemo med nami. Pa včasih hodi napak, če človeka štulimo vsled priimka tam, kamor ne spada, kar sem

nekoč sam doživel. Pred leti sem bil namreč zaposlen pri neki tvrdki, katera je imela trgovske zveze z nekim mojim rojakom. Pa je imel to slabo lastnost, da je bil netočen s plačili. Po tvrdkinem naročilu sem ga moral opozoriti, naj bi se bolj točno držal pogodbe. Kot korespondent, sem pod tvrdkino ime podpisal tudi svoje. Par dni pozneje je tvrdka prejela odgovor, v katerem se je rojak obregnil, pa ne na tvrdko, pač pa name, češ: Ti Lojze Andolšek pa kar tih bod; ti ne boš mene učil... ja, kdo pa si ti? Reva si, ki sama nič nima. Kaj ne veš, da je tvoj oče jemal njive v "štant" od mojega očeta itd.

Očividno je moral biti v njegovem kraju še kak Andolšek, in ker sta bila najina rojstna kraja vsaj 12 ur peš hoda narazen, ni kaj vrjetno, da bi bil moj pokojni oče jemal njive v "štant," in to tem manj, ker jih je sam oddajal.

Pa da se vrnem k povesti in mojemu staremu znancu Tinetu. Neke nedelje, proti koncu zadnje pomladi je bilo. Na vrtu sem sedel, ter študiral Blaznikovo pratiko, tisto saj veste s kosci in mlatiči. Sicer se več prav dobro ne spominjam, sem li hotel dognati kdaj bo prihodnji semenj v Žužemburku, ali pa na katerega bo padlo prihodnje novo leto. Spominjam pa

Gospod je vstal

Spet nova je pomlad.
Na plan iz tesnih sob!
Srce je polno nad,
zaprt je zime grob.

Premagana je smrt,
smehlja se v igred v svet.
Poklanja spet ji vrt,
za praznik ves svoj cvet.

Od mrtvih vstal je Krist,
čestit in zmagovit,
ko sončni žarek čist,
bleščeč ko rajski svit.

se, da me je predramila jata—cat birds jim pravimo, katere so se z vso ihto vrgle na mojo baš dozorevajočo češnjo.

Kaj bi se ne gital na te požeruhe. Na vso moč sem ploskal na roke, pa vse zastoj, še celo posmehovale so se mi z nekakšnimi mjav-mjav glasovi.

Pa sem šel po malo brizgalnico, katero sem si bil nalašč v to svrhu napravil iz bezga, in rečem vam, da je pomagalo, če sem takole dobro nameril, ter jim podkuril z dobrim brizgom. Vsaj tistih in za tisti dan ni bilo nazaj.

Veste, ni res, kar me je bil moj hudomušni sosed V. obrekel in trobil še naprej mojim sedom, da me je gledal skozi okno, ko sem si sezuval čevljev, in da sem istega zagnal na drevo, ter jih na ta način panal. Pa sem kasneje dognal, da mojega soseda isti dan sploh ni bilo doma. Moje ime in ugled je pa le trpelo, in dovolj posla sem imel, da sem to reč sosedom utajil. Ne, ne utajil, zanikal, sem hotel reči.

Pa se ti nenadoma ustavi pred hišo lep in "zglonean" avto novejšega kova—streamline jim menda pravijo. Iz njega se najprvo pokaže z srebrom okovana palica, za njo dobršen trebušček, kateri bi delal vso čast kakemu kovaču pive ali mesarju, za njim pa še glava, katero so dičili zlati naočniki.

Na prvi pogled se mi je oseba zdela, da mora biti kak uradnik višje sarže, ter sem jo v prvem hipu hotel že pobrisati za hišo, in od tam v gozd, če bi tako kazalo. V tej naglici sem si na hitroma sprašal vest, ter prišel do zaključka, da morda ne bo tako hudo, saj sem plačal pasjo in dohodninsko štibro, "fronke" tudi, za kak drugi naglavni greh, če sem ga imel, me pa tudi ne more kar takole obesiti, pa sem obstal.

Med tem se mi je nepoznani gospod naglo približal, mi že od daleč prožil roke z pozdravom: "Servus amice; najbrže me več ne poznaš?" "Nak," sem rekel, "če te Bog bolje ne pozna, se te bo branil v nebesa." Pa sva kmalu dognala, da je dečko, sedaj seveda že prileten, a še vedno fant od fare, moj stari znanec, s katerim sva pred dobrimi 30 leti skupno stanovala, ter preživela marsikako prijetno urico v New Yorku.

Moj znanec Tine ni imel staršev. Se reče, imel jih je, kajpada, le odmrli so mu, še ko je nosil prve hlačice.

V oskrbo ga je vzela teta Klara, že tedaj priletna vdova in brez lastnih otrok. Skrbno ga je vzgajala, negovala, ter prav po materinsko zanj skrbela, a zato nič manj strogo. Dečko se je razvijal, rasel v starosti in modrosti, po dovršenih

(Dalle na 2. strani)

ANTON BARTOL

1425 E. 55th St.

LOUIS CIMPERMAN

1115 Norwood Rd.

JOHN FILIPIČ

1048 E. 76th St.

JOHN GODNJAVEC

1011 E. 64th St.

J. KREČIČ

1054 E. 61st St.

J. LUPSINA

10201 Prince Ave.

LOUIS LAUTIZAR

1193 E. 60th St.

1195 E. 71st St.

LUDWIG METLIKA

1151 Addison Rd.

KARL MRAMOR

1140 E. 67th St.

ANTON MARTINCIČ

5919 Prosser Ave.

LOUIS J. PRINCE

1209 Norwood Rd.

ANTON PRIMC

985 Addison Rd.

JENNIE ZELE

1126 E. 68th St.

Narodni trgovski klub

ŽELI VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE VSEM SVOJIM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM

Priporočamo se vsem našim gospodinjam za nakup vsakovrstnih potrebščin za praznike. Imamo veliko zalogo na izbiro, da vam ni potreba hoditi k tujcu. Pri nas dobite vedno sveže in prvovrstno blago.

**NAJBOLJŠO MOKO
OREHE, ROZINE
MASLO, JAJCA IN MED**

Najbolj svežo, različno zelenjavo ter istotako raznovrstno sveže in prezervirano sadje, po najnižjih mogočih cenah.

Zahvaljujemo se vsem za dosedanje naklonjenost ter se priporočamo še za naprej.

Velikonočna voščila

Kdo se ne veseli teh velikonočnih dni! Kdo si ne želi veselih voščil od drugih, in kdo nima vsaj katerega prijatelja, ki mu stisne roko in mu ne narekuje: "Vesela Aleluja!"

Tudi trgovci, ne samo posamezni udje človeške družbe, imamo svoje številne prijatelje in odjemalce. Tudi tem smo dolžni izreči čestitke k veselemu času te tako pomembne dobe v letu.

Naše trgovsko podjetje ima dvojne vrste odjemalce: Trgovina ima stotero pionirskih družin, katere so se, nekatere že od početka, nad 33 let in se še poslužujejo našega podjetja pri nakupovanju pohištva in orodja v hišah, drugi se priglajajo na novo in poskušajo z nami trgovati. Vsem tem gre od naše strani v polni meri in v resnici iskrena zahvala iz srca!

V zavesti smo si, da smo našim odjemalcem postregli prav po domače tako, kakor more storiti le domač rojak svojemu rojaku.

Če se kateri naš odjemalec tako ne počuti, kakor je tu navedeno, naj se oglasi pri nas; mi hočemo, da bo v polni meri zadovoljen.

Lahko se pripeti brez naše vednosti, da ni kdo prepričan sam, da smo mu prodali najboljšo blago za najvrednejšo ceno kot bratu proda brat. Če je kdo, ki bi mislil drugače, naj se le oglasi pri nas, da ga zadovoljimo od naše strani, ker naše geslo je bilo in bo ostalo: "Postrežba, poštenost v pravih cenah in pa dobro blago"! To nam že mnogi javno priznavajo in hočemo ohraniti po spričevanju naših odjemalcev tak kredit tudi v bodoče. Pri nas se ni obetalo več kot se je moglo tudi spolniti. Ni se usiljevalo blaga pretirano! Mi smo ravnali tako, da še vedno lahko pričakujemo nazaj naše iste odjemalce, da ostanejo z nami v zadovoljstvu tudi v bodočnosti.

Zato smo si pa tudi svesti v tem, da bodo naša voščila vsem našim odjemalcem prijetna in da jih bodo sprejeli za taka kakor se besede glase. Bodite veseli vsi naši odjemalci v hišah, kjer se nahaja naše ali pri nas kupljeno pohištvo! Naj bo vam vesela Aleluja in tako tudi ves bodoči čas.

In drugi del našega podjetja si ravno tako šteje v dolžnost, da se spomnimo na vas, ki ste se obračali na nas kadarkoli poprej in osobito pa mislimo na one, katerim se nismo poprej izrekli sočutja, ko ste zgubili svoje drage izmed svojih družin. Čes celi rane in stari grobovi se polagoma zaraščujejo, četudi neradi pozabimo svojih, se vendar spomin nanje polagoma zgublja izpred naših oči. Sveži grobovi pa so pred nami še v živem spominu. Prav tako ste pred nami vsi vi, ki ste se obrnili na nas v času, ko je zadela vas težka in žalostna usoda.

Kakor smo navedli zgorej, da smo si v zavesti, da smo storili vse za vas, pošteno in iskreno, prav tako upamo, da smo storili svojo dolžnost v opremljenosti pogrebov do vas in do onih, katere ste nam poverili za primeren in dostojen pogreb.

Nikakor nočemo samim sebi ničesar pripisovati, vendar pa smo na svoje delo ponosni, kakor mora biti ponosen vsaki delavec na svoje delo, ali obrtnik na svoje podjetje.

Radi priznamo, da je čas nas prehitel, da nismo mogli z duhom časa naprej v tem, kar zahteva modernost prostorov naših dni. Temu vzrok je bila naša radodarnost, malo pa tudi depresija. Več kot stotisoč našega denarja je ostalo v rokah naših odjemalcev, ki niso mogli poravnati svojih obilgacij nam. Nikogar nismo naganjali, zavedali smo se, da dobra volja odjemalcev več velja kot vse drugo. V tem smo zaostali, da ni bil še naš pogrebni dom to, kar bi moral biti v modernosti, toda vse je urejeno, pogodba je podpisana in v tem času je že delo pričeto za moderniziranje pogrebne doma, kjer bo modernih prostorov za več pogrebov naenkrat v naši kapeli.

To smo omenili le mimogrede, ker si štejemo v dolžnost obvestiti naše prijatelje in odjemalce, da bodo vedeli, da ni bila naša nemarnost, pač pa da smo računali s časom, da smo bili zadržani, a ne po lastni nemarnosti, marveč po dobrotljivosti našega kredita našim odjemalcem. Radi tega tudi upamo, da smo s tem ohranili tudi zaupanje naših odjemalcev in da bodo vzeli naša voščila za velikonočne praznike z naznanili za dobre in vesele.

A. GRDINA IN SINOVI

Lastniki trgovine pohištva in pogrebne doma
1903—1937

Cleveland, Ohio.

ZAPUŠČINA

(Nadaljevanje s 1. strani)

višjih solah pa se je posvetil tipografskemu poklicu. Ko mu je bilo takole malo čez 20 let, je v svojem poklicu že dobival plačo kakor mi trije drugi, tako da smo mu kar malce zavidali. Bil pa je naš Tine zelo družaben dečko, dovipen in že po naravi vedno veselo razpoložen, ter vedno pripravljen za kak trik.

Imel je le to napako, da je bil zaljubljen v "pildke," pa ne take, ki so svetniškega izvora, ampak one vrste, ki so potrebne pri marjašanju.

Teta Klara, no, kako bi jo opisal? Visoka, pa suha ženska je bila. Obrazek ji je bil majhen, ter bolj podoben suhi hruški, oči globoko v jamicah, a žive in stroge, da je človek težko zdržal njen pogled dalje nego za par sekund, ne da bi se čutil krivega kakakega zločina.

Njen nos je bil prominentno dolg in ozek, ter je označeval njeno prirojeno strogost. Količko je imela še zob, tega seveda ne vem. Vem pa, da je imela vsaj enega v gornji čeljusti, ki pa ni bil zobček, ampak pravi pravcati zob, kateri je sam zase zahteval pravice na soncu, tako da ga teta Klara ni mogla zakriti z obema ustnicama.

Imela je tudi to dobro lastnost, da se ni prepirala ali besedila preko plotov s sosedomi. Nasprotno, z nikomur ni občevala, nikogar pustila v hišo, kvečjemu pismonošo, a še ta je moral na hišni zvonec pritisniti dvakrat prav na kratko, kakor bi pičila osa. Le na ta dogovorjeni signal je odprla.

Kajpak je teta Klara smatrala kvartanje, četudi samo za zabavo, za veliko pregreho, ter ni trpela, da bi se Tinetu priatelj zbirali pri njej.

Ob takih prilikah nas je na ne posebno diplomatičen način odslovila, Tineta pa stavila pod alternativo, da se ima ob 9. spraviti spat, ali pa si poiskati sam svoje stanovanje.

Ni mu preostajalo drugega, nego da se je poslužil zadnjega, in če hočemo biti odkriti, moramo priznati, da je to storil z veseljem. Ni pa hotel biti daleč stran od tete Klare, saj ga je siroto vzgojila, in morda ji le kako povrne, v slučaju bolezni, ali kako drugače.

Preko ceste, v eni newyorških ulic, nas je petorica samcev stanovala v ozadju enega nadstropja, ker so bile cene nižje, sprednje dve pa so bile še na razpolago. Tu smo neke sobote slovesno ustoličili znanca Tineta, in od tedaj smo jih ob sobotah nemoteno metali, brenkali kako zapeli, ter se po svoje zabavali do mile volje in časa.

Pa smo se včasih vrgli tudi v resne probleme, na primer o evoluciji, postanku vsega, centrofugaciji, Darwinovi teoriji, še posebej pa o ekonomiji. Kaj prav za prav znači ekonomija, za nas, brezskrbno mladež? Niheden izmed nas ni imel vseučiliške naobrazbe—kar se čitatelji moje povesti gotovo že uganili, zato se v prvoimenovalne probleme nismo spuščali pregloboko.

Pa me je prijatelj Tine pozval, naj jaz, bolj ta brihtnih razlozim, kaj razumem pod označilom "Ekonomija."

Pa sem dejal, sem rekel, da je menda to, če človek nekaj prihrani od tistega, kar je zaslužil, ali če kmet proda par volov, katere je doma zredil.

"Nak," je dejal prijatelj Tine. "Deloma imaš prav, ampak samo deloma. Ekonomija znači v bistvu, da obdržiš dohodke, obenem pa zmanjšaš izdatke. Spominjam se," je nadaljeval Tine, "mojega očeta, ko je pravil moji materi, da so na njegovem domu včasih pridelali do 30 mernikov orehov. Orehi v luščinah so takrat imeli ceno 30 krajcarjev za kilogram, orehovo jedro pa se je prodajalo po

70 krajcarjev kilo. Če vemo, da tehta luščina in jedro nekako enako, sledi iz tega, da se je dalo zaslužiti po 10 krajcarjev, če se je orehe strlo, ter le jedro postavila naprodaj. Ko je moj oče," je nadaljeval Tine, "prišel na to idejo, je naročil ženi, naj gre po vasi in povabi vse stare in brezzobe ženske ob večerih na trenje orehov.

"Pa zakaj brezzobe, je ugovarjala mati, kdo naj posluša te klepetulje cel večer?"

"Ja, ja, je dejal oče, klepetale bodo res, ampak orehi bodo varni, ker jih brez zob ne morejo žvečiti, med tem ko bi mlade frklje sproti pozobale natrte orehe."

Vsi smo morali priznati, da je bila Tinetova ekonomska teorija bolj nego nas ostalih.

Ti naši sestanki so se redno nadaljevali vsako soboto. Redno smo bili Tinetovi gosti, in ker je bil dečko petičen in dobrohoten gost, je redno preskrbel kaj za po grlu in prigrizku.

Malo smo slutili, da nas je teta Klara redno opazovala iz nasprotnih hiše, dokler ni neke sobote, takole okrog polnoči, pokukal v naš sanktuarij policist, ter nas opozoril, da se sosedje pritožujejo nad našim kajlenjem nočnega miru. Policist sam je bil malo preko naših let, ter je menda kar čutil, da bi bilo prijetnejše ostati kar meč nami. Ampak služba je služba. Po par požirkih se je odstranil, mi pa smo nadaljevali z marjašanjem.

In kadar je naš Tine napravil "berača" z asom, devetico in osmico iste barve kljub temu da smo mu dali kontro, supro in re, tedaj bi ga morali videti.

"Fantje," je dejal, "sto flaš vina na mizo."

Prihodnjo soboto se je ob nekako istem času pojavil zopet policist, le da ni bil isti nego prejšnjo soboto. Mrk je bil, ter se ni hotel poslužiti ponujenega okrepčila. Odšel je, ter nas resno posvaril, da nas spravi v nepriliko, če ne gremo lepo spat.

Pa ga je naš Tine prijel za rokav, češ, v lastnem stanovanju smo, protektrirani po konstituciji, glasom katere je vsak človek v tej deželi upravičen do zasledovanja srčice in zadovoljnosti itd.

Mladina, kaj bi jih poslušal, si je mislil menda policist, ter mirno odšel.

Ko se je zadeva nekoliko ublažila, pride eden naših kolegov iz sprednje sobe ter nam sporoči, da je videl med zavesima obraz tete Klare iz nasprotno ceste. Kaj če nas ona ovaja policiji?

"Ne, ne," je menil Tine, "tako zločasta pa moja teta Klara ni."

Pa vseeno jo je šel prihodnji večer obiskat, ter slučajno našel na mizi med drugimi plačilnimi listi telefonski račun, med katerimi je bila označena tudi policijska številka.

To pa je bilo Tinetu dovolj, zakaj tako podlo jo vendar ni smatral, da bi ovajala lastnega vnuka.

Res, maščevanje ni lepa reč, naša slabost je, da se jo včasih poslužimo. Ker pa naš Tine ni bil svetnik, si je mislil, da je na podlagi tetinih dejanj upravičen na majhno osveto.

Njen samotarski značaj mu je bil znan. Kaj lažjega, nego da jo prisili občeovati z ljudmi, pa če so ji po volji ali ne.

Prebrskal je stare magazine, mesečnike, tednike, nakupil nekaj novih, iz vseh pa je izrezal oglase, v katerih se je priporočalo razne pomade, mazila za rast las in proti izpadanju istih, mišja in podganska sredstva za strupil, izlečki proti nervoznosti, nespanju, hudih sanj itd. Vse to se pošlje na zahtevo za preskušnjo zastoj.

Pa je Tine izrezal te oglase, jih opremil z naslovom tete Klare ter jih naslednji dan odposlal po pošti.

Pa so v naslednjih par dneh pričeli prihajati na naslov tete Klare zavojčki, ob 8. uri zjutraj ob 10., 12., 1. popoldne, 2. in tako dalje. Teta Klara si ni vedela pojasniti. Branila se je pošiljatev, češ, ničesar nisem naročila. Poštni sel je samo skomignil z ramami, češ, vaš naslov je na zavojcu, in moja dolžnost je da ga izročim.

Ampak špas se je šele pričel. Tine je doznal iz novejših magazinov, da gotove trdke oglašajo izdelke družinske važnosti ter jih stavijo občinstvu brezplačno na eden do trimesečno poskušnjo. Če vam predmeti ne ugajajo, jih po enem ali dveh mesecih lahko vrnete, brez vseh stroškov. Pa je maščevalec Tine te oglase izrezoval dnevno in jih opremil z naslovom tete Klare.

Od tedaj so se vozniki kar vrstili pred stanovanjem tete Klare. Ta je pripeljal zavoj bišketov za kucke, drugi je čakal, da razloži pralni stroj, tretji električni gladilnik, četrti otroški voziček, peti skladalno kopalnico, šesti vrečo umetnega gnoja itd.

Pa je teta Klara vila roke proti nebu, vzdihovala, nosila nezaželjeno robo v klet, a ko je bila i ta polna te ropotije, jo puščala po veži tako, da se ni mogla nikamor več ganiti.

Ko je bilo teti Klari i tega dovolj, je nekega lepega dneva izginila. Naravno, da je po tem dogodku Tineta pekla vest, češ, pretiral sem, in morda le preveč zagrenil življenje moji hudi, a vendar le dobri teti.

Kako olajšan se je čutil, k je po dveh letih le prejel pismo od tete Klare, da je še živa in zdrava, in na farmi v New Jersey, pri svoji sestri.

"Tekom naslednjih par let," mi je pravil Tine, "sva si s teto še izmenjala par pisem, potem pa je utihnila."

Tine se je zamislil, globoko sopes in molčal. Razumel ser njegovo psihološko razpoloženje, ga pustil nekaj časa samega, mu končno prinesel nekaj istih medicin, ki človeka spravijo v ravnotežje, ter ga pozval, naj mi pove, kako je zaključil zadevo s teto Klaro.

"Kako sem zaključil jaz? ... Ne, nisem zaključil jaz, teta Klara je zaključila.

"Če že hočeš, pa ti povem i konec," je nejevoljno nadaljeval Tine.

"Par let po zadnjem pismu tete Klare, ko nisem več prejel od nje odgovora na moja pisma, se je nekega dne pojavil v moji pisarni neki gospod, ter se mi predstavil kot odvetnik in upravitelj zapuščine moje tete Klare.

"Vaša teta," je dejal odvetnik, "je zapustila vsoto 25 tisoč dolarjev v gotovini, ter označila vas kot edinega dediča celokupnega premoženja, ker baje ni nima drugih sorodnikov, niti v tej niti v oni deželi, kjer je bila rojena."

"By golly," je dejal Tine, "potem sem jaz takorekoč zadnji Mehikanec naše rodovine. In kdo bi si mislil, gospod odvetnik, da je moja teta sploh imela kak denar. Vedno sem mislil, da je živela le na borni pokojnini po svojem možu."

"Počasi, počasi," ga je opomnil odvetnik. "Kdo pa vam je rekel, da dobite vi 25 tisočakov? Tu-le je prepis oporoke. Hočete čitati? No prav, bom pa jaz. Gotovina v znesku 25 tisoč gre dobrodelnim zavodom, v svrhu odprave kvartirskih kart in izboljšanju nočnega, cestnega in hišnega miru preostanek v premičnini, kakor: krtače, pomade, mazila, mišnice, pralniki, peči, likalniki, vreča umetnega gnoja, in vsa podobna šara, katero mi je moj dobrodušni nečak brezplačno naklonil, pa vračam z obrestmi nečaku Tinetu."

Komentar? Ubogi Tine! Slabe odvetnike si imel. Pika.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
ŽELI VSEM ODJEMALCEM

in se toplo priporoča

Kremzar Furniture

6806 St. Clair Ave.

ENdicott 2252

Joseph Kremzar, lastnik
John Cesnik, zastopnik

Odprto zvečer

Vesele velikonočne praznike želi

JOHN MAVSAR

SLOVENSKI GROCERIST in MESAR

23751 St. Clair Ave.

Najboljše sveže in prekajeno meso ter vsa grocerija po nizkih cenah.

FRANK A. GREDENCE

SLOVENSKA BRIVNICA

6124 St. Clair Ave.

želi svojim klientom in prijateljem vesele velikonočne praznike.

Priporoča se za naklonjenost tudi v bodoče.

NAZNANILO

Centenemu občinstvu naznanjam, da sem se preselil na večji in bolj moderen prostor, na 1126 E. 61st St., poleg slovenske cerkve.

Se toplo priporočam za čiščenje moških in ženskih oblek in klobukov. Veselo Alelujo vsem skupaj!

A. STRBENK

1126 E. 61st St.

Vesele velikonočne praznike vam želi

ANTON MAROLT GOSTILNA

1128 E. 71st St.

Najfinejši legalni likerji, dobra vina, 6% pivo in prigrizek.

Se toplo priporočamo.

NEW YORK DRY CLEANING

6120 Glass Ave.

ČISTILNICA OBLEK

FRANK TEKAVEC, lastnik

Prinesite svojo obleko k nam, da vam jo zlikamo in čistimo za praznike. Vesele velikonočne praznike želim vsem skupaj.

JERMAN'S CAFE

3840 St. Clair Ave.

Najfinejše 6% pivo, vino in žganje.

Se priporočamo in želimo vesele velikonočne praznike vsem skupaj.

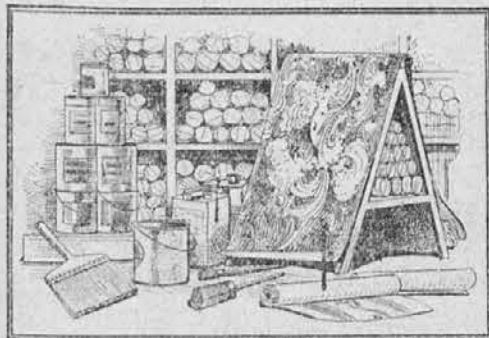
Vesele velikonočne praznike želi vsem odjemalcem

CHARLES PERKO

1423 E. 55th St.

SLOVENSKA MESNICA

Se toplo priporoča za nakup vsakovrstnega svežega in doma posušenega mesa za praznike. Vse po jako zmernih cenah.

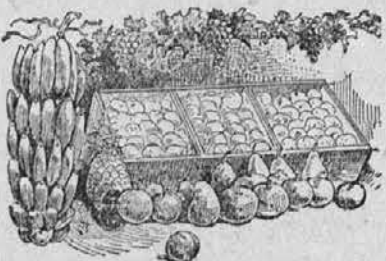
JACK BONČA6105
St. Clair Ave.TRGOVINA S
STENSKIM
PAPIRJEM

Sedaj je čas, da prenovite trgovine in sobe.

V zalogi imamo vsake vrste papir, naredimo dobro delo po nizki ceni.

Se toplo priporočamo in želimo
vesele velikonočne praznike.**SPEH
GROCERIJ**

1100 E. 63d St.

Pazite na cene, ki vam jih nudimo
vsak petek in soboto.Se toplo priporočamo in želimo vsem
odjemalcem vesele velikonočne praznike.VESELE VELIKONOČNE
PRAZNIKE
ŽELIMO VSEM ROJAKOM**LOUIS FERFOLIA**

SLOVENSKI POGREBNIK

3515 E. 81st St.

Michigan 7420

Dnevna in nočna postrežba

SLOVENSKA MANUFAKTURNA
TRGOVINA**ANTON GUBANC**
16725 Waterloo Rd.Želi vsem odjemalcem in prijateljem
vesele velikonočne praznike.Velika izbira moškega, ženskega in
otroškega perila. Ženske in otroške zgor-
nje obleke, posteljnih pregrinj in oken-
skih zaves. Blago na yard najmoder-
nejše barve. Dobili smo spomladanske
vzorce po najnovšem kroju.Ne hodite v mesto predno se ne pre-
pričate pri nas o ceni in kvaliteti. Prihra-
nili si boste veliko denarja in dragega
časa.

LASTNIKI SLOVENSKEGA PODJETJA

BLISS RD. COAL CO.Želijo vsem svojim odjemalcem in prijateljem
vesele velikonočne praznike.Najboljši premog za vašo hišo.
Najnižje cene za dober premog.
Zaupajte kupčijo vašemu rojaku.
Na uslugo smo vam, pokličite nas.

22290 St. Clair Ave.

KENmore 0808

Nerazumljivosti iz Španije

Kakor vsakdo, ki še ni bil tam, sem Španijo docela razumel vse do prvega premraženega jutra v Pireneji, ko sem drhtel za sa-
jestimi okni polzevega vlaka in
gledal na eni strani beraške, dre-
majče zalive, kamor je s pr-
vim pogledi udarjalo morje, na
drugi strani pa gole, premogaste
ekale gorovja, ki loči Španijo od
Evrope, od njenega življenja in
njenega razumevanja. Tedaj se
je začlo nerazumljivo, s tistim
jutrom je ostala v Evropi in v
preteklosti vsa modrost, s kate-
ro sem se pripravil na vstop.

Bral sem tiho poprej nemške
pesnice, ki so tam našle vse svo-
je ideale: oranže, hastanjete,
mantilje, caballose s širokimi,
svilenimi klobuki in opetljani-
mi kitarami pod alhamberskimi
okni in ob Guadaluquiru, pozla-
čene torere, ki imajo plemenito
dušo, kakor da niso nikdar bili
kravarski hlapci, sploh pesnice,
in pisatelje, ki so odkrili Španijo
kot zemljo sonca, katedral in
ljubezni z nekaterimi posinov-
ljenci Don Kihota in Čida Cam-
peadorja.

Bral sem španske zgodbe An-
dersena Nexoja, ki je po Anda-
luziji prodajal baltsko megle-
nost; odkrival je ljudi, ki vam
mimogrede podare vse, kar ima-
jo, celo plašč, ker vedo, da ga ne
boste vzeli, kakor da se po špan-
skih počasnih železnica vozijo
sami sveti Martini, ki diše po
socializmu. V vsaki stari Sevil-
ljanki, ki obiskuje cerkve ob
Paseo de los Reyes in doma redi
mačke, je zaslužil junakinjo, po-
dobno njegovim domačim moža-
čam, ki ob Sundu čistijo slanke
... Zdelo se mi je, da je prav

za prav nekaj groznega, biti fi-
lozofski severnjak pred nizkimi
gostilnami v La Manchi ali pred
tobačnimi tovarnami v Sevilli.
Kljub temu sem Nexoju verjel,
saj je vendar pomagal razmeta-
vati Španijo.

Do podrobnosti sem poznal so-
cialistične horoskope najmoder-
nejšega literarnega izvedenca za
Španijo, Ilje Ehrenburga. Ta je
izkušen skoraj tako kakor Ho-
mer: kakor je Homer na vsem
svojem zemskem, podzemskem
in nadzemskem svetu našel bo-
gove, ki so se preutelesali ter
dame, ki so govorile po saten-
sko, tako je tudi tovariš Ilja od-
kril zmeraj do obupne dolgočas-
nosti iste prvine življenja med
komsomolci v Kuzneku in ob
Donu, v življenju svojih pip, ki
jih zbira kakor degeneriran by-
ronski lord v paviških pred-
mestnih hoteličkih z opolzkimi
tlemi in z opolzkimi dušami in v
vegasti, zadušni meseni zgodo-
vini barcelonskega Barria Chi-
na. V Španiji kakor drugod po
svetu si je ta literarni večni Jud
olajšal gledanje in delo s temi,
da si je v Barceloni Bilbau, Ma-
dridu in Sevilli poiskal prvi lo-
kanski Montmartre ter pisal tam
človeške zgodbe po receptih pri-
seljenih strokovnih tajnikov. Za
motive so mu služili izrezki iz
"Mundo shero" in iz življenja,
iz katerega je pa čisto prepro-
sto in z nekako rabinsko suver-
nostjo čital vse realnosti, ki bi
jih bilo neprijetno pisati. To je
star recept, po njem je mogoče
ustvarjati, tako zvana nazorno
čista in progresivno pregledna
objektivna dela trajne vrednosti.
Literarna racionalnost moj-

stra Ehrenburga vsebuje mar-
nikaj pametnega po čemer je
mogoče zasloveti, če piše kdo
knjige tako kakor se vidi fingi-
rano knjigovodstvo. Toda tudi
njegova modrost neha pri prvem
koraku v Španijo. Pri vsem spo-
štovanju, ki ga uživa njegovo
spekulativno literarno knjigo-
vodstvo moram priznati, da me
je pustilo v Španijo na cedilu.

Kakor mi je bila nerazumlji-
va prvo jutro ob vstopu, tako je
ostala še naprej.
Drugič sem stopil na polotok
v megli, ki se pari nad močvara-
mi riževih nasadov v Albuferi
pri Valenciji. Tisti vstop je bil
docela nešpanski; ni bilo videti
niti pusti gorovij, ki spominja-
jo na romane Pia Baroja, mar-
več sama megla, iz katere so
skakali bliski kakor požrešne
ribe in spleтали aluminijasti valj
Zeppelina, ki je bežal iz neviht
nad polotokom v Evropo. Tretjič
smo ležli v svinčenem juljskem
poldnem pred Gibraltarjem in
iskali nad obalo žakanasto zi-
dovje ladika in beli stolp sevilj-
ske Giralde. Od tam je videti,
kakor da je španska zemlja v ju-
žnem ognju zlepljena z nebom:
vse je majhno, ravno, oddaljeno
žareče, nje oblike se izgubljajo v
belem obzorju, edino gibraltar-
ske ploščadi opozarjajo mornar-
je, da sta ogenj in nevarnost čis-
to blizu.

Vstopil sem v Španijo še na
dveh ali treh krajih: pod razkla-
nimi stopnicami Sierre Nevade
pri Malagi, pred palmovimi dre-
voredi v Alicantu, v malih gne-
zdih na jugu, kjer je zvečer sli-
šati že arabsko brnenje kitar in
previjanje človeških glasov.
Zadnji vstop je bil v rdečem in
sinjem mestu sredi bananovih

(Dalle na 4. strani)

MI SMO MI!

• Točimo izvrstno pivo in vino.

Ni treba misliti, da imate samo na St. Clairju dobro
pijačo. Kaj pa, če bi jo prišli St. Clairčani pokusit
enkrat k nam v Newburg? Dobro vas bomo "potretali,"
prav zares.

Prijazno se priporočam domačim in zunanjim
gostom, da me obiščejo ob praznikih in tudi drugokrat.
Voščim vsem skupaj vesele velikonočne praznike.

FRANK KUŽNIK

3525 E. 81st St.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem
in prijateljem želi**JOSEPH KERN**

Vogal E. 156th St. in Arcade Ave.

GASOLINSKA POSTAJA

"Sunoco" gas in olje. — Namažemo in pregledamo vaš
avtomobil po najnižjih cenah.**LED**Dovajamo led, vsako količino, in postrežemo točno in
hitro pri lastni postaji.

Veselo alelujo vsem gostom in prijateljem želi

GROVEWOOD TAVERN

Lastnik MIKE VRANEŽA

17105 Grovewood Ave.

SLOVENSKA RESTAVRACIJA

Najboljša domača kuhinja. — Najfinejši legalni likerji,
pristna vina in najboljšo pivo. Domača in hitra postrežba.Vesele velikonočne praznike vsem gostom in prijateljem
želita**MR. ALBIN in MRS. MILKA FILIPIC**
513 E. 152d St.

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

Najfinejša kuhinja, pristni legalni likerji in vina ter
najboljšo pivo. Vedno vesela družba mnogih prijateljev.

PRISTNA KAPLJICA OHIJSKO VINO

Postavite na mizo za velikonočne praznike najboljšo
kapljico. Dobite jo na sode ali galone in manj pri**MRS. F. MARINCIC**

WINERY

15012 Sylvia Ave.

Veselo alelujo vsem odjemalcem, gostom in prijateljem.

30 let v obrti barvanja in dekoriranja

Ob tem času se najlepše zahvalim onim odjemalcem,
kateri so me podpirali zadnjih 30 let. Novim odjemalcem
se pa priporočam za zanesljivo postrežbo in prvovrstnim
delom.

Ako vaša hiša potrebuje barvanja, zunaj ali znotraj,
pokličite za mojo ocenitev. Točna postrežba, prvovrstno
delo in zmerna cena.

A. PLUTHNAPISI :—: DEKORACIJA
barvar in dekorator21101 Recher Ave., Euclid, O. KENmore 3934-R
Vesele velikonočne praznike želim vsem.Vesele velikonočne praznike vsem klientom in
klijentinjam želim**SANABOR**

BARBER and BEAUTY PARLOR

15801 Waterloo Rd.

Cenjenim rojakom in rojakinjam se toplo priporoča.

Najlepši okras za vašo kuhinjo za veliko noč

See the Proof here!
NEW "SUPER-DUTY" FRIGIDAIRE
WITH THE METER-MISER
Cuts Current Cost Amazingly!

Daje čudovito
novo popolnost**V VSEH 5
BAZIČNIH POSTREŽBAH**

za izdelavo ledu doma

1. VEČJA ZMOŽNOST LEDU
Konec pomanjkanja ledu!
2. VEČJA PROSTORNINA
Nova notranjost na devet načinov!
3. VEČJA ZMOŽNOST PROTEKCIJE
Obdrži živila varneje, svežeje in dlje.
4. VEČJA ZANESLJIVOST
5 letni protekcijski načrt, za katerim je
General Motors.
5. VEČJA ZMOŽNOST PRIHRANKA

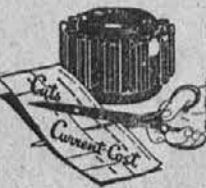
Samo Frigidaire ima

Meter-Miser
ki zniža električne stroške
do 50%!

Najbolj enostaven mehani-
zem za zamrzovanje. Da naj-
boljšo postrežbo s čudovitimi prihranki. Oglejte si
dokaz o tem.

Kupite samo na dokazu o najvišji dolžnosti ... TER PRIHRANITE DENAR LETA IN LETA!

Nekatere ledenice vam dajo del te postrežbene zmoglosti, ki
jo rabite. Toda Frigidaire vam da DOKAZ o vseh 5 bazičnih
postrežbah. To je najvišja
dolžnost. Bodite previdni!
Kupujte samo na dokazih.
Brez vidnega dokaza o vseh

Mandel Hardware

15704 Waterloo Rd.

KENmore 1282

Vesele velikonočne praznike vsem skupaj!

FRANK AŽMAN

SLOVENSKA
MESNICA
6501 St. Clair Ave.
Tel. ENdicott 0347

Ako želite imeti za praznike fino, doma posušeno meso kot šunke, klobase ter razno sveže meso in perutnino, pridite k nam.

Se priporočam in želim vsem skupaj
vesele velikonočne praznike.

Vesele velikonočne praznike vsem klijentom,
prijateljem in znancem želi

FRANK POJE in SIN

SLOVENSKI KROJAČ in ČISTILEC OBLEK

631 E. 185th St. Tel. KENmore 4720

TEXACO SERVICE STATION

CHAS. WICK in SIN

Neff Rd. in E. 185th St.

Najboljši gas in olje za vaš avtomobil
v mrzlem vremenu.

Pregledamo in namažemo vam avtomobil po
najnižjih cenah. — Delo garantirano.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem
in prijateljem.

Vesele velikonočne praznike in obilo prirhov vam želi

JOHN TRČEK

Konfekcijska trgovina:

Postaja za žejne:

15508 Holmes Ave.
Tel. LIBerty 9876

Pivo, ale in razna vina
15506 Holmes Ave.

Se toplo priporoča za nakup in obisk.

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

GEO. TUREK

16011 Waterloo Rd.

želi vsem gostom, prijateljem in društvenim članom
vesele velikonočne praznike.

Najfinejša legalna kapljica. Likerji, vino, pivo in druge
pijave. — Udobne dvorane za svatbe, društvene seje
in surprise party.

FRANK GREBENC

1297 E. 55th St.

GOSTILNA

Vsakovrstno žganje, 6% pivo in vino.

Se toplo priporočam ter želim vesele velikonočne
praznike vsem skupaj.

JOSEPH IVANČIČ

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA
ter
BEER PARLOR
618 E. 200th St.

Najfinejše šunke, prekajeno in sveže meso.
Vsa grocerija in najfinejše pivo in prigrizek.
Veselo alelujo vsem odjemalcem, gostom in prijateljem.

Nerazumljivosti iz Španije

(Nadaljevanje z 3. strani)

zajev in srkapičev pod pasantnimi oblaki, iz katerih moli soliterna kopa ognjenika Tejide na Teneriffi.

Poslednji nisem v Španiji kljub gledanju, razmišljanju in srečavanju ljudi, krajev, samotnih spomenikov in iger nič modrejše od prvič.

Naj povem dve ali tri zgodbe, da se ne bi zdelo, da opravičujem svojo popotniško neboljnost in delam krivico tistim ki so vse razumeli...

Črna Marija na Montserratu

Andreu Nin je danes, kakor berem pogosto, precejšen človek v katalonski vladi, pri vodstvu trockistične barcelonske P. O. U. M. in Zveze proletarskih bratov.

Tisto jutro pred poldrugim letom, ko smo drveli skozi nasade plemenitih lešnikov in prvih zorečih breskev, ki leže po planjavah med Barcelono in Lerido, ni bilo na zunanji nič drugega kakor zelo informativen katalonski publicist, okrog katerega je vedlo dokaj eksotičnega voja: poročen je bil z neko čistokrvno Natašo od Volge, zanimal se je za usodo malih evropskih narodov in kar je glavno, bil pred časom večletni osebni tajnik Trockega, preden so v Rusiji njemu in Ninu nasvetovali, naj se izprehodita po Evropi.

Andreu Nin je odšel v Barcelono in je tam počasi izdal prevode Leva Tolstega, Marksa in vodil literarno gibanje za svetovno revolucijo. Ker so Katalonci šaljivi ljudje, jih je Nin zabaval. In ker ima katalonsčina kakor vsi romanski jeziki še člen, je bivši tajnik Trockega hote ali ne hote nosil ime Le-Nin, Lenin, kar ni bilo v skladu z njegovo trockistično preteklostjo.

Vse te označbe so prav za prav samo zasebnega pomena zlasti v tej zgodbi in služijo samo v to, da bo zgodba nerazumljivejša.

Montserrat pa je, kakor pravijo, srce Katalonije in Španije. Ena najbolj čudnih gora v Evropi. Sredi ravni, ki se širi od katalonske obale proti Aragonu in Kastiliji, sredi polja in nasadov, ki jih režejo suhe struge, sredi pinijevih gozdov, izpod katerih proseva bela in rdeča prst, prepletena s plehkimi sencami, rase iz tal deset kilometrov dolg hrbet granitnih in portivnih sklavov. V vznožju ga pokriva goščava južnega drevja in brezimnega, dišečega grmovja. Proti vrhu, kjer se skalovje bliža oblakom, postaja podobno nekakim ogledalom, posivelim cerkvenim stožcem, svežnju orjaških, okamenelih špargljev ali procesiji izgubljenih orjakov, zakrinkanih s sivimi kapucami. Kjer se kamen naguba, pleza po otokih navzgor zelenje, podobno zaletelim željam, sicer pa so vrhovi do gladkega izprani po tisoletnih deževjih.

Ta gora spada med tiste neložne vzpetine zemlje, ki so osamljene in nimajo nič zveze z gorovji. Na njih ni prostora za drugo kakor za puščavnik in čudeže.

Nekje pod stotinami granitnih stebrov je bilo prostora za nekaj golobjih gnezd. Tam so se pred tisoč leti zaključevali v stene puščavniki, ki so bili kakor vrhovi zemlje radi blizu oblakov in v nekaj sto letih izdolbili prostora za veliko cerkev in samostan. Poiskali so si votlin po vrhovih in v kamen, ki doma kljubuje dinamičnim napadom, izklesali milje steza, križevih in roženskih potov po grebenu, izdolbili desetine svetišč in kapel in majhnih ograjencev, kjer so živele montserratske rože in kuščarji. Ustvarili so tam majhno nadzemsko kraljestvo, v katerem so čuvali pravljico o svetem Gralu in templju Motsalvatu.

Nad goro, nad pravljicami, nad trdnjavami, nad vojskami, kugami, boleznimi in sanjami katalonskega naroda po planjavah in obalah pa je bdela vse do zadnjega v cerkvi La Moreneta,

črna Madona z Montserata, oblečena v svilo, dragulje in ljubezen katalonskega naroda. Časi okrog gore so tekli in se spreminjali. Lujski promet je v sedanjem stoletju naskočil Galovo goro in svetišče z avtomobilskimi cestami, vzpenjačami in mednarodnimi jedilnimi listi, množice poletnih turistov so se trudile, da bi razčarale skalovje in mitiko Morenete, ki je še zmeraj ostala srce Katalonije — temna, zvišena, z bisernimi očmi, kakršne imajo Marije v obmorskih svetiščih. In Katalonci so romali k njej nespremenljivo. Od tedaj, ko so menihi izdolbili prvo stezo do svetišča, ki so ga obletali orli do danes, ko ob montserratskih obalah brne vozovi vzpenjač. Tisoč let so nosili na goro listo, kar nosijo romarji v vsa svetišča: prošnje, revščino in zahvale.

Tako je bilo vse čase in tako je bilo tudi tisto jutro pred poldrugim letom, ko mi je Andreu Nin pripovedoval po divjih ovinkih črne ceste na to goro, kakšna bo usoda narodnih manjšin v Evropi, koliko milijonov prišlo Kataloniji lešniki, pred katerimi kapelicami na Montserratu je molil Kolomb, preden je odjadril v Indijo in kje je iskal Rihard Wagner fantazij za Parsifala.

Vedel je o sveti katalonski gori veliko več, kakor bi mu po njegovi preteklosti prisodil. In čudno in v tem zaupniku svetovne revolucije nisem mogel zaslediti niti nič zasmeha, ko je odgovarjal na vprašanja podložnih žena v črnih naglavnih mantilih in z molki v rokah.

Mednarodna nosiljoča družba, ki je padla tisti dan na Montserrat kakor jata vran, je

vzbujala čuden vtis med tihimi, šepetajočimi romarji, ki so hiteli po svetih stezah od votline do votline, od svetišča do svetišča. Ko so se evropski literarni popotniki prepričali o samostanskih raki, zgodovinskih zanimivostih in vinu, so šli pogledat še čudovito baročno svetišče.

Nin je šel tudi v cerkev in niti ostal pri vratih, kakor bi se bilo spodobilo. Ne povedal mi je celo, da je do črne Marije Montserratske, ki sedi na tronu sredi katalonskih svetnikov, mogoče priti prav blizu.

Prav od blizu je tisti kip ena najčudovitejših svetih podob v Evropi. V črnem obrazu so žive oči, ki gledajo ne na ljudi, ki se vijejo v njenem vznožju, marveč nekam v daljavo, kakor čez morje. La Moreneta je nagnjena na prestolu nazaj in ima v celoti tisto nepomenljivo vladajočo držo, kakor vse prastare Marije po katalonskih cerkvah. Jezus ji sedi na kolenih in drži v rokah simbol španske zemlje: osov storž.

Romarji so neprestano lezli med tihim šepetanjem v prostor za oltarjem in stopali tik do Marije na prestolu, ji poljubljali obleko, roke in ustnice, kakor e pač navada med otroki in mamerami. Cerkev je bila v svojem pozlačenem, stoletnem mraku prazna, toda iz teme so se porajali zmeraj novi, skrušeni ljudje, kakor da stopajo s počne-lik slik.

Za romarji smo prišli mi; zdelo se je, da je vsako od teh svobodnjaških duhov v zadregi zaradi take bližine svete podobe.

Andreu Nin je stal ves čas pred podbo in opazoval natančno, kako se premikajo ljudje mimo slike. Tisti ki smo ga po-

(Dalje na 5. strani)

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

VSEM

ODJEMALCEM IN PIVCEM

ERIN BREW

in

OLD SHAY ALE

želi

Drenik's Distributor

23776 St. Clair Ave.

KENmore 2739

KENmore 2430

Postrežite družini in prijateljem ob praznikih z najboljšim vinom, ki ga dobite na kvorte, galone ali pa sode po zmerni ceni pri

ANTON KOROŠEC in SIN

BONDED WINERY

1063 Addison Rd.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem
in prijateljem.

Veselo alelujo vsem gostom in prijateljem želi

PAULICH CAFE

5238 St. Clair Ave.

Fino 6% pivo, žganje, vino in dober prigrizek.

Se toplo priporočamo za poset naših lepih prostorov.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem ter
znancem in prijateljem tukaj in v stari domovini želita

MR. in MRS. LOUIS ZDEŠAR

687 E. 200th St.

Velika zaloga železnine, pralnih strojev, električnih
ledenic in kuhinjskih peči.

Ako želite dobro postrežbo, oglasite se pri

PLESEC GAS STATION

vogal Waterloo Rd. in E. 169th St.

BATTERY SERVICE in MAZANJE AVTOMOBILOV

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem
in prijateljem.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem in
prijateljem želita

MR in MRS. ANTON JERMAN

663 E. 160th St.

Kupite vse potrebščine, moko, rozine, orehe ter vso
grocerijo v naši trgovini v zagotovitvi dobre postrežbe,
po najnižjih cenah.

RAZVESELITE VAŠE MALČKE—KUPITE PRI NAS
Velikonočne košarice, jajčka in slaščice. — Najfinejše
in vedno sveže pecivo. — Tisočere stvari,
ki razvesele vsakogar.

MRS. JOHN BRUSS

775 E. 185th St.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem in
prijateljem.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem
in prijateljem želi

FRANK KRAMER

15454 Calcutta Ave.

Slovenska grocerija in mesnica najboljšega blaga
po najnižjih cenah.

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

JOHN SRAKAR

449 E. 157th St.

Najfinejši legalni likerji, vina in najboljše pivo.

Vesele velikonočne praznike vsem gostom in prijateljem.

GASOLINSKA POSTAJA — MOBILGAS in MOBILOIL

JOHN PAULIN

lastnik

vogal E. 152d St. in Waterloo Rd.

Namažemo vam avtomobil po najnižjih cenah.

Postrežba hitra in točna.

Veselo alelujo vsem odjemalcem in prijateljem.

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem želi

GROVEWOOD CREAMERY & BAKERY

MARIE HABJAN, lastnica

Najfinejše in vedno sveže pecivo, kruh in mleko.

Vesele velikonočne praznike želita vsem

MR. in MRS. FRANK SKUFCA

GOSTILNA

4017 St. Clair Ave.

Pri nas dobite vedno dobro 6% pivo, vino ter dober prigrizek.

Se toplo priporočava, da nas obiščete.

OBLEKE

dobite pri nas, narejene po vaši meri.
Čisto volneno blago.

CHARLES ROGEL

6526 St. Clair Ave.

KROJAČNICA in CISTILNICA OBLEK

Želim vesele velikonočne praznike vsem skupaj!

MRS. AGNES SMOLE

BEER PARLOR

6101 St. Clair Ave.

Pri nas dobite dobro pijačo in fin prigrizek.

Se priporočam za obisk ter želim vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem in prijateljem.

PETER MUKAVEC

Izvrstno 6% pivo, vino, cigare in cigarete.

Se priporočam in želim vsem rojakom vesele velikonočne praznike.

1231 E. 61st St.

Vesele velikonočne praznike želi vsem odjemalcem in prijateljem

ANTON OGRINC

SLOVENSKA MESNICA

6414 St. Clair Ave.

ENDicott 3716

GODINA'S VEGETABLE & FRUIT MARKET

416 E. 156th St.

želi vsem odjemalcem in prijateljem vesele velikonočne praznike.

Vedno sveže blago in nizke cene.

DELIKATESNA TRGOVINA

FRANK IVANČIČ

15416 Saranac Rd.

želi vsem svojim odjemalcem in prijateljem vesele velikonočne praznike.

Najboljše blago in nizke cene.

Vesele velikonočne praznike vsem gostom in prijateljem želita

MR. in MRS. FRANK ZUPANČIČ

SLOVENSKA GOSTILNA in RESTAVRACIJA

23126 St. Clair Ave.

Euclid, O.

Vsem svojim odjemalcem in prijateljem želita

MR. in MRS. LOUIS PIBERNIK

SLOVENSKA MESNICA in GROCERIJA

vesele velikonočne praznike v toplem priporočilu za nakup jestvin k velikonočnim praznikom.

Najboljše blago in nizke cene.

830 Babbitt Rd. — Euclid, Ohio

Nerazumljivosti iz Španije

(Nadaljevanje s 4 strani.)

znali, smo slutili v njem zasmeh, ki je bil nujen. Navsezadnje so vsi ti ljudje z evropskimi prosvetljenimi imeni delali pred Moreneto tisto, kar so počele kmetice iz Aragona in iz Caceresa...

A ko smo že odhajali iz cerkve, je Nin še zmeraj stal tam v oltarju, kakor da ni bil nikdar varovanec velikega mojstra rdele revolucije. Nazadnje pa je storil prav tisto, kakor ženske v mantilih in praznovorne literarne dame, ki so s svojim rdečilom umazale roke montserrat-ski Mariji.

Tisti trije mladi katalonski prijatelji, ki sem jih v začudenju pogledal, so dejali na to samo:

"Če ne bi naredil tega, bi ne bil Katalonec."

Nisem tega razumel tisto dopoldne in ne razumem zdaj, čeprav Nin in Nini sicer niso posebna uganika.

Španija v malem

Almeria leži štiri sto kilometrov južneje na isti obali in spada med stoletne brezimnih obmorskih gnezd, od katerih vsako predstavlja Španijo v celoti njenih značilnosti in njenih obupnosti. Pred njo leži morje, za njo raztreskan in razdrapan pragovi Sierre Nevade. Mesto je nakopičen sklad kockastih hiš, ki so bele, kakor da nanje vse dni dežuje samo apno. Sklad leži v ozkem zelenem rogu, ki se takoj za mestom zoži v tenko zeleno progo ob izsušeni reki.

Čez njo drže trije, štirje zgodovinski mostovi z baročnimi svetniki po ograjah in zastoj gledajo v prazno korito pod sabo.

V pristanišču je nekaj slučajev betonske obale, nekaj praznih skladišč, nekaj zarjavelih tirov, nekaj posedajočih pristančkarjev, ki jedo čebulo in pijejo sparjeno vino iz smolnatih mehov. Vzdolž pristanišča je ozek gaj palm, pokvečenih gumijevcev in osipajočega se oleandrovega cvetja, kjer se prelivata vonj po losovem izlisku in po oslovskem govnu. V te sence vozijo matere zvečer prodajati svoje hčere mornarjem s finskih in grških začrnelih ladij, ki prihajajo sem po premo in bakreno rudo.

Mesto ima osivelo katedralo, kjer molijo stare ženske in se sprehajajo duhovniki v pestrih romanskih klobukih. Arena za bikoborbe se dolgočasi kakor zevajoča usta ob robu mesta. Pred njo se pode Juaniti in Pedriti in Fermanditi, prepevajo odlomek bezniskih šlagerjev, se zabavajo s šibami in sanjarijo, da jim bo Belmonte ali Soldato ali katerikoli od velikih torerov pri prihodnji corridi podaril uhelj zabodenega bika. Zraven rišejo s črni opeke po stenah priljubljene simbole vseh teh obupanih španskih gnezd: Viva B. O. C. — blozue obsero y campesino — delavsko-kmečki blok, srp in kladivo, Muerte a fascismo in kar je še tega.

Vrh tega ima mesto še srednje dolgo palmovo promenado, kjer se zvečer v malem kaže slika vse Španije: tretjina ljudi sedi pri mizah pred kavarnami, pije limonado in si daje po trikrat na večer snaziti čevlje. Pogovarja se o politiki in dela nerazumljive poklone lepim ženskam, ki se sprehajajo do pol-

noči in čez.

Ti ljudje, ki sede, so tisti, ki imajo celo v tem beraškem gnezdosti. Hiše, z lučjo posejana dvorišča, patios, kjer žubori voda in ščebetajo papige. Imajo obveznice, lože pri bikoborbah, jadrnice v pristanišču, rente in zastopstva. Imajo palmovo promenado, glasovite prednike, hišne kapele z zgodovinskimi druzocenostmi in svoje družinske kaplane, ki mašujejo samo zanje. Ta je don Ignacio, oni don Alfonso, tretji don Pedro. Po njihovih domovih gori pred sv. Antonom noč in dan elektrika.

Dve tretjini, ki se sprehajata mimo prve, sta iz drugega sveta. Tisti svet se začne za marmornim sklado belih hiš tam, kjer rasto iz tal prvi pragovi gorovja. Strme stene so od tal do vrha prepletene s stezami in posejane z okni.

V votlinah, ki so kakor nekakšne pozabljene katakombe izjedene v skalovje, prebivata drugi dve tretjini mesta. Tisti dve, ki sta obsojeni na gledanje, na stoletno tlačensko čemjenje, ki že stoletja živita menda od upanja, od beračenja, od prodajanja svojih hčera.

Dve tretjini mesta s palmovo promenado in bikoborbami živita pod zemljo. Skalovje vsenaokrog ne rodi drugega kakor nekaj fig na redkih kaktoveih.

Presledki med odprtini v skalni steni so pobeljeni s sinjastimi beležem, ki se blešči v dolino bolj kričeče, kakor če bi bilo samo apno. Ta predzgodovinska stanovališča imajo polva, po tri prostore, kakor je bil pač gospodar priden in je dolbel naprej. Po pragovih breajo v cunje zaviti otroci in meketajo čez na kratkih motvoh.

Stene po teh votlinah so preplejene s papirjem, poslikane, prekrite, ljudje so prijazni kakor vsi siromaki.

Tu gori ni nič norčavih napisov in kričanja. Sumljive ulice,

kjer se nastavljajo ženske in beračije cigarete, se nehalo doli v poldostnosti prvih hiš. Tu gori je življenje nespremenljivo, brez pretresov in kljub revščini brez organiziranega srda. Ljudje so negibni, statični, namišljeni, kakor kamenite planjave, ki se širijo za stenami njihovih bivališč. Navidez je vse ustaljeno, pred svetim Antonom gore v teh katakombah oljenke in na stenah so obešene svete podobe andaluzijskih in kastelskih Marij. Ljudje se pri vsakem presenečenju najprej pokrižajo.

Sonce tu ne sije, temveč pada na mesto, na zaliv, na skalovje in duši vsako gibanje. Življenje in usode ljudi so uklenjene v nekako vročo okamenelost, težko kakor žgano vino — vtis, ki ga dela na človeka vsa Španija.

Kadar se pod večer kadi iz teh bivališč, so vsi bregovi za mestom malce podobni vulkanu, ki bi se vendarle mogel vzbuditi. Ne zato, da bi spremenil svoje oblike, marveč zato, ker mora na vsakih sto let izbruhniti.

Človek bi ne prišel na te misli, da ni vrh vse te južnjaške beraške zamaknenosti na kamenitem podstavku razprl rok ogromen marmornat Kristus. Tudi njegove roke so negibne, kakor je mali beraški svet pod njim. Na podstavku se okrog in okrog v marmornatih podobah pletejo vete zgodbe.

Vsem podobam na njih so odbite glave in roke in kar je mogoče, edino padovanski svetnik je cel, nedotaknjen in ima ob vznožju nekaj posušenega cvetja. . . .

Tudi to ni razumljivo, čeprav spominja na ognjenik, ki mora zdaj pa zdaj izbruhniti. A izbruh ognjenika ni podoben eksploziji stroja.

Razlika med ognjenikom in med strojem je velika uganika Španije; kdor jo razvzljava po vzoreh z zapada in vzhoda, bo moder samo zase.

Vesele velikonočne praznike želi vsem svojim odjemalcem

KRAMER'S MEAT MARKET & GROCERIES

5301 St. Clair Ave.

Vedno sveže in prekajeno meso. — Najboljša kvaliteta v mesu in groceriji. — Postrežba točna in nizke cene.

FRANK ZAKRAJSEK

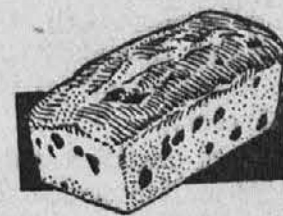
POGREBNIK

Invalidni voz na razpolago, noč in dan.

1105 Norwood Rd.

ENDicott 4735

Veselo alelujo želim vsem rojakom.

MR. in MRS. JOHN PIANECKI

SLOVENSKA PEKARIJA

želita vsem odjemalcem in prijateljem vesele velikonočne praznike in mnogo pirhov.

Priporočata se za raznovrstno pecivo.

6036 St. Clair Ave.

NORWOOD ALLEYS

FRANK BUCHER

4 kegljišča

Pivo in sendviči.

6125 St. Clair Ave.

Voščimo vsem mladim in starim rojakom in rojakinjam vesele velikonočne praznike.

Obiščite naše kegljišče, da se malo razvedrite.

E. 61st St. GARAGE

Rich in Petrovic, lastnika

GENERAL REPAIRING

Se toplo priporočava za

popravlila.

1109 E. 61st St.

HENDerson 9231

vogal St. Clair Ave.

Želiva vsem skupaj vesele velikonočne praznike.

JOHN LADIHA

1242 E. 74th St.

GROCERIJA in MESNICA

želi vsem svojim odjemalcem in prijateljem vesele velikonočne praznike.

Priporočam se gospodinjam za nakup vsakovrstnih potrebščin za praznike: najboljše moko, orehe, rozine, maslo, jajca in med.

Ravno tako suho in svežo mesenino.

Vesele velikonočne praznike želi vsem odjemalcem in prijateljem

ANDREJ MOZINA

15931 Saranac Rd.

Grocerija najboljše kvalitete, vedno sveže in najboljše meso. Prekajene domače šunke, klobase in želodci. Kupite svoje potrebščine pri nas.

DOMINIK KRAŠOVEC

lastnik novo predelane dvorane in gostilne pod imenom

Twilight Ball Room

6025 St. Clair Ave.

ENDicott 9691

in

Twilight Garden Chagrin Harbor

Želi vsem skupaj vesele velikonočne praznike!

Se priporočam še za nadaljno naklonjenost.

Vesele velikonočne praznike želi

BEROS STUDIO

6122 St. Clair Ave.

Tel. ENDicott 0670

ČLANI

PROGRESIVNE TRGOVSKE ZVEZE

želijo

vsem odjemalcem in klijentom vesele velikonočne praznike

Če kupujete ali se poslužujete članov Progresivne Trgovske Zveze, dobite poleg boljše cene in blaga tudi točno in hitro posrežbo.

Vaš denar bo ostal v naših narodnih rokah v pomoč onim, ki ga potrebujejo. Vsak član Progresivne Trgovske Zveze je vaš prijatelj in podpornik ter član naših podpornih ali kulturnih ustanov.

KUPUJTE PRI NJIH, KORIST BO VAŠA!

Straža ob grobu

Fabijana, cesarskega vojaka, je sredi noči pozvala pokorščina.

"Straža se premenja! Pol treh je!" Nato se je s hrupnim ropotom postavilo štiri pare vojaških škornjev na tla in po zahtevnem ozračju vojaške kamre se je razpotegnilo zaspano zehanje. Fabijan je bolščal v temo. Nekaj ga je tiščalo in popravi si je usnjati pas z naboji. Toda tiščalo ga je še globlje, prav v telesu, česar pa nobena roka ni mogla odmakniti.

Po tihem je bilo dano povelje za odhod. Potem se je izgnala mala luč za četverimi vojniki in slemne kmečke hiše, kjer so štiri ure spali na trdih nabojih za pasom, se je za bregom pogreznilo v tla.

"Pet bo, preden se bo zavitalo," je dejal tisti, ki je šel prvi spredaj. Fabijanu je ta hip šinila tuja misel v glavo, ki kar nič ni hotela spadati v to godrnjavo noč: "Velika sobota je in

sonce zares ne more prej priti na dan. — Velika sobota. Kako je to čudno!"

To je bilo čudno, da je moral Fabijan zmeraj misliti na veliko soboto, čeprav to življenje ni vsebovalo ne velike sobote, ne nobenega koledarja. Tisti, ki je šel spredaj, je s kretljivo roko odsekal besedo, drugi spredaj se je napol zasmejal; prvi je obstal in ni nobene več zinil o svetlobi sonca.

Nato so obstali spredaj in prejšnje moštvo straže je pomisljivo skomignilo z rameni. Nekaj se godi tod okrog, noč je bila jako nemirna, drugače nemirna ko sicer. Saj je bilo čuti: nekaj je viselo v zraku. Vendar ni mogel temu nihče dati kakene imena.

Le do prvega ovinka je bilo slišati, kako je stopalo moštvo prve straže. Fabijan je dobil tak prostor, odkoder je mogel še videti glave tovarišev in vsemu je bilo, da tega dne ni bil

čisto sam. Spredaj je bila vojna, in zadaj, prav tik za Fabijanom, se je dvigalo visoko in navpično ...

Vojak se je za hip okrenil in se ozrl kvišku. Tisto navpično je bilo malo razsvetljeno; še preden se je zdanilo, je neka svetloba visela nad Fabijanom, neka svetloba ko nekje drugje — drugje.

Fabijan je bil cesarski vojščak in cesar je bil poslal štiri vojščake h grobu Gospoda Jezusa Kristusa, da bi grob stražili. Vojak se je tiho zasmejal, ko se je še enkrat ozrl kvišku.

"Kaj pa je?"

Tovariš je stal za Fabijanom in ga pocukal za suknjo, da se je Fabijan kar prestrašil. "Kaj bi bilo? Ali si si že ogledal tole pečino?" Fabijan je priklimal. Tedaj je tovariš dejal nekaj o grobu, zmeden je bil v obraz in takole je menil: hrib bo prišel, brez dvoma, nemara se bo razpočil, zakaj noč je brez miru. Hrib jih bo pokopal, če se bo razpočil. Fabijanu je bilo pa kar narejeno, ko da ga je čudovita noč očarala, da je moral venomer misliti na veliko soboto in da si je drugače razlagal besedo grob.

A ker je imel njegov tovariš tako trpek obraz, je Fabijan kar tiho ležal in je prisluškoval v osrednje in zmeraj mislil na to, da mora paziti, da je bilo tako zaukazano. A časih se mu je spet zmedlo, ko da je varuh božjega groba. Oči so mu stale nad robom izkopane prsti in glava se je držala nepremično ko kak kos kamna.

Tako je vojak sprejel jutro, ki se je počasi dvigalo izza pokrajine. Ali je prihajalo iz osrednje? Ali pa je priplezalo izza groba v pečini? Fabijan ni znal odgovoriti na to vprašanje. Oči so mu iskale po steni groba, navzgor in na stečaj se mu razprle, ko je gledal nanj. Zakaj tam zgoraj je bil čudež.

Medtem ko je bila luč tu spodaj izpodrinjena po tem, kar je deset ur vladalo ondi, je zgoraj,

prav zgoraj, kjer se je stena preklala in se zavila v stran, pljusnila luč z nenaravnim bleskom v kamen. Fabijan je odprl usta ko prestrašen otrok, tako, kakor bi hotel nekaj povedati, česar ni moči izraziti z besedami. Spet so mu ušle misli čisto drugam; spet je bila velika sobota pri njem, kakršna je bila zmeraj, kakor doma, ko je sredi praznjega dopoldneva začelo kar iznenada zvoniti, ko se je polje sivo in rjavo in lačno zrnja razprostiralo zraven cerkvenih ljudi.

Ali pa je bilo drugače, je bilo tako, da je cesar njega, hlapca Fabijana, ker je bil pokoren vojak, postavil sem h grobu Gospoda Boga? Tako bo. A če je tako, je moralo biti tudi tisto, ko se je tako čudovito zasvetilo nad kamnom.

Mogoče je to gledanje in popolni preobrat v mišljenju trajalo komaj sekundo. Vendar je zadoščalo, da je bila izpopolnjena neskočna prostornina za čudež. Zaradi tistega bleska se je moral hrib razklati; zakaj ta blesk je bil prvi znak.

In nenadoma se je hrib razklal, pečina se je zdrobila ko otroška igračka, vojakove oči so strmele navzgor, pravkar so videli še svit, lesket, zdaj pa so zagledale razpad sveta. Od grozote spričo silne moči tega razpada so bile oči še bolj razprte in še bolj velike. Videle so večni ogenj, a ta ogenj ni bil žareč rdeč, marveč je ves bel in sam v sebi razpaljen šinil visoko v nebo.

Fabijan je zakričal, ko ga je sila podrla na tla. Nato je ležal na hrbtu, zakaj nekaj ga je treščilo s svetlobo na zemljo in mu je z ognjem večne luči vzelo luč njegovih lastnih oči. Saj je bila vendar velika sobota in svetloba je morala prodreti iz skale, če je Gospod razklal svoj grob, ki ga je on, od nekoga pozvan, moral stražiti. Ah, svetloba ga je tako skelela v oči! Le odkod se je vzela? Le kje je bil hrib, in kje pečina in kje tisti težki kamen na grobu? — V-

talo mu je po glavi in je brez dvoma popolnoma prebodlo oči s toliko svetlobe!

Še malo je kriknil in je zaspal. Ker je od vse tiste svetlobe ostala samo bolečina, je moral ječati. Mogoče je bilo pa dobro, da je spal, ker potem ga ni bolelo ono drugo, kar je bilo resnično in kar je kričaje grmelo prek onjega.

Ko se je zbudil ni bilo ničesar takega več. Velike sobote ni bilo več in ljudje niso nič več govorili o vstajenju. To se mu je zdelo zelo čudno, saj je bil s tem vendar zaspan, mogoče komaj pred uro. "Kdo leži tu?" — "Fabijan mu je ime." — "Obveza? Aha, že vem. Mož je bil tam spredaj!" Fabijan je slišal govorjenje ko iz dalje in ko je stotnik narahlo prijel za obvezo, da bi jo potegnil popolnoma čez oči vojaka, je telo mirovalo.

Fabijan bi bil rad nekaj vprašal: "Ali so zvonili pri vstajenju?" Koraki so se že oddaljili in Fabijan bi bil vendar rad vprašal, kako je bilo.

Tisto, kar je bilo žares, se je moral Fabijan šele naučiti razumevati, ko se je zelo oddaljil od zmedenega mišljenja, ko so drugi vojaki govorili o razklanem hribu. In vendar je bilo zmeraj nekaj preproste vere v njem. Zakaj, videl je bil, česar ni bilo nikomur dano, da bi videl, čeprav so ljudje drugače govorili in čeprav so vsemu ugo-

varjali, karkoli jim je pripovedoval.

Mož mrtvih oči, ki je moral po volji cesarja stražiti božji grob, se je vrnil domov. Tu je bilo posestvo in tu je bil nekoč za hlapca. Star očanec ga je pozdravil, gospodinja mu je postavila skledo na mizo in ga pozvala naj je.

Čez tri dni pa se je sam Fabijan odpravil in je našel dekle. "Postoj in me poslušaj!" Roka se je hotela izviti iz njegove. A držal jo je močno in obraz mu je bil srdit. "Jaz sem bil varuh božjega groba na veliko soboto, ko so Boga pokopali!"

"Norec!" se je zasmejala dekla. Saj je imel mrtve oči! "Kaj je cesar, kaj si ti!" — "Tako? Torej ti niti ne veš, da je poslal štiri vojake za stražo ob grobu Gospodovem? In tudi mene je tja postavil, sam cesar me je postavil!" — Dekla se je okrenila in se spet zasmejala: "Norec!"

Z bormim sočutjem so vaščani sledili njegovemu življenju. Časih bi se bili skoraj prestrašili mrtvih oči, ki niso videle ničesar, pa so vendar gledale bolj globoko ko oči drugih ljudi. "Norec!" je rekla dekla še enkrat — a potem ni nikoli več izrekla te hude besede. Zakaj, prišla je smrt in je klicala kar povprek. Vzela si je gospodarja, soseda, nekega hlapca, nekaj manjših ljudi. Vaščani

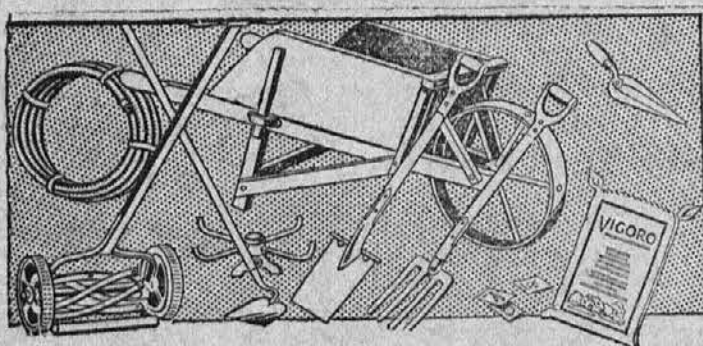
so godrnjali in dekla je na tihem ihtela za vsemi temi ljudmi, ki ne bodo nikoli več prišli nazaj.

Takšno je našel Fabijan. In govoril je ves večer z njo. Luč leščerbe je črtala obe glavi na steno in v poltemi so bile videti mrtve oči še bolj žive ko sicer. Časih si je mislila dekla, da vidi zares življenje v njih ko je pripovedoval in srepel navzgor; takole je bil videl, takole je strmel kvišku in nato je šinilo iz groba s samo svetlobo. Ta svetloba je bila bela in neznansko velika, človek pač ni mogel prenesti te svetlobe in tako so od svetlobe umrle njegove oči. A vedel je, da je Bog razklal svoj grob.

Ta človek je bil torej edini v vasi, ki ni godrnjal v tistem času, a ljudje so dejali, da je norec, ker je venomer govoril o vstajenju in o svetlobi, ki ga je oslepila. Ali pa — ali je bil ta z mrtvimi očmi edini, ki je videl, ker je zmeraj govoril o setvi in jim zmeraj pridigoval o veri?

Dekla ga je, sloneč na deski, tiho poslušala in njen obraz je bil prav tik njegovih mrtvih oči, ki so bile oslepele zaradi gledanja v večnost. Leščerba je ugasnila, a dekla ni čutila teme. Slepca pa je dejal tiho in skoraj prestrašeno: "Luč!"

In če je po vsem tem času ostalo še malo vere v vasi, tedaj je bila to vera slepca in dekla.

SLOVENSKA TRGOVINA Z ŽELEZNINO, VSEM VRTNARSKI ORODJE IN NAJBOLJSO BARVO

Jim Sepic
16009 Waterloo Rd.

Zeli vsem rojakom vesele velikonočne praznike v toplem priporočilu nadaljne naklonjenosti v slučaju potrebe.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

ŽELI VSEM

Bukovnik Studio

762 E. 185th St.

Tel. KEnmore 1166

Član Progresivne trgovske zveze

MAYFLOWER DAIRY MLEKO

pijeta dvojčka

RONALD ANTHONY in JOSEPH CARY KOLENC

Slika kaže, kako sta močna, rdečelična in zdrava. Naše mleko jima je zgradilo zdravje, život in močni fizični sistem.

Naše mlekarne so moderno urejene, absolutno čiste in higijenično zdrave.

Vesele velikonočne praznike v topli zahvali za preteklo leto in v priporočilo v prihodnjem žele vsem odjemalcem in prijateljem

Ronald Anthony and Joseph Cary Kolenc

Mayflower Dairy

LASTNIK F. RACE IN SINOVI

448 E. 158TH STREET

1083 E. 68TH STREET